

KASVATTAJA

4 • 2021 Suomen Koirankasvattajat ry:n jäsenlehti

Jäsenten toiveesta

Puppy Culture

Historian havinaa -sarjassa

Kirsti Bremer

Palkitut SuKoKalaiset

Kasvattajaillat

Rotukoirakävely 2021

Minäkin voin juhlia kun minulla on Adaptil

ADAPTIL®-tuotteet sopeuttavat koira vieraisiin
ympäristöihin, rauhoittavat stressaavissa
tilanteissa ja ennaltaehkäisevät haitallista
käyttäytymistä. www.orionvet.fi

Päätoimittajalta

Kolmas kerta toden sanoo, eli kun nyt kolmannen kerran istahdan Kasvattaja-lehden päätoimittajan jakkaralle, teen edelleen parhaani. Mutta kuten kaikessa muussakin, yksin emme ole mitään ja tälläkin kertaa vahva taustajoukko tekee valtavan työn kulisseissa. **Saana Pirinen** kirjoittaa loistavia artikkeleita, **Anu Hämäläinen** oikolukee, stilisoi ja aktiivisesti etsii uusia aiheita ja kirjoittaa juttuja jäsentemme luettavaksi. **Sari Kares** suostui pyynnöstäni lehden yrittäjämyyjäksi ja tämä helpottaa suuresti mieltäni. **Kaisa Eskola** taittaa lehden upeasti ja varmalla ammattitaidolla. Saimme tiimiin myös lisävahvistusta, innokkaan ja taitavan kuvaajan **Anne Koskelaisen**. Myös **Mikko Marttinen** on avannut laajat kuva-arkistonsa meidän käyttöömme. Suurkiitokset koko mahtavalle lehtitiimille.

Tutkiessani edesmenneen anoppini, eli **Kirsti Bremerin**, laajoja arkistoja, löysin kansion, jonka nimi on "Riidat". Kansiossa on valtavasti materiaalia monelta vuosikymmeneltä. Jokaisen "riidan" liitteenä on kaikkien osapuolien kannat ja perinpohjaiset perustelut niille. Asiat riitelivät ankarastikin, mutta ihmiset eivät riidelleet henkilökohtaisella tasolla. Kirstin vielä eläessä kävimme yhdessä paljon koiranäyttelyissä ja nyt, kun muistelen kuinka hän käyttäytyi niitä kansiossa mainittuja ihmisiä kohtaan, arvostukseni häntä kohtaan nousee entistä korkeammalle. Sillä ikinä hän ei heitä minulle parjannut, vaan kertoi lyhyesti menneen riidan aiheen ja jätti vanhan asian vatvomisen sikseen. Osaisimmepa me nykyisetkin koiraihmiset käyttäytyä kuin Kirsti ja hänen "riitakumppaninsa".

SuKoKan FB-ryhmässä kyseltiin kesällä mitä jäsenistö toivoo saavansa lukea lehdestä ja yksi aihe oli koiramaailman historia. Tällä hetkellä lehtitiimillä on työn alla useitakin historia-artikkeleita, ja jo tästä lehdestä saatte lukea sarjamme ensimmäisen jutun Suomen koiramaailman historiasta. Tässä numerossa nähdään myös ensimmäinen osa myös toivottua puppy culture -aihetta, joka onkin todella mielenkiintoinen.

Koronasta on puhuttu ja kirjoitettu valtavasti, mutta ainakin yhden positiivisen asian se toi mukanaan, eli me kaikki opimme käyttämään sähköisten aparaattien mukanaan tuomaa helpoutta osallistua luennoille. SuKoKan hallituksen **Anu** ja **Katariina** ideoivat yhdessä **Juulia Nemlanderin** ja **Janika Kekin** kanssa Kasvattajaillat ja heti ensimmäinen ilta oli suuri menestys: noin 450 jäsentä oli kuuntelemassa **Juha Kareksen** loistavaa luentoa.

Toivotan teille kaikille rauhallista ja mukavaa joulunaikaa,

Toto

KASVATTAJA

4 • 2021

KASVATTAJA 4 /2021
lehti@sukoka.fi

Kansikuva
Anne Koskelainen
@rasannespoodles

Päätoimittaja
Marja "Toto" Wuorimaa
Taitto
Kaisa Eskola/Mediakunta
Toimitus
Anu Hämäläinen
Saana Pirinen
Käännökset
Ruotsi: Nina Nykänen
Englanti: Erja Kaartinen

Osoitteenmuutokset
jasensihteeri@sukoka.fi

Mainostilat: mediamyynti@sukoka.fi
Jäsenet: www.sukoka.fi/verkkokauppa

Seuraava numero 1/2022
Materiaali ja ilmoitustilavaraukset
viimeistään 31.1.2022
Valmis ilmoitusmateriaali 10.2.2022
Lehti ilmestyy viikolla 11

Muista tarkistaa aineisto-ohjeistus
osoitteesta www.sukoka.fi

Lehtisepät Oy, Lahti
Painosmäärä: 2 900 kpl

KASVATTAJA on SuKoKa ry:n
jäsenlehti, joka ilmestyy
neljä kertaa vuodessa.
© Suomen Koirankasvattajat ry
www.sukoka.fi

SuKoKa, Suomen Koirankasvattajat ry
on 1993 perustettu suomalaisten
koirankasvattajien etujärjestö, jonka
ensisijainen tehtävä on edistää puh-
dasrotuisten koirien vastuuntuntoista
kasvatustyötä ja toimia tunnollisten
koirankasvattajien yhdyssiteenä ja
edunvalvojana ja vaikuttaa terveen
koirankasvatustyön ja jalostuksen
edistämiseksi. Jäsenmäärä on noin
2 830 kasvattajaa ympäri Suomen.

Sisällysluettelo

- 5** Päätoimittajalta
- 6** Puheenjohtajan palsta
- 9** Tulevia tapahtumia
- 10** SuKoKan hallitus tiedottaa
- 12** Pentujen varhainen sosiaalistaminen on sitouttavaa, mutta palkitsevaa
- 18** Kirsti Bremer - Kennelmaailman uranuurtajanainen
- 24** Palkittuja sukokalaisia kasvattajia 2021
- 28** Kasvattajapalkinto-säännöt
- 30** Hallituksen esittely
- 36** Rotukoirakävely 2021
- 40** Mikä on sinun jäsenyyshuuto?
- 42** Onnittelut Tiina Taulos, kennel Canmoy's!
- 44** Esittelyssä Inuline amerikanakit - Hanna & Aino Kukkola
- 48** Raportti 1. Kasvattajaillasta: Kasvattajan hyvä maine
- 52** Raportti 2. Kasvattajaillasta: Kasvattajakonkarit haastattelussa
- 58** Pennun varhainen sosiaalistaminen
- 62** Kaikki lähtee emon hoivasta
- 64** Mikä määrä liikuntaa on koiran pennulle hyvä?
- 67** Marja Salminen
- 74** Kekkään hyväntekeväisyystaidenäyttely chihuahuille
- 78** Miten opetat eläimesi olemaan taas yksin kotona koronakaranteenin jälkeen: 5 vinkkiä
- 80** Koiran ja ihmisen välille muodostuu ainutlaatuinen suhde, jota ei vielä kukaan ymmärrä täysin
- 84** Voimat SuKoKan joukkotarkastusten takana
- 88** SuKoKan jäsenedut
- 90** Kasvattaja-lehti ja SuKoKan hallitus

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Mainiota talvea kaikille! Vuosi 2021 lähenee loppuaan ja saimme nauttia Suomessa mahdollista kesästä sekä syksystä.

Suomen Kennelliiton tuoreimman valtuuston kokouksen päätöksistä sopimuksista ym. ei tätä kirjoittaessani ole tietoa, mutta nyt lukiessasi tätä, se jo tiedetään. Toivotaan, että päätökset ovat viisaita ja suomalaista koirankasvatusta tukevia. Sopimusvapaus ja luottamus suomalaisiin kasvattajiin olisi hyvä asia. Toivotaan, että luottamus kasvattajiin, perustuslain kunnioitus ja usko ihmisten omaan järkeen sekä vastuullisuuteen ovat mahdollisia. Yhdessä vastuullisten kasvattajien kanssa vastuulliset ja rakastavat kasvatinomistajat saavat aikaan hyviä sopimuksia.

Yhteistyössä, tapauskohtaiset poikkeukset huomioiden, saadaan varmasti viisaimmat sopimukset aikaan. Kävi niin tai näin, SuKoKa teki todellakin parhaansa. Kiitos suuresta urakoinnista oikeuksiemme puolesta, taistelusta sekä juridisesta osaamisesta kuuluvat erityisesti **Marja Blomqvistille** ja **Kirsi Olalle**. Koko hallitus on tehnyt kaikkensa - haluan kiittää kaikkia vielä yhdessä ja erikseen tehdystä hienosta työstä. Erikseen mainitsisin vielä varapuheenjohtaja **Molli Nymanin**, joka on ollut aivan uskomaton työmyyrä ja korvannut puheenjohtajaa monessa asiassa. Itse en ole aina ehtinyt asioihin paneutua sillä hartaudella kuin olisi toivonut, koska yksityiselämässäni on nyt juuri niin paljon liikkuvia osia.

SuKoKan toiminta on lähtenyt uudella hallituksella reippaasti liikkeelle. Kasvattajaillat ovat olleet loistavia ja sopimuswebinaari saavutti suuren suosion. Tieto kulkee ja yhteistyö voi toimia mainiosti myös verkossa. Yhdistyksen talous on hyvällä mallilla, sekä vanha että uusi hallitus on tehnyt hyvää työtä talouden tasapainotamisessa. Kaiken kaikkiaan vuosi 2021 on edennyt ylimääräisen yhdistyskokouksen jälkeen mainiosti ja nyt vuonna 2022 on aika toimia yhtenä rintamana suomalaisen koirankasvatuksen parhaaksi.

On ollut hauska huomata, että koronasta on seurannut hyviäkin asioita. Olemme oppineet tarkastelemaan asioita uudella tavalla. Kotia, lähiympäristöä, läheisiä ja koiria arvostetaan nyt uudella tavalla. Monet asiat ovat muuttaneet mittasuhteitaan. Internetin ja sosiaalisen median käyttö on mennyt myös hurjasti eteenpäin. Itsekin tajusin, että voinkin asua huvilallani järven rannalla. Se on lempipaikkani maailmassa minulle ja koirilleni. Työkin järjestyi alueelta helposti. Ihana sananlasku "missä on tahto, siellä on tie" pitää niin loistavasti paikkansa. Asioita ja elämää kannattaa peilata välillä aivan uusin silmin ja avaralla mielellä.

Meillä on varmuudella vain tämä yksi ja ainutlaatuisen elämä. Oma isäni kuoli kesällä ja menetys oli raskas. Menetin isän, joka aina rakasti sekä tuki minua sekä kaikkea mihin ryhdyin. Nyt molemmat vanhempaini ovat poissa ja silloin asioita oivaltaa taas uudella tavalla. Se on raskasta, mutta myös vapauttavaa sekä vastuullista. Nyt todellakin tajuaa, että elämä eletään niillä voimavaroilla, rakkaudella ja huolenpidolla, joka on aikaisemmin kerätty. Nyt on sitten viimeistään "aikuisen" ja elämässä mennään omin avuin. Viisaus ja voima varmasti riittävät siihen, mutta kokemus on järkevä luopumisen käsittelyn lisänä.

Joulu on hiljentymisen aikaa. Nyt jos koskaan on aika unohtaa menneet ja antaa anteeksi, jos anteeksi annettavaa on. Uusi vuosi 2022 on ovella ja siihen kannattaa lähteä puhtaalta pöydältä, avoimin mielin. Asiat riitelivät, toivon mukaan eivät ihmiset. Uusi vuosikokous on ovella. Vuosikokous on hetki valita uusi puheenjohtaja ja uusia toimihenkilöitä. Itse en ole enää käytettävissä, koska olen oman osuuteni tämän arvokkaan yhdistyksen eteen mielestäni tehnyt. Elämä kahden mantereiden välillä on niin haastavaa, että toimiminen puheenjohtajana ei ole enää mahdollista.

Koiraihminen sekä erityisesti kasvattajien ja muidenkin aktiivisten sekä vastuullisten kansalaisten on tärkeää kanta oma kortensa kekoon osallistumalla yhdistystoimintaan. Kasvattajat ovat olleet usein liian laiskoja omien rotujensa yhdistystoiminnassa. Siihen meillä kasvattajilla ei ole varaa. Itse olen toiminut kolmen eri yhdistyksen puheenjohtajana ja hallitusten jäsenenä sekä eri toimihenkilöinä pitkiä aikoja ja nyt on aika antaa tilaa uusille voimille. Minä keskityn nyt

omaaan perhe-elämään, omiin koiriin ja muihin harrastuksiin täysin voimin. Toivon intoa ja onnea seuraajalleni tärkeässä tehtävässä.

Voin valtavana lohdutuksen sanana kertoa kaikille nuoremmille harrastajille, että elämä 50 ikävuoden jälkeen on todellakin vapauttavaa. Viimeistään nyt ovat toivon mukaan ne ”ruuhkavuodet” elämässä ohi. Nyt elämässä ovat ne ”laatuavuodet”. Sitä voi keskittyä kaikessa rauhassa oleelliseen ja enemmän omaan itseensä. Ihminen on tehnyt ja nähnyt elämässä niin paljon, että nyt kertyneellä viisaudella sekä kokemuksella asioita voit tehdä entistä laadukkaammin.

Vuosikymmenet ovat tuoneet mukanaan ihanaa varmuutta ja kaikkeen ei enää tarvitse reagoida. Tämä helpottaa myös koirankasvatusta valtavasti. Laadukas oma, läheisten ja omien koirien elämä on se tärkein asia elämässä. Voimalla itse mahdollisimman hyvin, voivat muutkin hyvin. Yhden asian tiedän ainakin 100 % varmuudella. Omaan onneen ja onnellisuuteen kannattaa todellakin panostaa. Elämää pitää ja kannattaa koko ajan rohkeasti viedä haluttuun suuntaan. Onni ja onnellisuus ovat todellakin tavoittelemisen arvoisia asioita. Itselleni osa onnellisuutta ovat omat koirat ja koirien kasvatusta. Ne täydentävät toisiaan sekä elämääni ja saavat elämän tuntumaan entistä paremmalta.

Suomi on mahtava maa ja täällä eläminen on niin turvallista. Ympärillä on uskomattoman monipuolinen ja kaunis luonto. Neljä vuodenaikaa saavat elämän maistumaan niin hyvältä. Päivittäiset ulkoilut omien koirien kanssa suomalaisessa metsässä ovat minulle onnea. Aurinkoisesta metsästä on helppo pitää. Märkä ja luminen, kylmä metsä taas saavat takkatulen sisään tultaessa tuntumaan aivan täydelliseltä. Koirat nauttivat olipa sää melkein mikä tahansa, meiltä ihmisiltä kaikki lähtee omasta asenteesta. Positiivisen ajattelun omaavana kaiken saa tuntumaan hyvältä ja kivalta, kun asenne on kohdillaan.

Nyt nautitaan pimeästä ja tunnelmallisesta hiljaisuudesta sekä aivan ihanasta joulun ajasta. Muistellaan mennyttä ja ollaan kiitollisia kaikesta vuoden aikana tapahtuneesta. Otetaan opiksi, annetaan anteeksi, viisastutaan ja ladataan akkuja kunnolla. Uusi vuosi 2022 on pian ovella, tehdään siitä taas hieman parempi kuin kulunut vuosi. Vuodenvaihte on todellakin suosikkiaikojani vuodesta ja sillä on tärkeä tarkoitus ihmisen elämässä.

Kiitoksia kuluneesta vuodesta. Toivonkin kaikille oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta. 🐾

Juha

En bra vinter till er alla! År 2021 lider mot sitt slut och vi har i Finland fått njuta av en fantastisk sommar och höst.

I skrivande stund har vi inte ännu hört Finska Kennelklubbens färskaste fullmäktiges beslut angående avtal etcetera, men då jag nu läser igenom texten, vet vi det redan. Vi får hoppas att besluten är kloka och stöder den finska hunduppfödningen. Jag skulle vara nöjd ifall vår motion hade blivit godkänd. Avtalsfrihet och tillit till de finska uppfödarna skulle vara en bra sak. Ansvarsfulla uppfödare tillsammans med kärleksfulla valpägare, får helt säkert till stånd bra avtal. Vi får hoppas att förtroendet för uppfödarna, respekt för grundlagen och tillit till människans förnuft och ansvar är möjligt. Genom samarbete, med undantag från fall till fall, får vi säkert till stånd de klokaste avtalen. Oberoende av utfall, så gjorde SuKoKa sitt allra bästa. Tack för en stor insats för våra rättigheter, för kampen och för den juridiska sakkunnigheten går till **Marja Blomqvist** och **Kirsi Ola**. Hela styrelsen har gjort sitt allra bästa - jag vill tacka alla för ett välgjort arbete, både tillsammans och var för sig. Jag vill också lyfta fram vice ordförande **Molli Nyman** som har visat sig vara en alldeles utmärkt arbetsmyra och som också har ersatt ordföranden i många ärenden. Själv har jag inte alltid haft tid till att djuploda alla ärenden såsom jag skulle ha önskat, på grund av för många osäkra moment i mitt privatliv för tillfället.

SuKoKas verksamhet har tagit en rivstart tillsammans med den nya styrelsen. Uppfödarkvällarna har varit strålande och avtalswebbinariet var populärt. Kommunikation och samarbete kan fungera utmärkt även på nätet. Föreningens ekonomi ligger på god grund, både den gamla och den nya styrelsen har gjort ett gott arbete med att balansera ekonomin. I det stora hela har år 2021 löpt utmärkt efter det extra föreningsmötet och år 2022 är det dags att handla i gemensamt front för den finska hunduppfödningens bästa.

Det har varit roligt att märka att corona även medfört goda saker. Vi har lärt oss att se saker på ett nytt sätt. Hemmet, närmiljön, våra nära och våra hundar uppskattas på ett helt nytt sätt. Värdegrunden har förändrats. Användningen av internet och sociala medier har gått framåt med stora steg. Själv upptäckte jag att jag nu kan bo i min villa vid stranden av en sjö. Det är världens bästa ställe för mig och mina hundar. Jag lyckades också lätt hitta arbete i nejden. Det härliga ordspråket ”där det finns en vilja där finns en väg”, stämmer så strålande in. Det lönar sig att ibland pejla ärenden och livet med nya ögon och öppet sinne.

ORDFÖRANDES SPALT

.....

Med all säkerhet har vi bara ett enda och enastående liv. Min egen far dog i somras och förlusten var tung. Jag förlorade en far som alltid älskade och stödde mig med allt jag tog itu med. Nu är båda mina föräldrar borta och det ger mig helt nya insikter. Det känns tungt men samtidigt också befriande och ansvarsfullt. Nu inser jag att livet levs med de resurser, den kärlek och den omtanke som jag tidigare har samlat på mig. Senast nu är människan "vuxen" och går igenom livet med de egna färdigheterna. Vishet och kraft finns det nog tillräckligt av, men insikten är mycket omskakande samtidigt med bearbetningen av att släppa loss.

Julen är en tid då vi lugnar ner oss. Nu om någonsin är det dags att glömma det förflutna och förlåta, ifall det finns något att förlåta. Det nya året 2022 står vid dörren och det lönar sig att stiga in i det nya med en fräsch start och öppet sinne. Årenden stred med varandra, förhoppningsvis inte människor. Ett nytt årsmöte står vid dörren och de traditionella uppfödardagarna i samband med årsmötet. På årsmötet är det ett bra tillfälle att välja en ny ordförande och nya ledamöter. Själv står jag inte mera till förfogande, för jag anser att jag gjort mitt för denna värdefulla förening. Livet på två kontinenter är såpass utmanande att ordförandeskapet inte mera är möjligt.

Det är viktigt att hundmänniskor och speciellt uppfödare och övriga aktiva och ansvarsfulla medborgare, bär sitt strå till stacken genom att delta i föreningsverksamhet. Uppfödarna har ofta varit alldeles för lata för att delta i de egna rasernas föreningsverksamhet. Det har vi som uppfödare inte råd med. Själv har jag fungerat både som ordförande i tre olika föreningar och som styrelsemedlem och ledamot i många och långa perioder. Nu känner jag att det är dags för att ge plats åt nya krafter. Själv vill jag nu koncentrerar mig med full kraft på mitt eget familjeliv, mina egna hundar och hobbyn. Jag önskar min efterföljare entusiasm och lycka till i den viktiga uppgiften.

Som ett enormt tröstande ord till alla yngre hundentusiaster, vill jag berätta att livet efter 50 år är enormt befriande. Senast nu ligger förhoppningsvis de bråda

familjeåren bakom oss och vi har kommit till åren med guldkant. Det är möjligt att i all sköns ro koncentrera sig på det väsentliga i livet och mera på sig själv. En person i min ålder, har både sett och gjort så mycket i livet så hen kan med den samlade visdomen och erfarenheten utföra saker mer kvalitativt.

Årtionden har medfört härlig säkerhet och det är inte nödvändigt att reagera på allting. Detta underlättar även hunduppfödningen enormt. Ett liv av hög kvalitet för både en själv, de nära och för hundarna är det absolut viktigaste i livet. Genom att vi själva mår bra, mår också andra bra. En sak vet jag med 100% säkerhet; det lönar sig verkligen att satsa på den egna lyckan. Man ska, och det lönar sig att, modigt lotsa sitt eget liv i önskad riktning. Lycka är eftersträfvansvärt. För mig själv innebär lycka de egna hundarna och hunduppfödningen. De kompletterar varandra och mitt liv och får livet att kännas ännu bättre.

Finland är ett härligt land och det är tryggt att leva här. Vi har en otroligt mångsidig och vacker natur. Fyra årstider får allt att smaka så gott. De dagliga promenaderna med mina egna hundar i den finska skogen gör mig lycklig. Det är lätt att tycka om den soliga skogen. En våt, snöig och kall skog gör att elden i den öppna spisen inomhus känns fullkomlig då jag kommer in. Hundarna njuter nästan oberoende av väder, för oss människor kommer det an på den egna attityden.

Nu ska vi njuta av den mörka och stämningsfulla tystnaden samt den alldeles underbara jultiden. Då vi tänker tillbaka på det gångna året ska vi vara tacksamma för allt som skett. Vi ska förlåta, ta lärdom av, bli en erfarenhet klokare och ladda batterierna ordentligt. År 2022 står snart för dörren och vi ska göra det igen en aning bättre än det gångna året. Årsskiftet är faktiskt en av mina favorittider under året och den är av stor betydelse i människans liv.

Tack för det gångna året. Jag önskar er alla en riktigt god jul och ett lyckligt nytt år. 🐾

Juha

Tulevia tapahtumia

JOULUKUU

17.12.21 Luustokuvaus Pks-alue

TAMMIKUU

5.1.22 Hallituksen kokous

19.1.22 Jäsenwebinaari Juha Kares: Käytännön vinkit koirankasvattajille sujuvaan arkeen

12.1.22 Kasvattajailta: Astutuksesta synnytykseen

HELMIKUU

2.2.22 Hallituksen kokous

9.2.22 Kasvattajailta: Sisäloiset, ulkoloiset ja tarttuvat taudit (pvm varauksella)

27.2.22 Vuosikokous

MAALISKUU

9.3.22 Kasvattajailta: Kasvattajasta ulkomuototuomariksi

10.3.22 Joukkotarkastus Tampere

HUHTIKUU

13.4.22 Kasvattajailta: Sijoitukset, leasing, yhteistyö

21.4.22 Joukkotarkastus Tampere

KESÄKUU

16.6.22 Joukkotarkastus Tampere

SuKoKan hallitus tiedottaa

SuKoKan jäsenmäärä kasvaa

Lokakuussa 2021 määrä oli 2 830 henkilöjäsentä, lisäksi meillä on yhdistysjäseniä.

Huomio uudet jäsenet!

SuKoKaan on tämän vuoden aikana liittynyt PALJON uusia jäseniä - tervetuloa! Olettehan jo liittyneet Facebookin jäsenpalstalle SuKoKa ry.? Siellä käydään hyvää keskustelua kasvattajien kesken ja se kuuluu SuKoKan nopeisiin tiedotuskanaviin. Jos olet liittyessä antanut sähköpostiosoitteesi, saat ajoittain myös jäsenkirjeitä sähköpostiisi. Verkkosivuillamme www.sukoka.fi on vain jäsenille tarjottu verkkokauppa. Verkkokaupasta löytyy sähköisenä Kasvattaja-lehtiä vuodesta 2012 lähtien. Voit ladata sieltä haluamasi veloituksetta. Salasana verkkokauppaan on "SuKoKa", sitä kysytään verkkokauppaostoksen loppuvaiheessa. 🐾

CAMILLA NYSTRÖM

Kannattaa seurata kaikkia Sukokan viestintäkanavia

Tänä päivänä, kun tiedonkulku ja tiedon jakamisen tarve jatkuvasti nopeutuu, on hankala enää pitää tätä lehteä ainoana ja kattavana viestintäkanavana. Lehden ilmestyessä neljästi vuodessa, se ei ehdi ihan joka lähtöön mukaan, moni tieto ehtii jopa vanheta ennen kuin lehti ilmestyy.

Haluamme sukokalaisten tietävän tuoreeltaan kaikista asioista ja mahdollisuuksista, joita jäsenistöllemme avautuu. Siksi suosittelemme, että jokainen jäsen pyrkii seuraamaan säännöllisesti tämän lehden lisäksi myös Sukokan webbisivuja sekä Sukokan jäsenille rajattua Facebook-palstaa. Jälkimmäisessä käydään myös tärkeää ja hyvää vertaiskeskustelua.

Sukokan webbisivut löytyvät osoitteesta: www.sukoka.fi ja myös yhdistyksen verkkokauppa löytyy samasta osoitteesta. Verkkokaupasta löytyy myös ilmoittautuminen tapahtumiin. Salasana verkkokaupassa on kaikille yhteinen: "SuKoKa".

Sukokan vain jäsenistön käyttöön rajattu Facebook-palsta löytyy nimellä "Sukoka ry" ja sinne pyydetään pääsyä. Kun jäsenyys on varmistettu, sinut hyväksytään mukaan. Varaudu siihen, että pääsy voi joskus kestää muutaman päivän, riippuen ruuhkasta sekä toimihenkilöiden ehtimisestä. 🐾

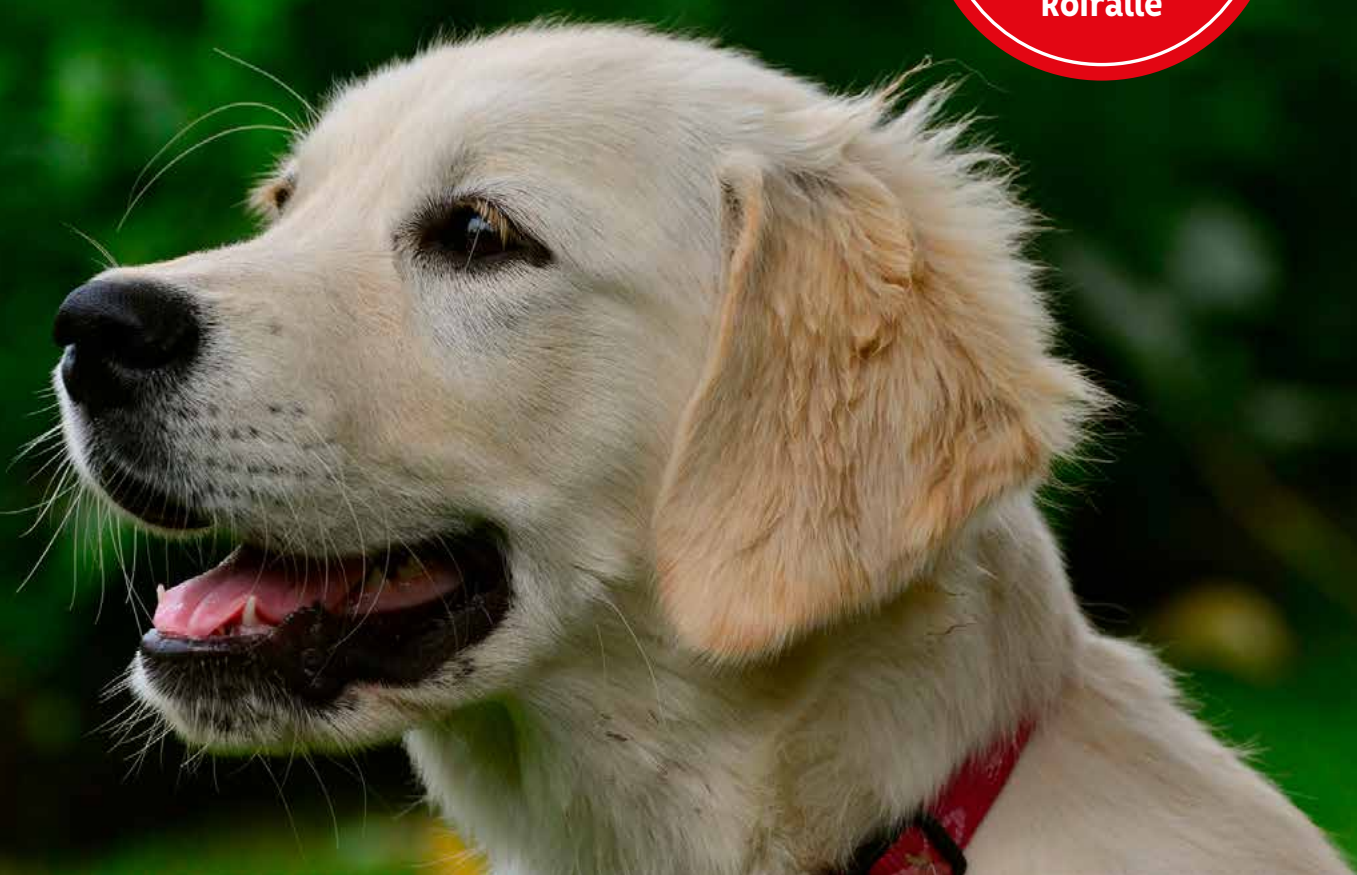

KARLISA TEAM

Kattavin vakuutus koiranpennulle: Agria Koirarotuvakuutus

Agria Koirarotuvakuutus on kattavin turva alle 4 kk ikäisenä vakuutetulle koiranpennulle. Silloin vakuutus kattaa ehtojen täyttyessä myös mm. irtoamattomien maitohampaiden poiston sekä piilevien vikojen ja nivelsairauksien hoitoa.

10%
pentalennus
alle 4kk ikäisenä
vakuutetulle
koiralle

Lue lisää www.agria.fi tai
ota yhteyttä **vakuutusedustajaan!**

Agria
Eläinvakuutus
KASVATTAJA 4/2021 11

Pentujen varhainen sosiaalistaminen on sitouttavaa, mutta palkitsevaa

Puppy Culture -ohjelma hakee vielä Suomessa tunnettuuttaan

Teksti **Milla Vaarnavuori**

TANJA SILLANPÄÄ

Bullterrierin pennut pötköttävät videolla tyytyväisinä pentulaa-tikossa. Sen jälkeen niihin leikataan hieman vanhempina, mutta silti vielä alle luovutusikäisinä ratkaisemassa erilaisia haasteita ja treenaamassa istumista ja hihnassa kävelyä. Näytetään pentuaitausta, joka muistuttaa enemmän leikkipuistoa kuin pentujen säilytyspaikkaa. Lempä kertojaääni muistuttaa taustalla, miten pennun ensimmäiset 12 elinviikkoa ovat ainutlaatuista aikaa, jolloin meillä on parhaat mahdollisuudet muovata siitä sellainen kuin haluamme.

Eletään vuoden 2020 alkutah-teja ja seuraan lumoutunee-na nettivideoita, joilla minua pitkään kiehtonut asia selite-tään niin kovin yksinkertaisesti. Videot on tuottanut yhdysvaltalainen ammat-tikoirankouluttaja ja Madcap-nimellä bullterriereitä kasvattava Jane Messineo Lindquist, joka on melko nerokkaasti kaupallistanut pentujen varhaisen sosia-alistamisen ja kehittänyt sen ympärille kokonaisen tuoteryhmän. Luottokortti vinkuen tilaan itselleni verkkokaupasta videoita ja kirjallista materiaalia, ja aloitan tutustumisen hänen koostamaansa pentujen sosiaalistamisohjelmaan. Oh-jelma tunnetaan nimellä Puppy Culture ja se on erityisesti Yhdysvalloissa kerännyt

viime vuosikymmenellä suurta suosiota. Löydän tieni nettikeskusteluihin, kerään itselleni ideapankkia valokuvista ja muistiinpanoista. Olen hirvittävän innoissani, mutta samaan aikaan hieman varautunut, koska mietin, miten vaivalloista ja aikaa-vievää ohjelman pikkutarkka noudattami-nen ruuhkavuosien keskellä oletettavasti on. Materiaali unohtuu kaappiin.

Sitten tulee toinen koronakevät ja nart-tuni tiineys varmistuu. Yhtäkkiä tajuan te-keväni sataprosenttista etätöitä ja ollaan sopivasti kesäkin kynnyksellä. Kaivan hautaamani Puppy Culture -materiaalin esiin ja alkukesän aikana toteutan proto-kollan pentueelleni lähes viimeistä piirtoa myöten, huomaan kokemuksen mitä an-toisimmaksi ja päätän, että ohjelma jää py-syvästi kasvattajan työkalupakkiini. Työ-läyden tunne on totta, mutta sitä työntää syrjään palkitsevuuden tunne.

Sosiaalistaminen kuuluu suomalaiseen kasvattajakulttuuriin

En löydä Puppy Culturea sattumalta, vaan törmään siihen etsiessäni ideoita tietoi-sesti.. Ennen ensimmäistä PC-pentuetani ehdin kasvattaa kuusi sileäkarvaisen col-lien pentuetta, joiden varhaiseen sosiaa-listamiseen panostan sillä hetkellä mie-lestäni paljon, mutta jokaisen pentueen ollessa tuloillaan etsin silti tapoja tehdä asioita paremmin. Varhaisesta neurolo-gisesta stimulaatiosta (ENS) luen vuonna 2010 ja seuraavana vuonna toteutan sen pentueelle ensimmäisen kerran.

Pari vuotta myöhemmin löytyy ja käyt-töön vakiintuu niin sanottu Rule of Se-vens, jonka idea on yksinkertainen: seit-semän viikon ikään mennessä pennun täy-tyy liikkua seitsemällä erilaisella alustal-la, leikkiä seitsemällä erilaisella esineellä, vieraila seitsemässä eri paikassa, tavata seitsemän erilaista ihmistä ja leikkiä hei-dän kanssaan, kohdata seitsemän erilaista haastetta ja syödä seitsemästä erilaisesta astiasta seitsemässä eri paikassa. Inter-net-artikkeleissa seitsemän viikon sääntö kirjataan yhdysvaltalaisen shetlanninlam-maskoirakasvattajan Pat Schaapin (kennel Shenanigan) nimiin, ja joissakin sitä laa-jennetaan 12 viikon säännöksi, jonka idea on sama, mutta opeteltavia asioita on jo-kaisessa kategoriassa 12 ja harjoittelu jat-kuu pentujen uusissa kodeissa. Kokeilen laajennettua ohjelmaa erään kotiin jäävän pennun kanssa ja mielikuvitukseni lop-puu 12 erilaisen ruokailuastian kohdalla – kokeikaapa itse!

Konsensus tuntuu suomalaisessa kas-vattajakulttuurissa olevan, että pentujen sosiaalistaminen on tärkeää: jokainen vastuullinen kasvattaja muistaa huoleh-tia, että pennut tulevat riittävästi käsitel-lyiksi, niillä on paljon ihmis- ja koirakon-takteja ja ne saavat riittävän ympäristökas-vatuksen ennen muuttoa uusiin koteihin. Tunnen lukuisia kasvattajia, jotka ovat jo pitkään pyrkineet luovuttamaan pentunsa esimerkiksi mahdollisimman sisäsiistei-nä ja kokeneina häkkimatkustajina – mi-hin itsekkin pyrin ja mikä muuten kuuluu olennaisesti myös Puppy Culturen tavoit-teisiin. Toisaalta herää myös kysymys, mi-

MILLA VAARNAVUORI

ten paljon työssäkäyvällä, harrastavalla, mahdollisesti useita pentueita yhtä aikaa hoitavalla kasvattajalla on realistisia mahdollisuuksia panostaa huolelliseen sosiaalistamiseen, vai jääkö se vain mainos- ja juhlapuheiden asteelle.

Jostain syystä aihe on myös arka. Kun etsin tätä juttua varten haastateltavia kasvattajia, törmäsin aina uudelleen samaan seinään, ja osa jo mukaan lupautuneista päätti sittenkin vetäytyä. Haluttomuutta olla mukana perusteltiin vastaanotolla, jonka haastattelu voisi kasvatettavan rodun piirissä saada, eli eräänlaisena hyvän sosiaalistamistyön esimerkkinä esiintymisen koettiin herättävän pahaa verta.

Käyttäytymistutkimukset kuitenkin osoittavat kiistatta, miten tärkeää pennun varhainen sosiaalistaminen on. Ikku-na sulkeutuu 12 viikon ikään mennessä ja menetettyjä herkkyyksia ei enää koskaan saada takaisin. Pentu viettää tuosta ajasta keskimäärin kaksi kolmasosaa kasvattajan luona, joten kasvattajan vastuu ja toisaalta myös upea mahdollisuus on käyttää aika hyödyksi optimaalisella tavalla.

Puppy Culture sopii kaikenrotuisille

Päätän jututtaa varhaiseen sosiaalistamiseen perehtyneitä kasvattajia kolmesta eri

roturyhmästä. Kokemukset ovat rotujen eroista huolimatta varsin yhteneväisiä.

Ladysplit's-kennelin **Ulla Ruistola** kasvattaa käyttölinjaisia cockerspanieleita. Hänellä on jo pitkä kokemus Puppy Culturesta, jota hän pitää hienona konseptina.

– Hiukan olen muokannut sitä omiin tarpeisiini. Tämä mielestäni tärkeintä vanhempien valinnan ohella, jos halutaan onnistua kasvattamaan hyviä harrastuskoiria. Mielestäni pennut ovat lähtiessään hyvin rohkeita ja toimeliaita nyt, kun niiden kanssa on touhuttu enemmän. Ensimmäisissä pentueissa en pohtinut lainkaan asiaa ja niissä ei kaikista tullut mielestäni hyviä koiria. Tähän tosin vaikuttaa se, että tänä päivänä kasvaton ihan eri linjoja kuin silloin.

Ullan tavoitteena on kasvattaa rohkeita ja reippaita pentuja, jotka tarjoavat toimintaa ja on helppo kouluttaa lintukoiriksi.

– Pennut ovat selkeän rohkeita ja aktiivisia. Ne kokeilevat asioita ja suhtautuvat ympäristöön rennosti. Sosiaalistumiskaudesta pentu viettää kuitenkin noin viisi viikkoa kasvattajan luona, joten on

suorastaan sääli, jos kasvattaja ei lainkaan panosta tähän aikaan. Lisäksi Puppy Culturen tekeminen lisää kasvattajan näkemystä ja tuntemusta pennuistaan, koska siinä ollaan niin aktiivisesti niiden kanssa tekemisissä. Se vaatii kasvattajalta tietysti työtä ja sitoutumista, mutta on kaiken sen arvoista.

Puppy Culturen työllistävyyden tunnista myös Cabaroo-kennelnimellä bordercolleita ja shetlanninlammaskoiria kasvattava **Katja Tamminen**.

– Haaste on siinä, että pystyy ja ehtii tekemään näitä asioita pentujen kanssa. Etenkin jos on iso pentue ja aikoo ehtiä ottaa yksilöaikaa per pentu, olisi hyvä pystyä olemaan kotona pentujen kanssa. Apukädetkin ovat tervetulleita! Olen ollut siitä onnellisessa asemassa, että olen voinut olla kotona pentujen kanssa, jolloin on aikaa roudata niitä eri paikkoihin muutama kerrallaan.

– Kokemukseni ovat erittäin hyviä. Pentujen yksilöllisyyden näkee paremmin ja selkeämmin, ja se helpottaa kodinkin valitsemisessa. Itse pyrin sovittamaan pennun oikeaan kotiin luonteen puolesta. Minusta pennut ovat lähtiessään todella reippaita ja kotiutumiset uusiin koteihin ovat menneet entistä helpommin. Pennulla ei todellakaan mene viikkoa tottua uuteen kotiin, mitä kuulee sanottavan monessa paikassa, Katja toteaa.

Undeniabull-kennelin bullterrierikasvattajat **Katariina Hokkanen**, **Karoliina Pitkäaho** ja **Monika Suhonen** ovat todenneet oman rotunsa hyötyvän Puppy Culture -ohjelmasta aivan erityisesti.

– Olemme huomanneet selvän eron pentujen sosiaalisuudessa, elinvoimaisuudessa, reippaudessa, hermorakenneudessa, aktiivisuudessa... you name it. Yksi erinomainen esimerkki on, että aletuamme käyttää näitä kehitystä ja sosia-

lisuutta tukevia keinoja ja ohjelmia kasvattusyössämme vain harvat kasvattiuroksemme rupeavat hormonihirmuiksi pulistelijoiksi, jotka pörisevät kaikille muille saman sukupuolen edustajille. Itsellemme sekä tietysti kasvattiemme omistajille on ollut ilo huomata, kuinka mukavia bullimme ovatkaan. Ne eivät aristele juurikaan uusia juttuja tai tilanteita, alustoja tai paikkoja, vaan ovat iloisia onnellisia itsejään, menit sitten mihin vain niiden kanssa.

Apuna yksityiskohtaiset ohjeet

Palataan nyt toukokuuhun, kun ”koronapentueeni” syntyy ja pääsen aloittamaan uuden kokeiluni varhaisen sosiaalistamisen parissa. Istun pentulaatikossa emän ja parin päivän ikäisten pentujen vieressä Puppy Culture -työkirja sylissäni ja kertaan sen sisältöä. Ohjelma starttaa minulle jo ennestään tutusta varhaisesta neurologisesta stimulaatiosta ja laajenee sosiaalistamiseen, emotionaalista resilienssiä kasvattaviin harjoituksiin, mahdollisten käytösongelmien ehkäisyyn ja lopulta myös koulutettavuutta pohjustaviin perustaitoihin. Jane Messineo Lindquistin suorastaan ratakiskosta väännetty materiaali esittelee uusia asioita viikko viikolta pennun kulloistenkin herkkyyksien mukaan, joten sitä seuraamalla asioita ei oikeastaan voi tehdä pahasti väärin.

Ainoa ongelma on, että mietin, riittävätkö vuorokauden tunnit ja oma puhti loppuun saakka. Vaikka luovutan pennut jo 7–8 viikon iässä, maali hämmöittää kovin kaukana ja pelkään, etten suorittaessani muista nauttia matkasta. Onneksi Puppy Culture -kokeilupentueekseni päätyvä pentue sattuu olemaan myös ensimmäinen Strömsö-pentueeni, jonka kanssa kaikki menee täydellisesti putkeen aina

astutuksesta luovutukseen saakka. Jos kohdalle sattuu pentue, jonka kanssa ei mene, kasvattajan täytyy olla itselleen armollinen, muistutan itseäni.

ENS eli varhainen neurologinen stimulaatio alkaa kolmen päivän iässä ja päättyy kuudentoista päivän iässä, jolloin marsua muistuttavista otuksista on tullut näkeviä, kuulevia, käveleviä ja jopa leikkiviä pikkukoiria. Korvien aukeamisen aikaan pentulaatikossa soi vuoroin klassinen musiikki, jonka on tutkimusten mukaan todettu vaikuttavan kennelolosuhteissa eläviin koiriin rauhoittavasti, vuoroin railakas video ilotulitusnäytöksestä.

Kun pentujen ulkoilut alkavat, apuun tulee toden teolla myös viisivuotias kennelapulainen, joka on tehnyt suuren työn jo käsitellessään pentuja niiden ensimmäisinä viikkoina. Lapsen kanssa rakennamme terassille osittain katetun, suuren leikki-aitauksen, joka saa nimen pentu-HopLop, myöhemmin PupLop. Kannamme aitaukseen esineitä, joista osaan pennut ovat tutustuneet jo aiemmin sisällä: erikokoisia ja -muotoisia putkia, vauvojen leikkimaton roikkuvine leluineen, leikkiltaan, kiipeilytelineitä ja tasapainovalineita, suuren pallomerren, valtavan määrän erilaisia leluja, erilaisia alustoja ja meteliä pitäviä esineitä. Lepopaikkana toimii häkki. Kesäpentuinä ne viettävät leikkipuistossaan paljon aikaa, ja minun ei tarvitse nähdä erityisesti vaivaa esimerkiksi niiden fyysisen kehittämisessä, kun jo 4–5-viikkoisena jokainen seisoo suvereenisti huojumatoman tasapainolaudan päällä.

3–4 viikon rajapyykin kohdalla aloitetaan myös säännölliset automatkat erilaisiin ympäristöihin, suljetussa häkissä olemisen harjoittelu, metsälenkit, erilaisiin hajuihin ja ääniin totuttaminen ja yksitellen tehtävät pienet aivopähkinät kuten esteiden ylitykset, klikkeriin ehdollistaminen, nenätyöt ja ”mandingin” eli istumisen tarjoamisen harjoittelu. Kuukausien kuluttua en enää edes muistaisi jokaista erityyppistä harjoitusta, ellen olisi dokumentoinut niitä kuvin, videoin ja muistiinpanoin. Samaan aikaan kyläilemässä alkaa käydä myös erilaisia ihmisiä, ja näinä päivinä, kun vieraat eivät tule pentujen luo, viedään pennut vieraiden luo.

Myös ulkopuoliset alkavat kiinnostua siitä, mitä teemme, ja saan yhä useammin vastata varhaista sosiaalistamista koskeviin kysymyksiin ja kommentteihin. 🐾

*Juttu jatkuu
numerossa 1/2022*

ENS eli varhainen neurologinen stimulaatio: neonatalivaiheen käsittelyä

KOIRIEN KÄYTTÄYTYMISTIEDE otti suuria harppauksia 1960-luvulla, jolloin useat alan pioneerit julkaisivat vieläkin ajatteluamme vaikuttavia tutkimuksiaan. Erityisesti on mainittava J.P. Scottin ja J.L. Fullerin *Genetics and the Social Behaviour of the Dog* (1965), joka lanseerasi ajatuksen pentujen herkkyyks- ja pelkkokausista ja varhaisen sosiaalistamisen merkityksestä. Tuolta ajalta on peräisin jo ”kiveen hakattu” 12 viikon sosiaalistamisikkuna, joka toimii myös sosiaalistamishojelmien perustana.

Scott ja Fuller innoittivat myös Yhdysvaltojen armeijaa kehittämään metodeja, joilla he pyrkivät kasvattamaan parempia virkakoiria. 3–16 vuorokauden ikäisille pennuille tehtävä neurologinen stimulaatio-ohjelma on kulkenut vuosien varrella niin nimillä Bio Sensor kuin Super Dog, mutta Jane Massineo Lindquistin Puppy Culture -materiaaleissa sitä kutsutaan nimellä ENS, early neurological stimulation. Suurin osa Puppy Culturea noudattavista kasvattajista tekee nykyisin myös ENS-ohjelman, mutta kyse on jo kymmeniä vuosia käytössä olleesta protokollasta, joka on levinnyt laajalti siviilipuolelle. Suomessa ohjelmaa on tehnyt kasvateilleen ainakin Opaskoirakoulu.

Ohjelman tarkoituksena on stimuloida neonatalivaiheessa olevan pennun aivojen synapsien kehitystä. Mitä aiemmin pennun hermosto alkaa kehittyä, sitä enemmän synapseja ehtii syntyä kriittisen kehitysvaiheen aikana, ja varhainen altistaminen kontrolloidulle stressille edistää hermoston kehitystä. Ohjelman kehittäjät ovat esittäneet sen parantavan muun muassa koiran kardiovaskulaarista suorituskkyä, vastustuskkyä sairauksille, ongelmanratkaisukkyä ja erityisesti stressinsietokkyä.

Ohjelma tehdään jokaiselle pennulle kerran päivässä, ei missään tapauksessa useammin. Jokainen ärsyke käydään läpi ja sen kesto on 3–5 sekuntia.

1. Kosketusärsyke

Kosketetaan pentua yhden tassun varpaiden välistä pumpuli-puikolla. Ei ole väliä, ilmaiseeko pentu tuntevansa ärsykkeen vai ei.

2. Pystyasento pää ylöspäin

Pentua kannatellaan pää ylöspäin molemmissa käsissä niin, että se on pystyasennossa.

3. Pystyasento pää alaspäin

Pentua kannatellaan pää alaspäin molemmissa käsissä.

4. Selkäasento

Pentua pidetään selällään kämmmenten päällä.

5. Lämpöärsyke

Asetetaan pentu mahalleen kostealle, jääkaappikylmälle pyyhkeelle. Pennun liikkumista ei estetä, vaan se saa ryömiä pois.

ENS on herättänyt Yhdysvalloissa myös kritiikkiä: sitä koskevat tutkimukset on pyritty osoittamaan epätieteellisiksi ja odotukset epärealistisiksi. Toisaalta koska pentujen varhainen käsittely joka tapauksessa edistää sosiaalistumista, ohjelmasta ei maalaisjärjellä ajateltuna liene pennuille haittaa, jos sitä ei markkinoida ihmeidentekijänä. 🐾

MILLA VAARNAVUORI

Puppy Culture: monipuolisia, pennun kehityskauteen sopivia tehtäviä ja esiteltäviä asioita turvallisessa ympäristössä

- ENS eli varhainen neurologinen stimulaatio
- Varhainen ja monipuolinen hajuihin tutustuminen
- Varhainen ja monipuolinen ääniin tutustuminen
- Varhainen sisäsiisteyskasvatus, tavoitteena sisäsiisteys luovutettaessa
- Emotionaalista resilienssiä kehittävät harjoitukset
- Erilaisiin ihmisiin, eläimiin ja ympäristöihin tutustuminen
- ”Barrier challenge” eli ikätasoon sopivien pienten esteiden ylittäminen ja ohittaminen
- Muut pelit ja ongelmanratkaisutehtävät
- ”Passive enrichment” eli esimerkiksi erilaisilla alustoilla liikkumista ja tasapainoa sekä leikkiä kehittäviä esineitä, joihin pentu saa tutustua oma-aloitteisesti
- ”Manding” eli hillitty kontaktin hakeminen ihmiseen istumista tarjoamalla
- Häkkiin totuttaminen
- Hihnassa kävely
- Luoksetulo kutsusta
- Klikkeriin ehdollistaminen ja pienet harjoitukset
- Ongelmakäytöksen (esim. resurssiaggressiivisuus) ehkäisy

Puppy Cultureen liittyy olennaisesti myös pentujen pelkkokausien tunnistaminen ja ylittäminen.

PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥

**TERVEEMPI KOIRA -
PENNUSTA
SENIORIKSI**

**KESKEISET
RAVINTOAINEET**

**PIENI LISÄ,
SUURI HYÖTY**

100 % LUONNOLLINEN

**NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6 VUOKOSSA**

**ANNA RUOAN
MUKANA KERRAN
PÄIVÄSSÄ**

**OIKEAT OMEGAT,
NÄKYVÄT TULOKSET**

Tiedettä koirasi hyväksi: ainutlaatuiset rasvahappovalmisteet auttavat kaikissa elämän vaiheissa. Helppo ja maittava lisä jokaiselle koiralle.

Liity Nutrolin®-
kasvattajakakeroon!
Lue lisää www.nutrolin.fi

WWW.NUTROLIN.FI

#NUTROLINLIFE
ESTD 2007

Kirsti Bremer

Kennelmaailman uranuurtajanainen

Teksti **Anu Hämäläinen**
Kuvat Musta/valk. Kirstin omat arkistot
Värikuva **Toto Wuorimaa**

SuKoKan ylimääräisessä vuosikokouksessa kesäkuussa 2021 viitattiin alkupuheenvuorossa Kirsti Bremeriin ja kennelmaailman myllerrykseen. Monet hörivät korviaan, kenestä nyt puhutaan? Jäsenistöltä on tullut pyyntöjä SuKoKan historian kertomisesta, joten aloitetaan yhdestä Suomen kennelhistorian merkittävimmistä naisista, Kirsti Bremeristä. Kennelliiton jäsenistä tänäkin päivänä valtaosa on (nuoria) naisia, mutta useimmat johtotehtävät kennelmaailmassa ovat kasautuneet miesten harteille, niin historiassa kuin nykypäivänäkin. Aiemmin luottamustehtävissä oli vain miehiä, pääosin metsästysharrastajia, ja Kennelliiton historiaa ehti kertyä sata vuotta, ennen kuin ensimmäinen nainen valittiin Kennelliiton hallitukseen. Tämä ensimmäinen nainen oli Kirsti Bremer, yksi SuKoKan perustajajäsenistä.

Lähdetään liikkeelle niistä tapahtumista, jotka käynnistivät **Kirsti Bremerin** matkan kohti Kennel of Woodhill'in perustamista. Lapsuudessaan Kirsti kävi ulkoiluttamassa ja tapaa-
massa kotitalossaan asustaneen eläinlääkärin vinttikoiraa ja se oli hänen muistojensa ensimmäinen koira. Kun 1930-luvun alkupuolella Kirsti Bremerin isä **Olavi Honka** toi kotiin mustan cockerspanielipennun, rakkaus koiriin viimeistään sai alkunsa. Koiran kasvattaja oli salolainen **Richard Eager**, kennel Muc Hill, joka oli ensimmäinen suuremmissa mittakaavassa rotua kasvattanut kennel Suomessa. Vasta aikuisena Kirsti tajusi koiran olleen hienosukuinen, kun löysi sen käsin kirjoitetun Suomen Kennelklubin rekisterikirjan ja huomasi sen englantilaisen of Ware-sukutaustan.

Mentyään naimisiin vuonna 1948, perustettuaan perheen **Aatos Wuorimaan** kanssa sekä perheen poikien **Karin, Atson** ja **Ollin** synnyttyä, oli aika seuraavalle koiralle. Vuonna 1956 Kirsti sai hääpäivälahjaksi seuraavan cockerspanielinsa. Se ostettiin Örlidens-kennelistä Ruotsista ja pennun tulo oli tarkoitettu yllätykseksi Kirstille. Nykyinen Finnair, silloinen Aero, töppäsi perusteellisesti. Pennun saapumisesta Ruotsista oli pyydetty soittamaan Aatoksen työpaikalle, sillä yllätyksen oli tarkoitus paljastua Kirstille vasta hääpäivän iltana. Kuitenkin päivällä Kirsti sai kotiin soiton, jossa lentokenttävirkaileja kertoi, että teille on saapunut elävä koira. Kirsti soitti miehelleen töihin ja kysyi "mitä tämä tarkoittaa, elävä koira"? Aatos ajoi kiireen vilkkaa kotiin töistä, otti Kirstin ja pojat autoon ja perhe suuntasi lentokentälle. Koira oli toden totta elävä ja Wuor-

rimaan perheessä oli riemu rajaton. Koira oli Örlidens Regent, joka vaikutti merkittävästi suomalaiseen cockerijalostukseen.

Kaiken alku ja juuri

Hääpäivä juhlittiin toukokuussa ja kesän pentu sai kasvaa. Loppusyksystä Kirsti soitti Kennelliittoon ja kysyi kuka voisi tulla apuun, siistimään perheen pörroisen cockerspanielin. Edith Ollinen, kuuluisa spanieliharrastaja, saapui trimmaamaan koiran Wuorimaitten keittiön pöydällä. Hän kyseli samalla Kirstin ajankäytöstä ja päätteli, että yhden paljon työmatkoilla paljon olevan miehen, kolmen villin pojan ja yhden koiran hoito ei Kirstin päiviä varmankaan riittävästi täytä. Spanielikerho nimittäin tarvitsi uuden sihteerin. Kirsti kutsuttiin näyttille kerhon puheenjohtajan luo ja tammikuussa 1957 tämä harrastus alkoi.

– Jos pikkusormen antaa, se vie koko käden. Ei tässä muutaakaan voi sanoa, toteaa Kirsti Bremer tuosta tapahtumasta käynnistyneeseen mittavaan uraansa kennelmaailmassa Basset Bulletin -lehteen kirjoittamassaan jutussa vuonna 2003.

Ulkomuototuomariksi Kirsti valmistui lokakuussa 1961 ja kennelnimi Of Woodhill myönnettiin kesäkuussa 1963. Silloisten vaatimusten mukaan oli kasvatettava ainakin kaksi pentuetta osoittaakseen Kennelliitolle, että hallitsi kasvatustyön, sen jälkeen vasta sai anoa kennelnimeä. Kunnollisten ja tunnollisten kasvattajien kennelnimet olivat silloin myös laadun tae. Of Woodhill -kennelnimellä kasvatettiin cockereita, kultaisia noutajia ja, hiukan vahingossa, lopulta bretagnenbassetteja. Mutta nyt hypättiin hiukan asioiden edelle, palataan ajassa taaksepäin.

Prinsessan koira

Perheen seuraavaan cockeriin liittyy hauska muisto. Sekin koira löytyi Ruotsista ja sen kasvattaja oli prinsessa Margareta Ruotsin hovista. Koiraa lähti hakemaan Aatos ja tilanne oli tietysti monella tapaa jännittävä. Hän oli vaimon luottomiehenä asialla ulkomailla, tekemässä hyvää

vaikutusta kasvattajaan ja toivottavasti, prinsessan hyväksyttyä hänet, tuomassa arvokasta tuontikoiraa ja kantanarttua kenneliin. Minkäänlainen kammelus ei nyt tulisi kysymykseen.

Tavattuun juhlallisesti prinsessan ja saatuaan koiran syliinsä, Aatos arveli onnistuneensa, mutta hänelle tuli tarve kaviaa jotain taskustaan. Piti saada pennun

ympärillä olleet kädet vapaiksi. Hän laskei pennun hetkeksi maahan ja tajusi heti ojentuessaan pystyyn tehneensä kaamean erehdyksen. Prinsessa oli kuivakalla äänellä kysäissyt millaisiin oloihin pentu oikein mahtoi olla menossa, kun heti lattialle viskattiin. Raamikas, pitkä mies nappasi pennun äkkiä takaisin syliin ja sai vakuutettua prinsessan siitä, että pennusta

*Kasvatus ja jalostus
olivat aina
Kirsti Bremerin
suurimpia kiinnostuksen
kohteita.*

tultaisiin heidän perheessään pitämään erittäin hyvää huolta, eikä tällainen enää toistuisi.

Niinpä Whynot-cockeri lensi kennel-pojan, joksi Kirsti Aatosta hellästi kutsui, matkassa Suomeen ja of Woodhill-kenneliin kantanartuksi.

Ystäväperheelle pienempi koira

Kultaisetnoutajat olivat kasvatusvuorossa cockereiden jälkeen ja niiden rodun eteen Wuorimaat tekivät paljon töitä mm. käyttökokeiden suunnittelussa ja käynnistyksessä Suomessa. Kirstin ensimmäinen bretagnenbassetti tuli Hollannista 1990-luvulla, se oli nimeltään Duna of Pooh Corner. Se sai monta valiojälkeläistä ja Kirsti teki paljon työtä tehdäkseen rotua Suomessa tunnetuksi, mm. kiertämällä paljon näyttelyissä koirien kanssa.

Siirtyminen rotuun alkoi melkein vahingossa. Kirstin pojan ystäväperhe otti yhteyttä ja kyseli pienikokoista koiranpentua. Kirstin silloin kasvattama kultainen noutaja oli heille aivan liian iso koira. Kirsti oli silloin menossa SKL:n jalostustieteellisen toimikunnan mukana Saksaan maailmannäyttelyyn ja päätti katsella siellä sopivia, pieniä rotuja. Näyttelyssä Kirsti törmäsi Eeva Virpiöön ja hänen kauttaan uuteen rotuun sekä hollantilaiseen rodun kasvattajaan, joka lupasi fauven narttupennun Suomeen, kunhan pentue syntyy.

Syntyi pieni pentue, vain kaksi narttupentua. Toinen oli hyvä, toinen ei tarpeeksi hyvä vientiin ja paremman pennun kennel päätti pitää itse. Mikä pettymys – mutta onneksi jonkun ajan päästä tuli taas puhelu Hollannista. He olivat sittenkin valmiit luopumaan siitä paremmasta, he voisivat jättää kotiinsa pennun seuraavasta pentueesta. Kirsti oli ollut riemuissaan, mutta pojan ystävät yllättäen eivät olleet. Liian kallista olisi rahti ja kaikki kulut, he halusivat halvemman koiran.

Kirsti oli ostanut monia koiria mm. Englannista ja tiesi miten ikäviä tällaiset viime hetken peruutukset ovat kasvattajille. Hän ei halunnut antaa Hollantiin suomalaisista huonoa kuvaa, joten Kirsti päätti, että tulkoot sitten itselle se pieni

koira. Tästä bretagnenbassettien kasvatusta alkoi, ja jälkeenpäin Kirsti sanoi, ettei muu kaduttanut kuin se, että hän keksi rodun näin myöhään. Hän piti rotua vastustamattomana, se oli sopivasti itsenäinen, iloinen, seurallinen, sosiaalinen ja helppohoitoinen.

– Kerran fauve, aina ainakin yksi fauve!

Koiraperhe Wuorimaa

Koiraharrastus vei osaavaa, aktiivista ja innokasta Kirstiä sekä miestään Aatosta tehtävästä toiseen, perustamaan uusia koirayhdistyksiä ja harrastusmuotoja maahamme, ulkomuototuomariksi ja Kennelliiton hallitukseen, jossa ei naisjäseniä oltu ennen nähty. Tämän merkkipaalun noteera-

si myös globaalisti jo vuonna 1982 ilmestynyt Dog World uutisissaan: ensimmäinen nainen valittiin Suomen Kennelliiton hallitukseen.

Monet ihmiset pitivät aikanaan Wuorimaan perhettä ”näyttelyihmisinä”, mutta tosiasiaa he olivat vahvasti vaikuttamassa siihen, että spanielit ja noutajat siirrettiin seurakoirista lintukoiriin. He olivat myös mukana laatimassa näihin kokeisiin sääntöjä, käynnistämässä sekä pyörittämässä koetoimintaa ja kouluttamassa lisää tuomareita.

Kirsti ja Aatos kävivät sekä spanieleiden että noutajien taipumuskokeiden ja MEJÄ-kokeiden tuomarikurssit läpi. Kirsti kuitenkin jättäytyi aina pois viimeisestä koulutuksesta, ettei saisi tuomarikorttia. Hän

oppi kaiken, mutta ei joutunut lähtemään tuomariksi. Jommankumman piti kuitenkin olla kotona lapsia hoitamassa. Se ehkä vähän harmitti Kirstiä.

Mutta kyllä lapset kulkivat paljon vanhempien mukana ja aina keksittiin keinot harrastuksen ja perhe-elämän yhteensovittamiseen. Olli Wuorimaa, veljessarjan nuorin, kokeekin olleensa koiraharrastuksissa mukana AINA, ihan niin kauan kuin muistaa. Ja kyllä poikiakin kuunneltiin perheen koirien valinnoissa. Ollilla on valtava laari tarinoita jakaa:

– Vaadimme veljien kanssa suurempaa koiraa kuin cockeri ja äiti sitten suostui kultsuun. Sitä olin Ylvalta Ruotsista mukana hakemassa. Kyllä meitä poikia sitten taas koiran ulosvienti kiinnosti, kun oli ”koiran kokoinen koira”.

– Kuulen vieläkin isäni karjuvan äänen ”LAITA POIKA SITÄ VERTA SIIHEN TYY-NYYN!”, kun olin auttamassa verijäljen tekemistä jossain lukuisista metsästyskokeista - ja niissähän tuli isän mukana käytyä. Malmilla käytiin myös koiria tree-naamassa ja puolijäisiä fasaaneja piti käydä kokeita varten puskiin piilottamassa, isän valvovan silmän alla. Se oli tarkkaa touhua, mutta siitäkin selvitettiin.

– Vanhan Messarin puulareissa tuli myös istuttua. Minut aina otettiin näyttelyihin koiravahdiksi. Vanhemmat tietysti pyörivät jossain näyttelyn uumenissa, minä olin nukkumassa parin kultsun kanssa puulaarissa. Kun äiti lähti Volkkarilla Tanskaan koiranäyttelyyn ja isä oli

*Kirsti kävi tiukkoja
neuvotteluja 60-luvulla
Heikki Sarparannan ja
Olli Tikan kanssa
siitä, että noutajilla
saataisi käyttää kokeissa
kylmää riistaa.*

samaan aikaan jossain matkoilla, meidät pojat piti jonnekin parkkeerata: minut ukille, Atso tädille ja Kari vaarille - sillä ei meitä voinut samaan paikkaan laittaa.

– Kerran vanhempien lentäessä Kanariansaarille oli meidän yksi narttu kantavana. Takaisintulo ei onnistunutkaan ajallaan pahan ilman takia ja synnytys käynnistyi. Minä sitten toimin kättilönä. 6 pentua Patsyn kanssa saatettiin maa-ilmaan. Oli äiti ylpeä pojastaan ja taisin saada jotain extra tuluksiakin.

SuKoKan synnystä

Siuntion koirakerhon 10-vuotishaastattelussa vuonna 2003 Kirsti Bremer, sen perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja, muistelee:

– Meillä muutamilla koiraihmisillä, **Gun Holmström, Leena Parviainen, Aatos Wuorimaa** ja allekirjoittanut, oli tapana tavata **Soile Bisterin** luona Kelan

Kuninkaantiellä kahvikutsuilla. Näin tehtiin myös kymmenen vuotta sitten. Vuosi 1993 oli meille kokoontuneille kahdenkin merkittävän asian takia tärkeä vuosi. Päätimme perustaa koirankasvattajien tueksi yhdistyksen Suomen Koirankasvattajat (SuKoKa), jolla myös on 10 vuoden työrupeama takanaan. Molemmilla yhdistyksillä menee hyvin, joten rohkea päätös perustamisesta oli paikallaan.

Olli Wuorimaa muistelee, että SuKoKan perustaminen oli myös pitkälti hänen isänsä Aatoksen aikaansaannosta. Aatos oli kuunnellut moneen kertaan edellä mainittujen puhetta siitä kuinka kasvattajat tarvitsisivat Suomeen oman yhdistyksen, ajamaan kasvattajien asiaa. Lopulta Aatos kyllästyi ainaiseen puheeseen ja löi pöytään ison nyrkkinsä: ”Perustakaa nyt jo se yhdistys, älkääkä vaan puhuko!”

Koko perheen juttu

Kennelmaailma houkutteli mukaan koko Wuorimaan perheen ja se yhdisti aina perhettä. Kirstille se oli ilon ja ylpeyden aihe. Poika Olli toimii tänä päivänä SuKoKan hallituksen sihteerinä, mutta on ollut mukana toiminnassa vuosikaudet pidettynä ruokinta-asioiden sekä geenitestiaiheiden luennoitsijana. Miniä Marja eli Toto on kasvattaja, on ollut vuosikausia SuKoKassa luottamustehtävissä sekä Kennelliitossa mm. kennelneuvojan tehtävässä ja on tunnistusmerkitsijä. Koiria on ja on ollut muillakin Kirstin pojilla.

Vuonna 1991 Suomi avasi rajojaan ja koiranruuantuonti maahan sallittiin, aikaisemmin se oli ollut kiellettyä. Kansainvälistä koiramaailmaa seurannut Kirsti halusi saada koirilleen laadukkaampaa ruokaa kuin Suomesta sai silloin koirille ostettua. Äitinsä pyynnöstä Olli pakka- si yhden merikontin täyteen mielestään parasta kuivaruokaa, jota USA:sta löysi ja lähetti sen Suomeen. Siitä sai alkunsa perheen yritys Shetland, joka edelleen tuo maahan tätä samaa laaturuokaa, muiden koiratarvikkeiden ohella.

Myös DNA-testaus kiinnosti Kirsti Bremeriä ensimmäisten joukossa ja hän oli jo 2000-luvun alussa ehtinyt testaattaa kymmeniä kasvattejaan. Tästä juontaa juurensa Olli Wuorimaan varhainen yhteistyö Hannes Lohen kanssa, joka on jatkunut näihin päiviin saakka.

Niin paljon kokemuksia

Kun Kirstin 80-vuotispäivät lähestyivät vuonna 2006 ja puoliso Aatos oli hiljattain nukkunut pois, Paula Heikkinen-Lehkonen haastatteli Kirstiä Koiramme-lehteen, Kirsti tuumi silloin näin:

– Kaikki oli ennen pienempää, ihmiset tunsivat toisensa yli roturajojen. Menneet kinat ja hallitusriidat, henkilövalinnat, ovathan ne olleet mielenkiintoisia. Enemmän olisi pitänyt kaikkea tallentaa, nykyiset ihmiset eivät tiedä asioista, miten ne ovat olleet.

– On tähän elämään mahtunut paljon mielenkiintoisia asioita, ei sitä olisi silloin vuonna 1956 voinut kuvitella, mihin cockerspanielin pennun saaminen vielä johtaa. Onhan tämä ollut hirveän kivaa ja avartavaa, etenkin tuomaritehtävät. Olen onnellinen siitä, minkä aikakauden olen saanut elää, niin, kiitollinen siitä, että on saanut elää oikeaan aikaan ja nähdä kaiken tapahtuneen kehityksen.

Erittäin pidetty Kirsti Bremer nukkui pois 1.3.2014, 88-vuotiaana. Vaikka hän 2000-luvun alussa osoitti nämä sanansa Siuntion kennelkerholaisille, uskon, että hän olisi sanonut samaa meille tämän päivän sukokalaisille:

– Pienen pienestä kerhosta tuli teidän avullanne se mitä se nyt on. Pitäkää siitä aina hyvää huolta. 🐾

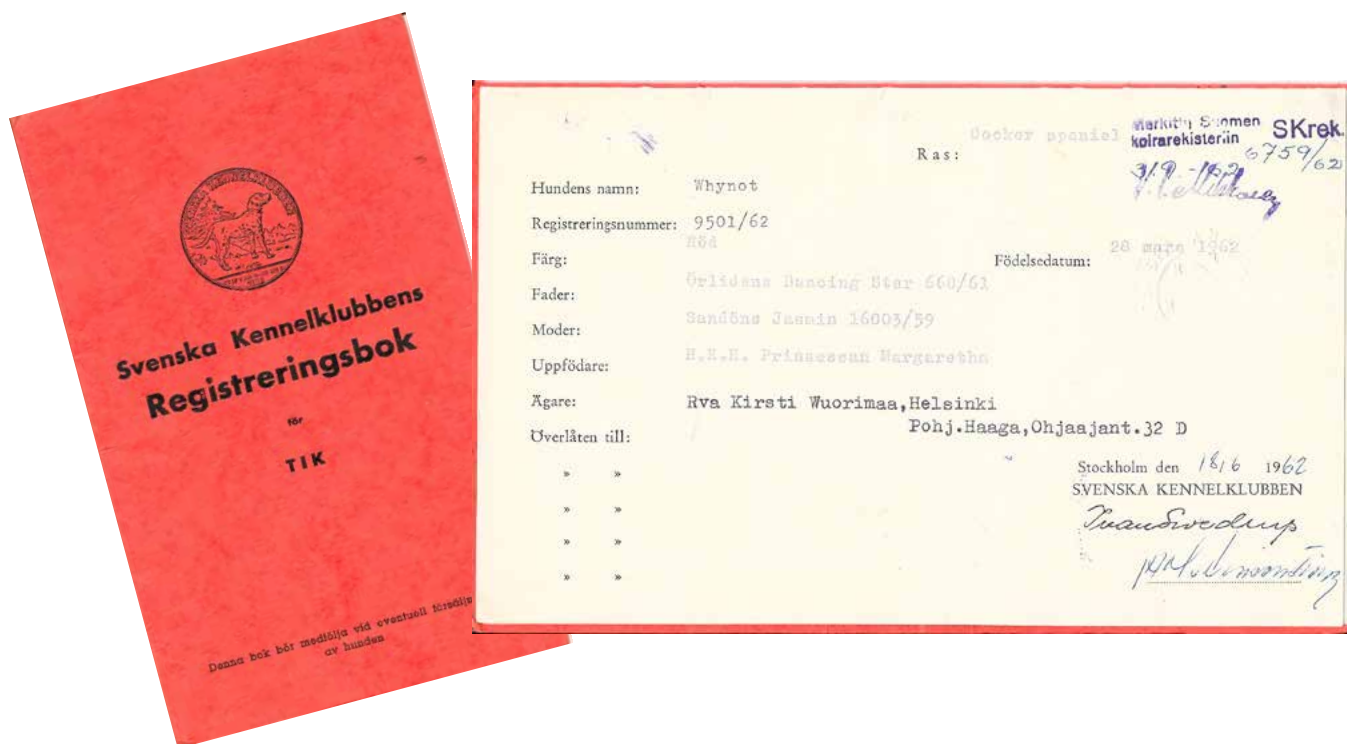
Lähteet:

Olli Wuorimaan arkistot ja haastattelut
Cockerspanielit ry:n jalostuksen
tavoiteohjelma 2016–2020
Siuntion Koirakerho 10 v.
– haastattelu 2003
Haastattelu Basset Bulletin
-lehdessä 1/2003
Haastattelu Koiramme-lehdessä
lokakuussa 2006

Pieni läpileikkaus Kirsti Bremerin pitkästä kennelharrastusurasta

- 1956 ensimmäinen koira (cockerspanieli)
- 1957 Etelä-Suomen Spanielikerhon sihteeri (sihteeri 1957-, myöh. puheenjohtaja)
- Suomen Kennelliiton jäsenyys alkoi 1957
- 1961 valmistui ulkomuototuomariksi
- 1963 of Woodhill kennelnimi rekisteröitiin
- 1963 perustamassa yhdessä puheenjohtajan kanssa Turun, Oulun ja Lahden spanielikerhoja
- 1964 perustamassa Suomen Spanieliliittoa
- 1965 ensimmäinen kultainen noutaja (KANS MVA V. -66, -67, -68 Apport's Corinna)
- 1967 ensimmäinen kultaistennoutajien pentue (Apport's Corinnalle)
- 1971 ensimmäinen norfolkinterrieri (Pohj Ch Ickworth Phyllis)
- 1981 Golden Ringin perustaminen (Perustajajäsen, puheenjohtaja 1981-1986)
- 1982 Kennelliiton hallitukseen (1982-1991)
- Yhdeksän vuoden toiminta Suomen Kennelliiton hallituksessa ja koko se aika ensimmäisenä naisena
- Jalostustieteellisen toimikunnan puheenjohtajuus ja myös muita tehtäviä
- Puheenjohtajana kolme kertaa Messukeskuksen näyttelyssä
- Paljon toimikuntatehtäviä Kennelliitossa
- Kennelliiton Kultainen ansiomerkki, Ajokoirapatsas, Pystykorvapatsas, viiri
- Kolmen muun yhdistyksen kultaiset ansiomerkit
- Kunniajäsenyys Suomen noutajakoirajärjestössä ja Kultainen rengas - Golden ringissä
- Paljon tehtäviä eri yhdistyksissä puheenjohtajuudesta Nuusku-lehden toimittamiseen
- Kiitollisuudenosoituksena 10 viiriä, useat perustamistaan yhdistyksistä
- Tuomaritehtäviä Islannista Australiaan ja kasvattamiaan pentuja myyty kuuteen maahan.
- 1992 ensimmäinen Basset Fauve de Bretagne
- 1993 SuKoKan perustaminen (Perustajajäsen, puheenjohtaja 1993-)
- 1993 Siuntion Koirakerhon perustaminen (Perustajajäsen, puheenjohtaja)
- Kasvattamia tai omistamia rotuja: cockerspanieli (1956), kultainen noutaja (1965), norfolkinterrieri (1971), bretagnenbassetti eli basset fauve de Bretagne (1991), 1 clumberspanieli, 1 mopsi.

Kirstin itse kirjoittamaa:

Kun tuomari pisti käden paidan sisään ja muita näyttelykokemuksia

Vaikea sanoa, että joku näyttely olisi ollut ehdottomasti ylitse muiden, koska niistä on niin erilaisia asioita jäänyt mieleen. Vaihtoehtoja löytyy esimerkiksi seuraavasti: möin kerran kultaisennoutajan narttupennun Tanskaan. Ostajaperhe oli todella mukava ja kävi itse hakemassa pennun meiltä. Ei tullut kuuloonkaan, että heidän pieni aarteensa olisi pantu koneen ruumaan, vaan kassiin ja matkustamoon. Kaikki hyvin, ja koira varttui nuortenluokan ikärajoihin. Lähdin sitten Tanskaan arvostelemaan ja tiesin, että heidän näyttelysääntöjensä mukaan tuomarin eteen saa tuoda tuomarin oman kasvatin. Näin oli muuten aikoinaan meilläkin. Narttujen nuortenluokka oli iso ja varmuuden vuoksi kävin esittäjät läpi, koska en ollut soittanut heille ja varoittanut, että en hyväksy systeemiä ja tulen sellaisessa tilanteessa varmasti löytämään ylimääräisiä virheitä ja olemaan tavallista ankarampi ja heille vihainen. Tietysti muistin minkä näköisiä nämä meillä kyläilleet ostajat olivat. Kävin läpi kaikki kehässä olevat koirien esittäjät ja huokaisin helpotuksesta, kaikki olivat tuntemattomia. Jatkoin rauhoittuneena arvosteluani ja tein työni loppuun.

Kun kaikki oli ohi, tulivat pennun ostajat tervehtimään ja minä kyselin kuulumisia ja pennun vointia. He kertoivat, että hyvinhän se voi, kun juuri voitti luokkansa. Heidän tuttavansa oli esittänyt koiran ja he olivat itse piilossa. Ei kai se nyt ollut niin merkillistä, että pidin hyvänä omaa tyyppiäni olevaa koiraa, mutta kyllä minua harmitti tapaus, vaikka se olikin hoidettu korrektisti. Yleisön reagoinnista en tiennyt mitään, mutta tulihan mieleen, että heidän ajatuksensa oli takuulla ollut se, että totta kai tuomari vetää kotiin päin, kun on mahdollisuus. Raivostuttaa vieläkin, että he saivat minut noloon tilanteeseen.

Hämeenlinnassa oli kerran tavanomainen kesänäyttely. Kulaiset arvosteltiin lauantaina ja olimme hieman myöhäs-

sä. Tuomarilla oli ensimmäisenä rotuna juuri kulaiset. Hän sattui olemaan maailmalla hyvin tunnettu ja varsinkin pahalalla päällä ollessaan ikävä. Siihen aikaan numerolaput jaettiin portilla ja uroksemme numerolappua ei löytynyt mistään. Se oli varmasti joutunut sunnuntaipäivän laatikkoon. Hain sen toimistosta. Lappu löytyi ja minä juoksen kehään. Juoksin tukka suorana kehään todetakseni, että hakaneula puuttui. En tiennyt hänen hyvästä tai huonosta mielialastaan mitään, mutta etten ärsyttäisi häntä näytin, että kyllä minulla jo numerolappu on ja panin sen osaksi farkkuhameen taskuun. En uskaltanut lähteä kehästä kassin pohjalta mitään hakaneulaa etsimään. Seuraavaksi pitää kaikei kertoa mitä muuta minulla oli päälläni.

Oli lämmin kesäpäivä ja minulla oli lyhythihainen T-paita, jonka alla toki rintaliivit. Ja sitten se tapahtui. Mr. Braddon käveli minua kohti kehässä ja sanoi englanniksi "madame, ei tämä käy". Totta kai pelästyin ja päättelin, että tämä näyttely on nyt paras unohtaa. Ei täältä mitään palkintoja tule. Minulle oli jo teatterin tässä vaiheessa tuotu hakaneula ja yleisö seurasi mielenkiinnolla kehän tapahtumia. En ymmärtänyt vielä kukaan mitä hän halusi, olisikohan koirassa jotain vikaa? Syynä oli puuttuva numerolappu, joka pilkisti taskustani. Tuomari tuli kohdalle, otti numerolapun ja jo valmiina olevan hakaneulan ja.... ei ollenkaan yrittänyt laittaa lappua neulalla kiinni puseron päältä, vaan keskellä kehää pani kätsensä puseroni sisään alakautta ja käski liikkua kehässä, kun numero oli esillä. Kaikki jatkui, kuin mitään erikoista ei olisi tapahtunut! En uskaltanut näyttää raivostumistani, annoin kaiken anteeksi, sillä sain sen toivomani sartin. Tämän tuomarin kehäpelleilyn voi ymmärtää sillä, että hän tunsu minue aiemmilta Suomen vierailuitaan. Olin näyttelyiden puheenjohtajana kutsunut hänet arvostelemaan aiemminkin. 🐾

Palkittuja sukokalaisia kasvattajia 2021

On jälleen se aika vuodesta, kun menestyneitä koiria ja kasvattajia palkitaan. Iloksemme huomasimme, että kaikissa Suomen Kennelliiton Vuoden Näyttelykoira-listauksissa on runsaasti sukokalaisia, itseasiassa valtaosa. Lämpimät onnittelut kaikille palkituille ja menestyneille - suuri kiitos, että teette arvokasta ja laadukasta työtä suomalaisen koirankasvatuksen sekä rotujenne eteen!

TEXTERRI/PAULA HEIKKINEN-LEHKONEN

Vuoden kasvattaja 2021 on Memorylane kennel, Nina Brusin, partacollie.

Vuoden kasvattaja -kilpailu Top 20

Boldatut ovat SuKoKan jäseniä

1. Memorylane kennel
Brusin Nina,
partacollie
2. Let's Rock kennel
Bly Karoliina,
jackrussellinterrieri
3. Eerondaali kennel
Turunen Petri,
keeshond
4. Adamant's kennel
Hovila Tarja,
englanninspringerspanieli
5. Pipperoo kennel
Lager Mirja,
pomeranian
6. Fandal's kennel
Laurell Kristiina,
schipperke
7. Big Paw's kennel
Nurmela & Nieminen,
kääpiösnautseri musta
8. Pinserella's kennel
Tammiala Johanna,
kääpiöpinseri
9. Stablemaster's kennel
Fabergé F,
suursnautseri musta
9. Loving You kennel
Ruokonen S & M,
valkoinen länsiylämaanterrieri
11. Jatakabi's kennel
Jaatinen-Niemi & Kela,
havannankoina
12. Mc Quinn's kennel
Keskilä Patrik,
siperianhusky
13. Minuscule's kennel
Ilvesniemi J & T,
bichon frisé
13. Jamming's kennel
Wikström Samu & Leila,
kiinanharjakoira
13. Flat Power's kennel
Vorobjev & Forsell,
sileäkarvainen noutaja
13. Very Vigie kennel
Vartiainen & Pichard,
amerikancockerspanieli
17. Santonja kennel
Samaletdin Kamile,
espanjanvesikoira
17. Titara's kennel
Myllyntaus Satu,
dalmatiankoira
17. Gleann kennel
Assinen Tiina,
glen of imaalinterrieri
17. Chambanya kennel
Fröberg J & J,
tiibetinterrieri

Vuoden menestynein näyttelykoira on FIMVA, JV-18, V-18, EUW-19, HeW-19, V-19 Quaint Sherry Perry eli "Zara". Kasvattaja ja omistaja Reijo Portala, kennel Quaint.

Vuoden näyttelykoira -kilpailu Top 20

Listalta on **boldattu** sukokalaisten kasvattamat/omistamat koirat.

1. Quaint Sherry Perry, skotlanninterrieri, Portala Reijo
2. Gizmo Mazas Brolis, bourbonnaisinseisoja, Viinikka Marjo
3. Helios Della Cappastorta, bokseri, Rikkilä Anne & Pietilä Sinikka
4. Adventurer's Dorian Gray By Alex, portugalinvetikoira, Tammi Sanna & Railamaa Jaana
5. Quaint Theofilo, skotlanninterrieri, Tuuliniemi Arja
6. Redwhitesilk Gunpowder, punavalkoinen irlanninsetteri, Siirö Sirke & Nättinen Tiina
7. Tarjemiran Hidalgo, venäjänvinttikoina, Liesko Riitta & Tapio
8. Very Vigie All Or Nothing, amerikancockerspanieli, Kangas Heidi & Vartiainen Sanna
9. Jatakabi's La Vie En Rose, havannankoina, Kela Noora
10. Aries Khan Margaret Thatcher of Lumottu, rhodesiankoina, Lindqvist Nina
11. Czarlinda's Quite Easy To Love, vanhaenglanninlammaskoina, Lindahl Merja & Erno
11. Miniwin's Louis Vuitton, kääpiövillakoina mu, ru, va, Björnström-Lehtonen Nina
11. Rantäsään Lumituisku, beagle, Valkoniemi-Sjöblom Päivi
14. Ikiliikkujan Gracious Greation, samojedinkoina, Saarikko Heidi & Lehtinen Elise & Rainer
15. Equerry's Hit Trick, kääpiövillakoina mu, ru, va, Kärki-Peuraasari Tuija
15. Fandal's Kap D'amour, schipperke, Jalomeri Pia & Laurell Kristiina
15. Sanette's Black Moon Storm, lyhytkarvainen mäyräkoira, Ryyänen Sanna
15. Stablemaster's North Wind, suursnautseri musta, Fabergé Frances
19. Memorylane Undercover Flash, partacollie, Brusin Nina
20. Curiosity Simply A Stunner, silkkiterrieri, Halonen Jiri

Vuoden veteraani 2021 on keeshond Eerondaali Nightwish, kasvattaja/omistaja Petri Turunen.

Vuoden veteraani -kilpailu Top 15

1. Eerondaali Nightwish, keeshond, Turunen Petri
2. Quaint Quinent, skotlanninterrieri, Tuuliniemi Arja
3. Redwhitesilk Gunpowder, punavalkoinen irlanninsetteri, Siiri Sirke
4. Adventurer's Dorian Gray By Alex, portugalinvesikoira, Tammi Sanna & Railamaa Jaana
5. Shoutinghill Little Punk, sileäkarvainen kettuterrieri, Nyman Molli & Mulari-Karvonen Satu
6. Clingstone's Make My Day, sileäkarvainen collie, Asikainen Satu & Lehto Jonna
6. Lion Marmoset Piece of Ice, kiinanpalatsikoira, Salo Karoliina
8. Vehnäpellon Grande, vehnäterrieri, Päivinen K & Bergbom K & Olkinuora R
9. Castlewolf Snow Tor For Rastaz, puli muut värit, Sandbäck Maarit
9. Pipperoo Catch Me If You Can, pomeranian, Lager Mirja & Tuuli Soile
9. Wave Seeker's Goodnight Moon, newfoundlandinkoira, Lius Outi
12. Bristregal Queen of Regal, partacollie, Janger Nina & Holmberg Kenneth
12. Jatakabi's Endless Story, havannankoira, Jaatinen-Niemi Taina
12. Slievemish Yogibear, kerrynterrieri, Hallsten Tiina
15. Delonnix Cormick, snautseri pippuri & suola, Väilä Hanna-Mari

Vuolasvirta-palkinnon saajat 2021

Tänä vuonna Vuolasvirta-palkinto on myönnetty 33:lle kasvattajalle, joista 22 on sukokalaisia. **Boldatut** ovat sukokalaisia.

Ahlström Victoria

Ajo Miia

Haataja Antti
Hiltunen Kai
Hörkkä Jonna
Kamila Ulla
Kontkanen Jarmo
Kukkonen Mervi
Landsberg Katrin
Liesko Riitta, Anniina ja Tapio
Lindroos Mikko
Liukkonen Tuija
Marttila Katia
Naskali Mari
Nevalainen Katri
Ollila Anu
Poikela Jarmo
Pöyhönen Sari
Raanto Katriina
Rainio Johanna
Sinervo Eveliina
Soisalo Päivi
Sulin Tuija ja Kari
Taka-Sihvola Hanna
Tervonen Tarja ja Jouni
Toikka Katriina
Tolonen Nea
Tuominen Sade-Maria
Virta Jari
Virtanen Elina
von Koch Olli
Wahteristo Jenni
Wallenius Satu ja Jukka

Joystep`s

Haumean

Eräjätkän
Katajakankaan
Golden Ferya
Rivakka
Onnivaaran
Brunontytön
Friedrich`s
Tarijemiran
Qi Gong`s
Kompiaisen
Tarita`s
Jasdoren
Brufinn
Batucanin
Riistavietin
Site Hut`s
Little Freak`s
Glen Grant`s
Bounien
Aavistuksen
Boompaw`s
Hännänhuipun
Raappavuoren
Entice
Jettyspoof`s
Chanceux
Ajoketun
Pepstep
Kaarnakorven
Finsweng
Sajukan

kultainen noutaja

newfoundlandinkoira

suomenajokoira
saksanseisoja, lyhytkarvainen
amerikanstaffordshirenterrieri
karkeakarvainen mäyräkoira
jämtlanninpystykorva
saksanseisoja, karkeakarvainen
ranskanbulldoggi
venäjänvinttikkoira
tiibetinspanieli
länsigöötamaanpystykorva
hollanninpaimenkoira, pitkäkarvainen
shar pei
labradorinnoutaja
jämtlanninpystykorva
itäsiperialaika
borderterrieri
keskiaasiankoira
skotlanninterrieri
bolognese
pitkäkarvainen kaniinimäyräkoira
labradorinnoutaja
lyhytkarvainen mäyräkoira
snautseri, pippuri & suola
pitkäkarvainen mäyräkoira
kääpiösnautseri, musta-hopea
coton de tulear
suomenajokoira
kultainen noutaja
harmaa norjanhervikoira
australianterrieri
cairnterrieri

Jos listauksiin jäi virheitä, ilmoitathan siitä lehti@sukoka.fi, niin julkaisemme korjaukset seuraavassa lehdessä.

Silmäcenter palvelee

**SILMÄ
CENTER**
Apex

Suomen
kattavimmat
silmäeläinlääkäri-
palvelut Malmin
Eläinklinikka
Apexista!

Lue lisää apexvet.fi

Malmin Eläinklinikka Apex
Kirkonkyläntie 15, 00700 Helsinki
p. 020 175 0070, malmi@evidensia.fi

Avoimna arkisin 7.30–20
lauantaisin 8.30–15
sunnuntaisin 10–15

Soitto 020-alkuiseen numeroon maksaa kiinteän verkon liittymästä 8,35 snt/puhelu
+ 7,02 snt/min ja matkapuhelinliittymästä 8,35 snt/puhelu + 17,17 snt/min.

Apex
MALMIN ELÄINKLINIKKA

SuKoKan Kasvattajapalkinto – nyt on aika anoa!

SÄÄNNÖT

Vaatimukset

- Kasvattaja on ollut Suomen Koirankasvattajat SuKoKa ry:n varsinainen jäsen vähintään 5 vuotta.
- Palkintoa voi anoa vain kennelnimen omaava(t) kasvattaja(t) itse.
- Kasvattajan on saatava viisi (5) kertaa kasvattajaluokan 1 + kp palkinto. Hakemukseen paikka, aika ja tuomari.
- Palkinto voidaan jakaa vain kerran kasvattaja/rotua kohden. SuKokan kultainen ansiomerkki luovutetaan vain kerran /kasvattaja.
- Mukaan lasketaan 10 saman rotuista pentuetta. Pentueiden ei tarvitse olla peräkkäisiä.
- Vaadittava pistemäärä on mukaan laskettavien pentueiden pentujen lukumäärä x 2 kuitenkin vähintään 40 pistettä.
- Pistelaskuun mukaan laskettavista koirilla tulee vähintään 30% olla 2. sukupolvea omia kasvatteja vanhemmissa = mukaanlaskettava koira kolmatta sukupolvea. Mukaan sukutaulu näiden pentueiden osalta.
- Jokaisessa mukaan laskettavassa pentueessa on oltava vähintään yksi pisteitä saavuttanut koira.
- Mukana on oltava vähintään 10 muotovalion/10 käyttövalion tai 3 x sertin/3 x VOI-tuloksen saavuttanutta eri koiraa. Anomukseen on liitettävä kaikista mukaan laskettavista pentueista: pentujen nimet, rekisterinumerot ja syntymäaika, vanhempien nimet, pentueen pentujen lukumäärä ja monesko polvi omia kasvatteja pentue on sekä tittelit, jotka lasketaan pisteisiin mukaan.

Hakemuksen liitteenä pitää toimittaa Suomen Kennelliiton Kennelneuvonjan tekemä kennelneuvontakäynnin raportti. Kennelneuvontaraportti ei saa hakemuksen toimitushetkellä olla 12 kk vanhempi.

Pisteet

Pistelaskussa hyväksytään vain yksi korkein pisteitä antavista arvoista koiraa kohden. Esim. valionarvoista korkein on KANS MVA ja voittajatitteleistä korkein on maailmanvoittaja. Juniorivoittajatitteliä ei huomioida.

• MVA / 3 x SERT / 3 x VOI-tulos	4 p
• KANS MVA / KANS KVA	8 p
• KVA	6 p
• Muu valion arvo	4 p
• Voittajatitteli	2 p
• Suomen mestaruus	2 p
• Euroopan voittaja	3 p
• Euroopan mestaruus	3 p
• Maailmanvoittaja	4 p
• Maailman Mestaruus	4 p
• Muu virallinen titteli	2 p
• Vuoden koira	8 p
• SKL:n hyväksymä rodunomainen käyttökoe (alin valionarvoon hyväksyttävä tulos)	2 p

Palkinnon hakeminen ja myöntäminen

Palkinnon myöntämisestä päättää SuKoKa:n hallitus. Anomukset on toimitettava SuKoKa:n hallitukselle joulukuun loppuun mennessä sähköpostilla osoitteeseen kasvattajapalkinto@sukoka.fi. Palkinnot jaetaan vuosittain yhdistyksen vuosikokouksessa tai muussa saajalle arvokkaassa juhlatilaisuudessa. SuKoKa:n hallitus voi erittäin painavista syistä poiketa ylläolevista säännöistä ja myöntää tai olla myöntämättä palkintoa kasvattajalle, poikkeuksia ei kuitenkaan hyväksytä pisteiden osalta. Muutokset näihin sääntöihin voi tehdä Suomen Koirankasvattajat ry:n hallitus. 🐾

OLETKO KASVATTAJA?

ETUSI PRO-JÄSENEENÄ

Ryhdy PRO-jäseneksi:

Hae jäsenyyttä täyttämällä hakemuslomake kotisivuillamme osoitteessa:

www.royalcanin.fi/pro-jäseneksi

Henkilökohtainen asiakassuhde

Ammattitaitoisten PRO-asiantuntijoidemme ja -yhteistyökumppaniemme henkilökohtainen neuvonta.

Säästä rahaa ostamalla suuria pakkauksia

Etusi ostaessasi suoraan verkkokaupasta.

Webinaarit ja luennot

Mahdollisuus osallistua järjestämiimme koulutustapahtumiin.

Kanta-asiakasohjelma

Kun suosittelet meitä uusille kissan- ja koiranpentujen omistajille, ansaitset pisteitä, joilla voit lunastaa tuotteita verkkokaupasta.

Suosittelupakkaukset

Anna uudelle kissan- tai koiranpennun omistajalle suositteilupakkaus, joka sisältää mm. peiton ja ruoan uudelle perheenjäsenelle hyvän elämän alkuun.

Vaivaton tilaus ympäri vuorokauden

www.webshop.royalcanin.com/fi/fi

Onko sinulla kysymyksiä PRO-jäsenyyteen tai ravitsemukseen liittyen autamme mielellämme:

s-posti: kasvattajakerho.fin@royalcanin.com, puh: 020-747 9600

Hallituksen esittely

Juha Kares puheenjohtaja

Olen Juha Kares, 55-vuotias maantieteilijä ja filosofian maisteri. Myöhemmin löysin kutsumukseni, erityisopetuksesta ja kouluttauduin vielä erityisopettajaksi. Nyt toimin erityisopettajana Kuortaneella. Mottoni elämässä on joie de vivre.

Olen intohimoinen koirankasvattaja ja kasvattanut useita rotuja vuodesta 1983 kennelnimellä Chic Choix. Aluksi kasvatin löwcheneitä, sitten mukaan tulivat lhasa apsoja sekä punaiset irlanninsetterit. Lhasa apsoja kasvatan edelleen, tämä rotu on päärotuni. Kasvatan myös pienimuotoisesti skotlanninhirvikoiria ja odotan ensimmäistä azawakh-pentuetta. Muotova-lioita on vuosikymmenien aikana yli 600 ja ryhmävoittajia 172. Maailmanvoittaja-titteleitä on kertynyt yli 50 ja kaikkien rotujen BIS-voittajia olen kasvattanut yli 60. Koiria olen vienyt yli 50 maahan.

Kasvatuksessani pyrin ennen kaikkea terveisiin ja hyväluonteisiin koiriin sekä mahdollisimman elinvoimaisiin, reippaisiin koiriin, jotka auttavat rotua eteenpäin

tulevina vuosikymmeninä. Olen koirien ulkomuototuomari ja arvostelen hieman yli 100:aa rotua. Olen kirjoittanut koiriin liittyen kaksi kirjaa sekä pitänyt satoja seminaareja sekä koulutuksia.

Rakastuin muutama vuosi sitten yhdysvaltalaiseen pennunostajaan ja elämämme meni totaalisesti uusiksi. Asuin pari vuotta

Yhdysvalloissa Pohjois-Carolinassa ja Pennsylvaniassa. Siellä toimin erityisopettajana ja kasvatin tietysti lhasa apsoja. Elämäni ja kautuu kahden mantereen välille.

Valokuvaus on viimeisinä vuosina tullut minulle rakkaaksi. Pidän matkailusta ja olen matkustanut paljon ympäri maailmaa. Nautin luonnosta ja luonnossa liikkumisesta. Kulttuuri, lukeminen ja elämästä monipuolisesti nauttiminen ovat muita intohimojani.

Tarkoitukseni on kasvattaa rotukoiria tulevina vuosikymmeninäkin. Meillä on alle 10 koiraa kotona ja kasvatus tapahtuu yhteistyöperheiden sekä yhteistyökasvattajien kanssa. Olen ollut paljon mukana yhdistystoiminnassa, SuKoKan puheenjohtajanakin monia kausia. Nyt minua pyydettiin taas puheenjohtajaksi kuohunnan keskellä 2021 ja suostuin tehtävään toistaiseksi tai vuosikoukseen 2022 saakka.

Suomalainen rotukoirien kasvatus ja tämä ihana harrastus on suojelemisen arvoista. Toivon, että laadukkaan suomalaisen koirankasvatuksen edellytykset säilyvät myös tulevina vuosikymmeninä. Sen eteen meidän kaikkien kannattaa hieman uurastaa.

Molli Nyman varapuheenjohtaja

Olen pitkän linjan koiraharrastaja, kasvattaja ja näyttelyihminen. Texforrier-kennelnimelläni olen kasvattanut sileäkarvaisia kettuterriereitä vuodesta 1992 ja sileäkarvaisia colliette vuodesta 2018 lähtien. Asumme mieheni kanssa maalla Hollolan kirkonkylällä. Kotona meillä on yleensä vain 2 koiraa kerrallaan, jotta niillä on mahdollisuus elää normaalia ja tasapainoista lemmikin elämää. Kasvatan siis suurimmaksi osaksi sijoitus- ja osaomistuskoirien mahdollistamana. Kasvatustyössäni teen paljon yhteistyötä kansainvälisesti ja olen laajalti verkottunut. Päivätyöni teen markkinoinnin ja viestinnän johtotehtävissä kiinteistö- ja rakennusallalla.

Olen aikaisemmin toiminut aktiivisesti rotujärjestössä sekä toimittanut ja taittanut useita vuosia rotujärjestölehteä. Surullinen tilanne uusien vakiosopimusten osalta sai minut haluamaan takaisin koiramaailman yhdistystoimintaan ja vaikuttamaan kasvattajien asioihin.

Koen, että Sukokan pitää olla moderni, avoin ja aktiivinen kasvattajien asioita ajava etujärjestö. Kun toimitaan avoimesti ja viestitään aktiivisesti jäsenistön suuntaan, ei synny vääriä käsityksiä ja mielikuvia tilanteista. Jäsenistö on Sukokan vahvuus, ja ihmisten erilaista osaamista pitää saada

käyttöön. On voitava hyödyntää moderneja teknologioita, ja esimerkiksi tarjota koulutusta kasvattajille ilman paikkasidonnaisuutta. Yhdistyksen taloutta on hoidettava jämäkästi, jotta Sukokalla on mahdollisuus olla toimija, jolla on resursseja saada merkittävyyttä aikaan.

Ulkoiset uhat koiraharrastukselle ovat tällä hetkellä merkittävät. On tärkeää, että Sukoka on ajan tasalla ja vaikuttaa asioihin, jotka vaikuttavat meidän kasvattajien mahdollisuuksiin kasvattaa rotukoiria Suomessa. Meidän on nyt SuKoKassa tärkeää löytää yhtenäisyys ja yhteen hiileen puhaltaminen – halu hoitaa meidän kasvattajien tavoitteita yhdessä. SuKoKan tarkoituksen ja tavoitteiden on oltava kirkkaana mielessä ja myöskin keinojen, joiden avulla tavoitteita kohden edetään. Vain sitä kautta meillä on vahva SuKoKa, joka toimii kasvattajien asiassa.

Minuun voi ottaa yhteyttä matalalla kynnyksellä, keskustelen mielelläni SuKoKan asioista jäsenistön kanssa. Vuorovaikutus, uudet ideat ja ajatukset auttavat meitä kehittämään toimintaa.

Jos haluat lähettää postia jollekin hallituksen jäsenelle, tavoitat heidät sähköpostitse etunimi.sukunimi@sukoka.fi
Kaikki ideat, ajatukset, kommentit ja palautteet ovat erittäin tervetulleita.
Kuulemme myös mielellämme, jos olet halukas toimimaan SuKoKassa
– lisävoimia tarvitaan aina!

Olli Wuorimaa hallituksen sihteeri

Olen ollut SuKoKan toiminnassa tavalla tai toisella mukana jo sen perustamisesta alkaen. Äitini Kirsti Bremer oli yksi perustajajäsenistä eikä ilman isääni, Aatos Wuorimaata, tätä yhdistystä olisi koskaan perustettu. Isä kun kyllästyi ”ikuiseen” keskusteluun kasvattajien etuja ajavasta yhdistyksestä ja suutuspäissään löi nyrkkiä pöytään sanoin ”Perustakaa nyt jo se yhdistys, mitä siinä aina vähättelette”.

Kotona keittiön pöydän ääressä meillä puhuttiin ”aina” koirasasioita. Ensimmäinen koirani, cocker Pomi, tuli meille ollessani muutaman kuukauden ikäinen. Sitten tuli kultsuja, mopseja, norfolkit, bretagnebassetit jne. eli monia eri rotuisia koiria on meillä aina ollut, nytkin muutama russeli pihalla pyörii. Jo pikkupoikana kuljin milloin näyttelyissä äidille koiranhoitajana, milloin

metsästyskoetuomari isän mukana metsällä verijalkia vetämässä tai metsästyskokeissa. Vaimoni Toton varmaan kaikki

tuntevat ja koirajuttujahan meilläkin Nurmijärvellä vähän joka päivä puhutaan eli sama homma jatkuu. Koiramaailmasta en kai koskaan pääse irti, taisi jo äidinmaidosta tulla tuo yhteys, kun aina ”kärpäsenä katos- sa” kuuntelin näitä koiramaailman juttuja.

Päätyökseni toimin perheyrityksessämme Shetland Oy:ssä, monen tunnetun tuotemerkin maahantuojana, jakelijana ja valmistuttajana. SuKoKaa olemme sattuneesta syystä sponssanneet aina ja olen myös paljon luennoinut ravinto-asioista, aineenvaihdunnasta, genetiikasta ja epigenetiikasta. Myös Kasvattaja Akatemioissa luennoin samoista asioista, ne kun ovat minun harrastuksiani.

Nyt minua pyydettiin yhdistyksen sihteeriksi ja luottamuksesta kiittäen otin pestin vastaan, toivottavasti siinä siedettävästi onnistuen.

Marja Blomqvist hallituksen jäsen

Olen Blomqvistin Marja, vinttikoiraharrastaja ja vero-oikeuteen erikoistunut lakimies Espoosta. Rotuni ovat saluki ja basenji, lisäksi omistan aikuisen poikani kanssa yhdessä nuoren whippetnartun. Salukien maailmaan uppouduin reilut 20 vuotta sitten silloisten basenjen rata- ja maastajuoksuharrastuksen kylkiäisenä. Olen tällä hetkellä myös Suomen Salukikerho ry:n puheenjohtaja ja toiminut kerhossa käytännössä lähes koko salukiharrastukseni ajan. Myös Suomen Basenjit ry:ssä olen puuhannut monenlaisessa pestissä.

SuKoKan hallituksessa olin vuosina 2012-2016 ja samaan aikaan ajoittui lakimiesjäsenyys Kennelliiton kasvattajatoimikunnassa. Vuoden 2016 jälkeen siirryin hyvillä mielin SuKoKasta vetämään omaa rotujärjestöäni ajatellen, että SuKoKan lähdeyttä mukaan laatimaan uusia vakiosopimuksia niistä saataisiin kaikille osapuolille reilut ja toimivat. Valitettavasti nyt keväällä 2021 julkaistut vakiosopimukset sisältä-

vät monin paikoin kohtia, joissa oli paljonkin toivomisen varaa. Vuonna 2016 SuKoKa oli ollut äänekäs toimija, joka sai Kennelliiton hallituksen vetämään takaisin 2/2016 julkaistut paljon tyytymättömyyttä herättäneet sopimukset. Meitä oli ollut vuonna 2016 hyvä porukka puhaltamassa yhteen hiileen ja nyt keväällä 2021 lähdin mukaan

hakemaan muutosta keväällä julkaistuihin sopimuksiin. Itselläni on kennelnimi, jolle on rekisteröity yksi basenjipentue. Salukipentueita olen toteuttanut ja kasvattanut ylös useita hyvän ystäväni kennelnimelle. Nykyiset 3 kotona asuvaa salukia ovat kantanarttuni jälkeläisiä kolmannessa ja neljännessä polvessa. Lisäksi meillä on yksi basenjimummo ja laumamme etäjäsenenä on aikuisen poikani kanssa yhteisesti omistamani whippetnarttu. Onneksi se on ostettu ulkopuoliselta kasvattajalta, jolloin Kennelliiton nykyisen tulkin mukaan en ole sitä hankkiessa rikkonut liiton sääntöjä. Tosin oikeuskäsitykseeni ei mahdu, miten tämä kuvio, jossa maksan opiskelevan lapseni puolesta kaikki koiraan liittyvät suuremmat kustannukset, tarjoan sille hoitopaikan aina tarvittaessa ja käytän sitä mahdollisesti tulevaisuudessa harrastuksissa, muuttuisi Kennelliiton sääntöjen vastaiseksi ja poikaani kohtaan kohtuuttomaksi vain sillä, että omistaisimmekin yhdessä meillä kotona syntyneen salukinpen- nun. Tähän ja moneen muuhun tulkintaan toivon saatavan muutoksen!

Marja Wuorimaa

hallituksen jäsen

Hei olen Marja Wuorimaa, eli Toto vaan. Koiraharrastukseni alkoi vuonna 1979, os-
taessani ensimmäisen oman saksanpai-
menkoirani. Siitä koirasta ei jäänyt histo-
rian kirjoihin mitään suurta tarinaa, mut-
ta rakkaus rotuun voimistui ja 1984 löysin
"elämäni koiran", jonka kanssa kisasin use-
assa eri palveluskoiralajissa, saavuttaen
jopa kansallisen tason meriittejä. Sittem-
min ovat rodut vaihtuneet, mutta edelleen
minulle kuningasrotu on saksanpaimen-
koira. Valitettavasti rotu jakaantui aika-
naan liian voimakkaasti näyttely- ja käyt-
tölinjaisiin ja koska kumpikaan äärilaita ei
vakuuttanut minua, meillä ei tällä hetkellä
saksanpaimenkoiraa ole. Kokemusta kas-
vattamisesta minulla lieenee n. 100 pentu-
een verran. Olohuoneen pentulaatikois-
sa on vuosikymmenten varrella ollut sak-
sanpaimenkoirien lisäksi welsh corgeja, lk
saksanseisojia, staffordshirenbulterrie-

reitä ja parsonrussellinterriereitä. Omalla
kennelnimelläni olen kasvattanut 20 pen-
tuetta jackrussellinterriereitä. Jostain kum-
man syystä yhdistystoiminta on ollut aina
minulle tärkeä asia ja nyt olenkin jo kol-

matta kertaa SuKoKan hallituksen jäsenenä. Tälläkin kaudellani yritän olla jäsenis-
tön edustajana, jäsenistöä kuunnellen ja eri
näkökantoja puntaroiden. Itse en ole kos-
kaan kokenut olevani jäsenistön yläpuolel-
la, enkä ole koskaan tähdännyt koiramaail-
man eliittipaikoille. Kuluneen kesän ja syk-
syn aikana olen saanut muutamia viestejä,
joissa on kyseenalaistettu motiivimme ja
jopa väitetty meidän olevan Kennelliitto-
vastaisia, mutta niinhän asia ei suinkaan
ole. Itse olen ollut (lähes yhtäjaksoisesti)
Kennelliiton jäsen reilut 40 vuotta ja olen
toiminut kennelneuvojana, kehäsihteerinä,
valtuustuedustajana ja tunnistusmerkitse-
jänä. Olen osallistunut kymmenille Ken-
nelliiton järjestämille kursseille, luentopäi-
ville ja seminaareihin sekä arvostanut nii-
tä suuresti. Jäsenistön koulutus ja tiedon
jakaminen, ovat molemmat asioita, joiden
merkitystä tuskin voin korostaa liikaa. Tä-
tä työtä toivon niin Kennelliiton kuin SuKo-
Kankin jatkavan ja laajentavan jatkuvasti.

Anu Hämäläinen

hallituksen jäsen

Olen Anu Hämäläinen ja kasvattanut ly-
hytkarvaisia mäyräkoiria kennelnimellä
Taxgemenä 1990-luvun alkupuolelta. Per-
heeseen on kuulunut matkan varrella myös
cockereita ja kääpiömäyris. Olen melko tyy-
pillinen suomalainen pienkasvattaja, jolla
on kotona vain muutama koira, hyviä yh-
teistykuvioita sekä kotimaassa että ul-
komailla ja pentue noin parin vuoden vä-
lein. Tällä konseptilla on kuitenkin vuosien
varrella syntynyt varsin laadukasta kasva-
tusjälkeä niin näyttö- kuin käyttökoepuo-
lellekin, mukavia koiraperheenjäseniä ja
harrastuskavereita unohtamatta. Olen ol-
lut viimeksi SuKoKan hallituksessa 2014-
2017, jolloin koirankauppasopimukset oli-
vat edellisen kerran pöydällä. Se oli nyt syy
paluuseeni, vaikka ajattelin jo hallitushom-
mien olevan osaltani tehtynä. Toivon kas-
vattajien voivan yhdessä ajaa oikeuksiaan

asiallisesti, avoimesti ja määrätietoisesti.
Me teemme hyvää ja vastuuntuntoista työ-
tä, ei ole mitään syytä miksi koko kasvatta-
jakuntaa tulisi suitsia, rangaista ja kontrol-

loida niin vahvasti, kuin sitä nyt halutaan
tehdä. Haluan kehittää SuKoKan toimin-
taa avoimemmaksi ja osallistavammaksi
kaikille jäsenille, sekä saada mukaan laa-
jasti uusia jäseniä – joukossa me kasvatta-
jat olemme vahvempia ja saamme enem-
män aikaan. Sukokan hallituksessa rooliini
kuuluu hallitustyön lisäksi erityisesti Kas-
vattaja-lehteen liittyvät asiat, sekä jotkut
Sukokan tapahtumista. Päivätyöni teen IT-
alan markkinoinnin johtotehtävissä. Asum-
me vielä muutaman kuukauden Vantaalla
uuden talon valmistumista Nurmijärvelle
odotellessamme. Iso osa vuodesta kuluu
myös kakkoskodissa Kuhmoisissa. Minut
tavoittaa sähköpostilla [anu.hamalainen@
sukoka.fi](mailto:anu.hamalainen@sukoka.fi), lisäksi yritän aktiivisesti seurata
SuKoKan jäsenille rajattua FB-sivua ja osal-
listua siellä keskusteluun. Toivotan kaikki
tervetulleeksi Sukokan toimintaan, hom-
maa löytyy ihan jokaiselle, joten ilmoittau-
du rohkeasti mukaan.

Jos haluat lähettää postia jollekin hallituksen jäsenelle, tavoitat heidät sähköpostitse
etunimi.sukunimi@sukoka.fi
Kaikki ideat, ajatukset, kommentit ja palautteet ovat erittäin tervetulleita.
Kuulemme myös mielellämme, jos olet halukas toimimaan SuKoKassa
– lisävoimia tarvitaan aina!

Johan Juslin

hallituksen jäsen

Olen Johan Juslin Vantaalta, syntynyt Turussa. Vuonna 1972 sain ensimmäisen koirani, norwichinterrieri Black Spot Zalayakan. Tämä narttu synnytti kaksi kuollutta narttupentua kahdessa eri pentueessa. Kasvatustyöni jäi silloin siihen, kun muutin opiskelemaan Helsinkiin. Tähän päivään mennessä Rivale on kasvattanut 53 norwich-pentuetta ja 127 pentua. Vuonna 1976 olin mukana Turun koiranäyttelyissä ja tästä urani näyttelyjärjestäjänä lähti, lopetin aktiivisen näyttelyiden järjestämisen vuonna 2017. Yhdistystoiminnassa olen ollut puheenjohtajana eri jaksoina Suomen Norwichin- ja Norfolkinterrierit ry:ssä noin 20 vuotta.

Toimin edelleen rotujemme koearvostelujen vastaanottavana tuomarina. Suomen Pekingeesikerhon puheenjohtajana olin parisen vuotta. Olen Suomen Azawakh- ja Sloughikerhon perustajajäsen ja sen ensimmäinen puheenjohtaja. Toimin edelleen kerhossa jäsensihteerinä ja taloudenhoitajana.

Olen ollut Kennelliiton valtuustossa varsinaisena sekä varajäsenenä yhteensä 15 vuotta. Minut on palkittu vuonna 2017 SKL:n kultaisella ansiomerkillä. Valmistuin ulkomuototuomariksi vuonna 1986, sekä kaikkien rotujen tuomariksi vuonna 2007.

Olen arvostellut kaikissa maanosissa, yh-

teensä noin 50 eri maassa. Vuosien varrella olen tuonut toistakymmentä norwichinterrieriä Englannista, Saksasta, Ruotsista ja Italiasta. Edesmenneen Hans Lehtisen kanssa toimme Suomeen ensimmäisiä tryffelikoiria eli lagotto romagnoloja, kaksi azawakhia Italiasta, kääpiösnautserin ja bostoninterrierin, Japanista pomeranian uroksen. Tällä hetkellä meillä on Samin kanssa kaksi ihanaa norwichinterrieriä, Harry ja Felix.

SuKoKan hallituksessa tulen toimimaan monen vuoden kasvattajakokemuksellani laadukkaasti ja odotan sitä muiltakin, kuten Kennelliiton luottamushenkilöiltä (valtuuston valitsevat hallituksen jäsenet). Haluan, että teemme päätökset ja toimimme siten, kuin kyseessä olisi oma maineemme. Uskallan haastaa nykytilan ja kokeilla uutta. Haluan, että yhdessä innovoimme, kokeilemme ja opimme epäonnistumisista. Suhtaudun kaikkiin ideoihin avoimin mielin. Haluan olla mukana vaikuttamassa asioihin ja puolustaa sitä, mikä on oikein. Tässä on motivaationi toimia SuKoKan puolesta, näin se vaan on.

Ilkka Nurmela

Hallituksen jäsen

Olen perheellinen 55-vuotias mies Nurmijärveltä. Perheeseen kuuluvat vaimo ja aikuiset lapset sekä vaihteleva määrä käyttölinjaisia saksanpaimenkoiria, karjalankarhukoiria sekä kansalliskoiriamme suomenpystykorvia. Työkseni toimin talotekniikka-alalla toimitusjohtajana ja sähköurakointiyhtiössä aluejohtajana.

Olen ollut Saksanpaimenkoiraliiton jäsen yli 40 vuotta ja toimin rotujärjestön jalostusvastaavana, jalostustoimikunnan puheenjohtajana sekä hallituksen jäsenenä. Olen harrastanut saksanpaimenkoiria vuodesta 1980 ja kasvattanut käyttölinjaisia saksanpaimenkoiria vuodesta 1993, jolloin kennelnimi Aufgeweckt myönnettiin. Karjalankarhukoiria olen kasvattanut vuodesta 2014 ja suomenpystykorvia vuodesta 2012 lähtien. Olen kilpaillut koirillani jälki- ja suojelukokeissa SM-tasolla ja saavuttanut SM-palkintosijoja eri koirilla.

Kasvattamistani käyttölinjaisista saksanpaimenkoirista huomattava osa on työkoirina Suomessa ja EU:n alueella poliisi- ja rajakoirina sekä yksi koira Tallinnan vankilassa huumekoirana.

SuKoKaa:n liityin keväällä 2021 kokiessani, että Suomessa koirankasvattajien etuja on ajettu varsin heikosti. Tämä kokemus konkretisoitui erityisesti Suomen Kennelliiton lähtiessä muuttamaan sopimuslomakeistonsa sisältöä kasvattajille epäedulliseen suuntaan. Olen sitä mieltä, että koirankasvattajien sopimusvapautta ei pidä voida loukata ja sopimusvapaus tulee olla itsestäänselvyys. Toinen merkittävä asia on,

että mikään kolmas taho ei ole oikeutettu rajoittamaan koirankasvattajien elinkeinoa.

Koen että SuKoKan ensisijainen ja tärkein tehtävä on koirankasvattajien etujen ajaminen ilman minkäänlaisia eturistiriitoja hallinnossa. Mielestäni koirankasvattajien etuja tulee ajaa rakentavasti, mutta samalla suoraviivaisesti ja tavoitteellisesti. Näen, että SuKoKa:lla on kolme tärkeää tehtävää nyt ja tulevaisuudessa.

1. Ehdoton sopimusvapaus siten, että EU-lainsäädännön mukaisesti ulkopuolinen taho ei voi rajoittaa koirankasvattajien elinkeinoa yli normaalin lainsäädännön ja kansallaisen perusoikeuksien.

2. Koirankasvattajilla tulee olla tulevaisuudessa mahdollisuus EU-kilpailulainsäädännön mukaisesti kilpailuttaa Pevisa-tutkimusten lausunnot riippumattomalla palveluntuottajalla. Lausuntojen omistusoikeus kuuluu lausunnot maksaneelle koiran omistajalle tai kasvattajalle.

3. Koirankasvattajilla tulee olla tulevaisuudessa mahdollisuus vaikuttaa rotukoirien rekisteröintipalvelujen kilpailutamiseen EU-lainsäädännön mukaisesti. Tulisikin selvittää ko. palvelujen tuottamisen mahdollisuus rotujärjestöissä tai jopa SuKoKassa.

Pauliina Artiola

hallituksen jäsen

Olen Pauliina Artiola, setteri- ja mäyräkoiraharrastaja Riihimäeltä. Kennelnimi, Original, täytti juuri 20 vuotta ja ensi vuonna tulee kuluneeksi pari vuosikymmentä myös ensimmäisen setteripentueeni syntymästä. Koirat, eläimet yleisesti, sekä luonto ovat olleet osa elämäni aina. Olen "saariston tyttö" ja kasvanut viettäen kesäni merellä. Edelleenkin sielunmaisemani leppää saaristossa, luonnon helmassa. Se on mitä mahtavinta vastapainoa työlle ja aktiiviselle harrastukselle. Kasvatustyössäni olen panostanut vahvasti monimuotoisuuden ja kasvatukseni onkin pohjautunut hyvin vahvasti alusta alkaen tuonteihin, ulkomaisten koirien jalostuskäyttöön sekä tiiviiseen yhteistyöhön kokeneiden kasvattajien kanssa.

Meillä kotona asuu hyvin rajallinen määrä koiria, koska aika ja tarmo on riittävä

laadukkaaseen ja koirille ominaiseen elämään. Työni globaalisti toimivan teknologiayrityksen rekrytointijohtajana on kasvattanut ajatusmaailmani avoimeen, mo-

nimuotoiseen, empatialähtöiseen sekä erityisesti ratkaisukeskeiseen ajatteluun. Nämä kaikki kantavat ja tukevat myös tiettyissä kasvattamisen ja koiraharrastuksen mukanaan tuomissa haasteissa. Arvostan ympäristöä, jossa mielipiteillä ja erilaisilla näkökulmilla on tilaa - näiden kautta voidaan saavuttaa loistavia oivalluksia yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Näytellyt ovat kuuluneet osaksi elämäni koirien kanssa aktiivisesti puolet elämästäni. Olen toki kokeillut erilaisia muitakin harrastuksia, mutta sitten aktiivisten agilityvuosien, ne ovat jääneet enemmän satunnaisiksi tekemiseksi.

Yhdistyspuolella olen ollut aiemmin mukana rotuni yhdistyksen alueyhdistysvastaavana, varsinaisesta hallitustyöskentelystä minulla ei ole kokemusta - mutta uteliasta ja innostunutta mielenkiintoa senkin edestä.

Laura Ruotsalainen

hallituksen jäsen

Asustelen vanhassa kyläkoulussa Hämeenlinnan Lammilla mieheni ja kahden lapseni sekä 6 koiran kanssa. Päivätyönäni teen kirjanpitoja ja palkanlaskentaa tilitoimistossa. Aktiivista koiraharrastusta minulla on takana kolmisenkymmentä vuotta ja eri koirayhdistyksissä olen toiminut monissa tehtävissä, näistä pisimpään miltei 20 vuotta rotujärjestö Kääpiökoirat ry:n rahastonhoitajana. Sattuneesta syystä ajauduin myös Sukokan taloudenhoitajaksi tultuani valituksi hallitukseen.

Olen kasvattanut yhdessä mieheni kanssa saksanpystykorvia vuodesta 1997 ja suomenlapinkoiria vuodesta 2014 kennelnimillä Tempore & Tirhan. Kasvatamme harrastuksenomaisesti ja lähes yksinomaan sijoituskotien avulla, koska emme halua kerätä kotiimme suurta laumaa. Olemme vuosien saatossa tuoneet Suomeen yli 100 koiraa jalostuspohjan laajentamiseksi, vaikka tietenkään kaikkia näistä ei syystä tai toisesta ole jalostukseen käytettykään. Lomapäivät on tuhlatu lukemattomiin ulkomaan näyttely- ja astutusreissuihin ei-

kä Suomessa ajettuja kilometrejä uskalla edes arvioida. Tuloksiakin on tullut ja intivaation arvon on saavuttanut satakunta kasvattiamme, kansallisia valioita on tuplamäärä ja lisäksi kasvattimme ovat nappaneet lukuisia ryhmäsijoituksia sekä Euroopan ja Maailmanvoittaja -titteleitä. Meille on myönnetty Vuolasvirta-palkinnot kas-

vatustyöstämme kleinspitz-, mittelspitz- ja pomeranian-rotujen parissa.

Yhdistystoiminnassa on mielestäni tärkeää avoin toimintakulttuuri, oikeudenmukaisuus, jäsenistön kunnioittaminen ja kuunteleminen sekä kyky kompromissihin. Jäsenistöä tulee kohdella tasa-arvoisesti ja tarjota samat edut kaikille. Yhteiskunnan muuttuessa meidän on kyettävä muuttumaan sen mukana ja Sukokan merkittävimpinä tehtävinä näen kasvattajien opastamisen, kouluttamisen ja edunvalvonnan. Yhteistyössä on voimaa ja mahdollisuudet saavuttaa huikeita tuloksia, vaikka välillä eri mieltä asioista oltaisiinkin.

Tyytymättömyys Kennelliiton yksipuolisesti läpi runnomiin sopimuksiin toimi kimmokkeena asettua ehdolle Sukokan hallitukseen ja toivon, että pystymme yhtenä vahvana rintamana edistämään kasvattajien asemaa. Tekemisen meininki uudessa hallituksessa onkin ollut melkoinen tässä parin kuukauden aikana ja toimintatapoja on päivitetty vauhdilla modernimpaan suuntaan sekä ideoitu uutta jäsentemme iloksi.

Jos haluat lähettää postia jollekin hallituksen jäsenelle, tavoitat heidät sähköpostitse etunimi.sukunimi@sukoka.fi

Kaikki ideat, ajatukset, kommentit ja palautteet ovat erittäin tervetulleita.

Kuulemme myös mielellämme, jos olet halukas toimimaan SuKoKassa

– lisävoimia tarvitaan aina!

Anu Helle

hallituksen jäsen

Olen Anu Helle. Vuonna 1976, ollessani 14-vuotias, sain ensimmäisen salukini ja silloin alkoi minun koiraharrastukseni. Ensimmäinen pentueeni syntyi 1985 ja aloitin kasvattamisen whippetillä, joka rotuna veikin minua mukanaan. Olin useita vuosia rotujärjestön jalostustoimikunnassa ja sen puheenjohtajana. Lisäksi olin Suomen vinttikoiraliiton jalostustoimikunnassa vuosia. Samaan aikaan kävin ulkomuototuomarien alkeiskurssin. Tämä kaikki jäi mieheni kuoltua yllättäen, kun jäin yksin kahden alle kouluikäisen lapsen sekä neljän koiran kanssa. Autistinen lapsi vei kaiken ai-

kani ja aktiivinen järjestöelämäni oli takana. Koirien kasvatus kuitenkin jatkui ja kuvioon tuli myös kiinanharjakoirat. Viimeisin pentueeni on syntynyt 8 vuotta sitten ja nyt harrastan chihuahua urosteni kanssa näyttelyitä. Nautiin siitä, että saan olla jälleen aktiivinen koiraharrastuksen parissa Sukokan hallituksessa, muutenkin kuin "vain aina" näyttelyissä ravatessa. Koiraharrastus antaa hyvän vastapainon Espoon kaupungin teknisen lautakunnan yksilöasioiden jaoston työskentelyyn.

Petra Morbin

hallituksen varajäsen

Koiraharrastusta takana noin 25 vuotta ja yhtä kauan menossa ollut mukana pikukutterierejä. Olen kasvattanut parsoneita (sekä aikaisemmin espanjanvesikoiria) nimellä Green Perry's. Kennelnimen sain 1999. Pentueita ei ole ollut paljoa (23 parson pentuetta, 12 espanjanvesikoira pentuetta), mutta ne ovat keränneet sen verran tuloksia, että Team Green Perry's on parsonien tulosten perusteella palkittu 2013 Vuolasvirtapalkinnolla, SuKokan kasvattajapalkinnolla ja olemme olleet kahdesti Vuoden Kasvattaja rodussamme. Kasvateista löytyy muotovalioiden lisäksi useampi käyttövalio ja agilityvalioita. Aikaisemmin toimin useissa eri tehtävissä Parsonrussellinterrierit ry:ssä ja olen saanut muutama vuosi sitten hopeisen ansiomerkin yhdistyksen eteen tehdystä työstä. Olen myös kirjoitellut juttuja mm. Parson-lehteen ja Kasvattaja-lehteen kolumneja.

Omaa harrastustaustaa koirieni kanssa löytyy em. lajien lisäksi mm. vesiriista, rauniot ja vähän tokoiluakin. Suurta iloa on tuottanut jokainen kasvatti, joka on tuottanut perheelleen iloa, mutta tietenkin menestykset ja sekä matkalla näihin että jälkikäteenkin myötäläminen. Ihan joka koirasta ei tule vitosvaliota (FI MVA, AVA, AVA-H, KVA-L, KVA-M Agi SM-1 Green Perry's Boomer) tai näyttelyissä valtavan menestyneitä kaksoiskäyttövalioita (KVA-L KVA-V C.I.B. BALT & POHJ & FI & EE & LV & LT & RUS & N & DK MVA JV-11, EEJV-11, BaltJV-11, BalterW-11 Baltic & EE & LV & LT jMVA PMV-13 DKV-16 V-16, HeW-17, LVV-18, MVV-18, VV-19 Green Perry's Butterfly). Suurien voittojen yli olen iloinen siitä määrästä ystäviä, mitä koiramaailmasta olen saanut.

Olen 44-vuotias kolmen tytön äiti. Meillä on kotona kaksi parsonia tällä hetkellä sekä harjasgekkko. Asumme Espoossa. Työskentelen Koulutuskuntayhtymä Omniassa palvelupäällikkönä ja vastaan kolmesta eri toiminnosta/tiimistä.

Katariina Rautiala

hallituksen varajäsen

Olen Katariina Rautiala, kohta 50-vuotias arkkitehti, yksityisyrityksen johtaja ja chihuahua-kasvattaja Espoosta. Olen kasvattanut chihuahuaa vuodesta 2012 kennelnimellä Kekkapään. Koirat ovat olleet iso osa elämäni lapsuudestani saakka. Rotukavalkaadiin on kuulunut myös kultaisianoutajia ja jackrussellinterrieri. Vuolasvirtapalkinto minulle myönnettiin pk-chihuahua kasvatuksesta vuonna 2019. Perheeseemme kuuluu myös kaksi hevosta.

Olen ollut aina puuhakas ja aktiivinen rotuni parissa, järjestänyt erilaisia tapahtumia ja seminaareja. Nyt viimeisimpänä tempauksena järjestin rotumme hyväksi hyväntekeväisyysluottoauktion, joka oli suuri menestys. Olen ollut rotuyhdistyksemme hallituksessa yhden kauden, sekä pentuvälityksessä pitkän rupeaman.

Elämme maailmassa, joka muuttuu ja elää alituisesti. Meidän on oltava aktiivisia ja valmiita reagoimaan muutoksiin. Sopimusvapaus lain puitteissa on tärkeä asia minulle, koska näin voidaan varmistaa mielekäs kasvatustoiminta. Tarvitsemme vahvan ja yhteen hiileen puhaltavan tahon tähän tärkeään edunvalvontatyöhön. Toivon, että SuKoka tulee olemaan tämä taho. Oikeanlainen, avoin ja oikea-aikainen viestintä sekä aktiivinen vuorovaikutus eri toimijoiden välillä on tärkeää. Myös kasvattajien systemaattinen koulutus ja valistaminen on olennaista. Olen tuumasta toimeen ihminen ja tästä syystä nyt hallituksen varajäsenenä.

Olen valmis antamaan oman panokseni tässä tärkeässä työssä rotukoirajalostuksen puolesta. Koska pidän ihmisistä ja olen järjestänyt aiemminkin erilaisia tapahtumia, oli minulle luontevaa ja mielenkiintoista ottaa kontolleni kasvattajajailtojen organisointia ja ideointia yhdessä Janika Kekan ja Juulia Nemlanderin kanssa. Jos jotain toiveita tai ajatuksia teille tulee, niin minuun saa mielellään olla yhteydessä.

Rotukoirakävely 2021 Helsingissä

Teksti Annukka Paloheimo Segersven, Ladies Kennel Club LKC ry Kuvat Tarja Tervonen

Viides vuosittainen hyväntekeväisyyskoirakävelymme sujui mukavan alkusyksyn säässä. Erityisen mukavalta tuntui se, että samaan aikaan käveltiin niin monella eri paikkakunnalla Mieli ry:n ja nuorten mielen-tervestyön hyväksi.

HELSINGISSÄ reittimme oli tuttuun tapaan Töölönlahti ja tällä kertaa meitä ei häirinnyt juoksukilpailukaan, vaan saimme kävellä koirinemme melko rauhassa. Sinisen Huvilan kahvila oli jälleen yhteistyökumppanimme ja heidän terassi-alueeltaan on ehkä Helsingin hienoimmat näkymät yli Töölönlahden. Lähes kaikki pöydät olivatkin hetken täynnä koiranomistajia koirineen. Koirille oli tarjolla omat herkut – sattuiapa silmiini mainio tilanne, jossa komea irlanninsusikoira hotkaisi jäätelönsä lähes yhdellä haukauksella, tottuneesti.

Koronarajoitukset olivat vielä voimassa, emmekä sen takia voineet vieläkaan järjestää mitään erityistä oheishjelmaa, valitettavasti. Hienosti kaikki kävelijät

huomioivatkin rajoitukset ja iloista yhdessäoloa harrastettiin turvavälit huomioiden. Lähtöpisteemme oli Oopperan edessä nurmella, Töölönlahden puolella ja jotta pyöräilijät eivät säikäyttäisi kävelijöitämme, olimme rakentaneet huomioviirikujia. Ne toimivat mielestäni hyvin ja törmäyksiltä taidettiin välttyä. Nurmi-alueella oli myös mukava jutella ennen ja jälkeen kävelyn - ensi vuonna toivottavasti muun kivan ohjelman kera.

Tällä kertaa kävelin itse ensimmäistä kertaa ilman koiraa, sillä menetin Mira-koirani viime loppusyksystä ja uutta perheenjäsentä ei vielä ole. Sain kuitenkin nauttia muiden koirista ja ihastelin erityisen kaunista villakoiraryhmää, jonka kasvattaja oli koonnut kävelylle. Mukana oli monia muitakin ryhmiä, kuten cavalierit, jotka ovat hienosti tukeneet työtämme kaikki nämä vuodet, kuten monet muutkin tahot. Kiitos! Oli myös mukava tavata pitkän koronavuoden jälkeen monia koiratuttuja ilman maskia, ulkona.

Toiveessa on, että saisimme mukaan jatkossa vielä enemmänkin eri rotujen harrastajia ja ylipäätään koiria omistajineen tälle hyvän mielen kävelylle.

Toiveessa on, että saisimme mukaan jatkossa vielä enemmänkin eri rotujen harrastajia ja ylipäätään koiria omistajineen tälle hyvän mielen kävelylle.

Mukaan ovat tervetulleita kaikki koirat, sillä yhdessä olemme enemmän. Jokainen hyväntekeväisyysseuro auttaa. Tänä vuonna kohteemme oli erityisesti lasten ja nuorten mielenterveyden tukeminen koira-avusteisesti, yhteiskumppanimme ja lahjoituksen saajana Mieli ry.

Helsingissä käveli arviolta 120 koiraa omistajineen. Koko maan vastaavat numerot ovat arviolta 350 koirakkoa. Tukeminen oli jälleen vapaaehtoista ja saimme kerättyä 1200 euroa. Tämä menee lyhentämättömänä hyvään tarkoitukseen.

Kiitos kaikille osallistujille ja järjestäjille, niin täällä Helsingissä kuin ympäri Suomen. Ensi vuonna uudestaan! 🐾

Rotukoirakävely 2021

Vaasassa

Vaasassa käveltiin jo neljännen kerran

Teksti Mari Paasiala

VAASAN rotukoirakävely järjestettiin nyt neljättä kertaa ja keräsi noin 40 koirakkoa mukaan. Rotukoirakävely startattiin torilta ja päätettiin piknikkiin Hietasaareen. 🐾

Rotukoirakävely 2021 Seinäjoella

Toinen kerta on jo perinne

Teksti **Carita Kaari** Kuvat **Tanja Korpela**, Sanomalehti Ilkka-Pohjalainen

SEINÄJOELLA käveltiin Rotukoirakävely kauniissa Seinäjoen ammattikorkeakoulun kampusrannassa parinkymmenen koirakon voimin tänä vuonna. Lehdessä ollut tapahtumailmoitus toi paikalle myös eläkeläisiä, joista oli ihanaa verestellä koiramuistoja kävelijöiden kokoontumista odotellessa. Moni koirakko sai arvokasta kokemusta niin kaksi- kuin nelijalkais-

ten vieraiden kohtaamisesta. Joukossa oli myös Kennelliiton kaverikoiratoimintaan mielinviä nuoria koirakoita, joille kahden vuoden alaikäraja odotellessa erilaiset tapahtumat ja tapaamiset ovat erittäin tärkeitä sosiaalistumisen kannalta.

Kampusrannan totesimme aivan erinomaiseksi kävelypaikaksi ja ensi vuonna kävellään samassa paikassa uudelleen!

Toivottavasti saamme runsaasti kävelijöitä mukaan. Kiitos tänä vuonna olleille, varsinkin heille, jotka tulivat jo toisen kerran mukaan. Nähdään ensi vuonna **#RKK22Seinäjoki**

Viimeisenä kiitoksen sanat äidille. Kiitos, että jaksot taas tulla auttamaan tapahtumassa kirstunvartijan tärkeässä tehtävässä. Meidän tiimi. 🐾

Rotukoirakävely 2021

Tampereella

Tampeen kolmas rotukoirakävely

Kuvat ja teksti **Jane Laakkonen**

TAMPEREELLA kolmatta kertaa järjestetty rotukoirakävely houkutteli paikalle 55 koiraa. Kiersimme jälleen Tesomajärven ympäri kiertävän lenkin. On ilo nähdä miten tapahtuma kerää vuodesta toiseen samat ahkerat rotuporukat kuten corgit ja cavalier kingcharlesinspanielit, mutta toisaalta paikalle ilmaantuu myös uutta väkeä jotka ovat vasta nyt kuulleet tapahtumasta. Hyväntekeväisyystempaukset ovat selvästi myös koiraväen mieleen. Ensi vuonna kokoonnumme taas samassa paikassa, joten pirkanmaalaiset, laittakaahan jo korvan taa. 🐾

Sukokan jäsenyydet

Mikä on sinun jäsenyyshuutoosi?

Sukokan jäsenyydet voi olla kannattajajäsenyys tai kasvattajajäsenyys, myös perhejäsenyys, nuorisojäsenyys tai kunniajäsenyys. Jälkimmäisten kanssa tulee harvemmin epäselvyyttä, mutta kannatus- ja kasvattajajäsenyyksissä on useinkin epäselvää. Jos et ole varma millainen jäsen olet, nyt on hyvä aika tarkistaa ja tarvittaessa päivittää asia.

Kasvattajajäsen voit olla silloin, kun olet kasvattanut vähintään viisi (5) pentuetta vähintään kahdesta (2) nartusta sekä harrastanut kasvatusystöä vähintään viisi (5) vuotta laskettuna ensimmäisen pentueen rekisteröimisvuodesta.

Monet ovat liittyneet Sukokan kannattajajäseniksi silloin, kun kasvattajajäsenyyden ehdot eivät vielä ole täyttyneet.

Sitten kun ne täyttyvät, sinun tulee itse olla yhteydessä jäsensihteerin ja pyytää muuttamaan jäsenyytesi tyyppiä. Emme siirrä ketään automaattisesti yhdestä jäsenyydestä toiseen.

Myös nuorisojäsenten on hyvä ilmoittaa jäsensihteerille jäsenyystyyppin muutoksesta, kun 18-vuoden yläikäraja täyttyy ja on aika siirtyä kannattaja- tai kasvattajajäsenyyteen.

Miksi jäsenyyshuudolla on väliä?

Jäsenyyshuudolla on merkitystä monesta syystä. Tärkeimpiä on se, että mm. vuosikokouksessa mahdollisissa äänestyksissä äänioikeus on vain kasvattajajäsenillä, kasvattajajäsenten perheenjäsenillä sekä kunniajäsenillä.

Jäsenyyshuudot kertovat myös Sukokan jäsenistön rakenteesta ja siinä tapahtuvista muutoksista. Toimintaa voidaan paremmin suunnata oikein koko jäsenistölle, kun meillä on tämä tieto. Myös tuki-

joitamme kiinnostaa keitä he tavoittavat, jos mainostavat tai tarjoavat etujaan Sukokan jäsenistölle. Nykyisin on myös yhä useammin tärkeää pystyä kertomaan keitä Sukoka edustaa.

Emme tietenkään koskaan paljasta jäsentemme nimiä, jaamme ainoastaan tietoa jäsenmäärästä sekä jäsenyyshuutojen jakautumisesta.

Mistä saa tietää jäsenyyshuudon?

Olet saanut sähköpostiisi (jos meillä on sähköpostisi tiedossa) helmi-maaliskuussa sähköisen jäsenkortin, josta jäsenyyshuutoosi selviää.

Keneen pitää olla yhteydessä

Kaikkia jäsenyyteen liittyviä asioita (jäsenanomukset, osoitteenmuutokset ja jäsenyyshuudon muutokset) hoitaa SuKoKan jäsensihteerin **Tiina Rämö**. Hänet tavoitat sähköpostilla jasensihteerin@sukoka.fi 🐾

SuKoKan toimintaan kaivataan mukaan uusia voimia ja uutta energiaa – hallitustakin halutaan aidosti valtakunnalliseksi

SuKoKa on Suomen koirankasvattajien tärkeä edunvalvoja. Tämä arvokas yhdistys on puolustanut kasvattajien asemaa kiperissä tilanteissa ja tekee sen toivon mukaan jatkossakin. Kasvattajien yhteistoimintaa, me-henkeä, koulutusta ja edunvalvontaa tarvitaan tulevaisuudessa luultavasti enemmän kuin koskaan.

Tähän yhdistykseen ovat uudet voimat tervetulleita. Mikä onkaan kasvattajalle palkitsevampaa kuin tehdä yhdessä tärkeitä asioita muiden kasvattajien kanssa, yli roturajojen. Ensi vuosi 2022 on toivon mukaan jo paljon aikaisempia paria vuotta normaaliempi, mutta auttamatta muuttunutta aikaa. Kotipesä, henkiset arvot, harrastukset ovat nyt korkeammassa kurssissa kuin aikaisemmin ja hyvä niin.

Syksyllä SuKoKassakin voidaan jo vihdoinkin tavata toisiamme ja suunnitteilla on aivan oikeat livenä tapahtuvat Kasvattajapäivät. Virtuaalisesta maailmastakin otetaan silti kaikki positiivinen ja potentiaali irti. Se helpottaa kommunikaatiota ja leikkaa kustannuksia. SuKoKa voi nyt olla aidosti koko Suomen kattava yhdistys, kun paikkasidonnaisuus on virtuaalimaailmassa menettänyt osan merkityksestään. Me kasvattajat voimme nyt tehdä enemmän yhdistyksemme

eteen kuin koskaan aikaisemmin erialaisilla tavoilla, asuimapa missä tahansa.

Värikkään vuoden 2021 tunnelmat ovat mukavasti rauhoittuneet ja SuKoKa voi nyt keskittyä siihen tärkeimpään. Mukaan kaivataan uusia ahertajia ja toimintaan valmiita, suomalaisesta rotukoiraikasvatuksesta kiinnostuneita ihmisiä. Helmikuussa on tulossa virtuaalinen vuosikokous, johon voit osallistua mistä tahansa Suomesta. Nyt olisi aika hallituksessakin näkyä valtakunnallisuus. Ilman vaivaa tai ylimääräisiä kuluja, hallituksessa olo ja vaikuttaminen on nyt paremmin mahdollista kuin koskaan aikaisemmin. Se paikka on avoinna tekemisestä kiinnostuneille ihmisille. Ilmoittaudu rohkeasti ehdolle hallituspaikoille, jos tunnistit tästä itsesi!

SuKoKassa voi tehdä paljon muutakin kuin toimia hallituksessa. Ilmoittaudu talkoolaiseksi tai tarjoa apua projekteihin. Voit olla yhteydessä keneen tahansa hallituksen jäseneseen tai toiminnassa mukava olevaan. Tule mukaan tekemisen meininkiin. Olet todella tervetullut, olitpa sitten nuori tai vanha, kokenut tai kokematon. Meidän kaikkien panos on aivan yhtä tervetullutta. 🐾

SuKoKa:n

KASVATTAJAILLAT

etätapaamisina jokaisen kuukauden toinen keskiviikko klo 18.30-20.30

Kuva: Camilla Nordström

SEURAAVAT ILLAT

12.1.2022 – ASTUTUKSESTA SYNNYTYKSEEN

Tule kuulemaan parhaat vinkit astutukseen, tiineysaikaan ja synnytykseen. Mukana eri kokoisten rotujen kasvattajia keskustelemassa. Ryhmätöinä syvennyttään eri osa-alueisiin ja jaetaan kokemuksia.

PVM VARAUKSELLA: 9.2.2022 SISÄLOISET, ULKOLOISET JA TARTTUVAT TAUDIT

Tutustutaan ison koirapopulaation laajaan loistorjuntaohjelmaan ja syvennyttään erityisesti tuontikoirien haasteisiin eläinlääkärin johdolla.

9.3.2022 – KASVATTAJASTA ULKOMUOTOTUOMARIKSI

Miten koiranäyttelyt palvelevat jalostusta ja mitä kasvattajien on hyvä tietää ulkomuototuomarikoulutuksesta. Onko ulkomuototuomarin urasta hyötyä kasvattajalle.

13.4.2022 – SIJOITUKSET, LEASING, YHTEISTYÖ – MITEN LUON VERKOSTOT JA TEEN LAAJASTI HYVÄÄ YHTEISTYÖTÄ

Aiheesta keskustelemassa ja kertomassa kasvattajia, joille laajalla, monimuotoisella yhteistyöllä on ollut suuri merkitys kasvatusyössä.

LUENTOJA, HAASTATTELUITA, KESKUSTELUA, RYHMÄTÖITÄ
Seuraa uusia julkaistavia iltoja ja aiheita Sukokan FB-palstalla ja verkkokaupassa.

Osta osallistumisoikeus www.sukoka.fi verkkokaupasta hintaan 5€.
Yksi kasvattajailta varattavissa kerrallaan.

Oikeudet muutoksiin pidätetään.

Onnittelut Tiina Taulos, kennel Canmoy's!

Tiina Taulos, kennel Canmoy's, aloitti kasvatustyönsä villakoirien parissa vuonna 1981, joten vuonna 2021 juhlitaan hänen kasvatustyönsä 40-vuotispäivää! Kennel Canmoy's tunnetaan maailmanlaajuisesti erityisesti villakoirista, kaikissa eri kokomuunnoksissa mustan, ruskean ja valkoisen värisinä.

Teksti **Saana Pirinen** Kuvat **Outi Roslander**

Canmoy's villakoiria on vuosien varrella viety eri puolille maailmaa, ja kasvattien joukosta löytyy yli 200 muotovaliota, useita Euroopan ja Maailman voittajia, erikoisnäyttelyiden voittajia, kaikkien rotujen BIS-voittajia, sekä Vuoden Koira kolmessa eri maassa. Tiinan kasvatit ovat vaikuttaneet merkittävästi myös monien muiden villakoirakasvattajien työhön, ja Canmoy's villakoiria löytyykin monien voitokkaiden villakoirien sukutauluista eri puolilla maailmaa. Villakoirakasvatustyö on palkittu vuonna 1989 Lauri Vuolasvirta -palkinnolla. Lisäksi Tiinalle on myönnetty Suomen Villakoirakerhon ja Suomen Koirankasvattajien hopeiset ansiomerkit ansiokkaasta villakoirien kasvatustyöstä.

Villakoirien rinnalle on vuosien varrella tullut uusia rotuja, ja erityisesti lyttykuonoiset rodut kuten bostoninterrierit, ranskanbulldogit ja mopsit ovat valloittaneet Tiinan sydämen täysin. Nykyään hän kasvattaa myös näitä rotuja aktiivisesti. Canmoy's bostoninterrierit ovat olleet erittäin menestyksellisiä, ja Tiinan kasvattien joukosta löytyy useita rodun pääerikoisnäyttelyn Suomessa voittaneita koiria, ja kasvatit ovat pärjänneet myös rodun kotimaassa! Canmoy's bostoninterrierien joukossa on useampia Amerikan Muotovalioita. Bostoninterrierikasvatustyö palkittiin Lauri Vuolasvirta -palkinnolla vuonna 2018. Ranskanbulldogien osalta Tiina on rodun en-

simmäinen kasvattajatuomari Suomessa. Tiina on kasvattanut myös muutaman pentueen mäyräkoiria sekä yhden pentueen apinapinsereitä.

Tiina Taulos on erittäin aktiivinen toimija kennelmaailmassa. Hän on mukana tuomarikoulutuksessa kääpiökoirien ja villakoirien osalta, ja hän vastaanottaa myös ko. rotujen arvostelukokeita. Hän on ollut myös mukana Suomen Kääpiökoirayhdistyksen hallituksessa jo useamman vuoden ajan, sekä Suomen Villakoirakerho ry:n edustajana Suomen Kennelliiton valtuustossa. Tiina palkittiin hiljattain Suomen Kennelliiton myöntämällä Hopeisella ansiomerkillä. Hopeinen ansiomerkki myönnetään henkilölle, joka on tehnyt ansiokasta työtä Kennelliiton tai kenneltoiminnan eteen.

Ulkomuototuomariksi Tiina valmistui vuonna 2002. Hän on arvostellut yli 40 eri maassa, mukaan lukien useissa Euroopan Voittaja ja Maailma Voittaja -näyttelyissä sekä monien eri rotujen erikoisnäyttelyissä. Kasvatustyön, omien koirien kanssa kilpailemisen ja yhdistystoiminnan ohessa hän laajensi arvosteluoikeuksiaan aktiivisesti ja määrätietoisesti, ja lokakuussa 2021 Tiina sai viimeisen puuttuvan rodun arvosteluoikeudet. Hän on nyt uusin suomalainen allrounder ulkomuototuomari!

Lämpimät onnittelut SuKoKa ry:n puolesta Tiinalle viimeisimmistä saavutuksistasi! 🐾

Maailman ensimmäinen pikatesti koiran tiineyden todentamiseen kotona.

Osta nyt!

Koodilla
SUKOKA
ilmainen toimitus
15.1.2022 asti!
belly-labs.com

Kehitetty kasvattajien ja
eläinlääkäreiden kanssa.
Valmistettu Suomessa.

Nopea, turvallinen,
luotettava,
helppokäyttöinen.

Pikatesti kotikäyttöön,
luku aika 10-15min.

Tarkkuus 96%,
patenttihakemus
vireillä.

Suosittellemme testin
tekemistä, kun
ovulaatiosta on kulunut
vähintään 28 vuorokautta.

bellylabs®
to be sure

Esittelyssä *Inuline amerikanakitat* – Hanna & Aino Kukkola

Teksti Saana Pirinen

HANNA KUKKOLA

Inuline amerikanakitat ovat tuttu näky monille koiraharrastajille erityisesti näyttelykehistä. Koko Kukkolan perhe on aktiivisesti mukana koiraharrastuksen parissa, mutta Inuline kennel-nimen takaa löytyvät virallisesti Hanna & Aino Kukkola. He ovat kasvattaneet tähän mennessä yhteensä 24 amerikanakitapentuetta, ja tavallisesti pentueita syntyy vuosittain 1–2 kappaletta, mutta joinakin vuosina vaihtelua voi tietysti olla suuntaan ja toiseen.

Kukkolat kertovat, että amerikanakita on vaikea rotu kasvattaa, sillä amerikanakitan luonne vaatii omistajaltaan paljon. Voidaan jopa sanoa, että moni amerikanakita on omistajaansa fiksumpi. Luonteen lisäksi haasteena on rodun terveystilanne, joka ei ole kovin hyvä, ja rodun keskimääräinen kuolinkä on matala. Myös ulkomuodosta löytyy ongelmia.

Kasvatustyön alkuvaiheet

Moni kasvattaja on tehnyt varsinkin kasvatustyönsä alkutaipaleella yhteistyötä jonkin toisen kasvattajan kanssa, ja myös Kukkolat ovat saaneet alussa apua ja oppia muilta rodun kasvattajilta. ”Ensimmäinen koiramme syntyi Katri Laitilalle, ensimmäiseen rotujaon jälkeiseen pentueeseen vuonna 2000 ainoana narttuna. Katri olisi halunnut sijoittaa Taran, mutta me halusimme oman koiran. Sovimme sitten asian niin, että Katri sai käyttää Taraa yhteen pentueeseen. Nuo pennut syntyivät ja hoidettiin meillä. Sen jälkeen sitten heräsi halu saada omiakin kasvatteja, koska meidän mielestämme amerikanakita on niin ihana koiraystävä ihmiselle”, Kukkolat kertovat.

Vuodesta 2006 lähtien myös Miriam ja Steven Lisker (Miru Akitas, New York) ovat olleet heidän mentoreitansa. Kasvattajakollegoiden avun lisäksi myös suuri apu kasvatustööhön liittyy on

Inuline Sassenach BIS2-juniori omistajansa Laura Kukkolan kanssa Eckerössä 2021.

Voidaan jopa sanoa, että moni amerikanakita on omistajaansa fiksumpi.

ollut SuKoKa:n ensimmäinen Kasvattaja-akatemia, josta sai paljon monipuolista ja tärkeää oppia mukaan matkan varrelle.

Kun Kukkolat aloittivat kasvatustyötänsä, oli rotujako japanilaisten ja amerikkalaisten akitojen välille juuri tehty. Suomessa ei sen jälkeen ole jatkettu ns. sekarotuisia linjoja, joissa olisi sekoitettu japanilainen ja amerikkalainen tyyppi. Alkuaikoina rodun terveystilanne oli hyvä ja myös luonteet olivat kelvollisia, mutta ulkomuodossa on ollut sanomis-

ta rotujaosta asti. Tämänhetkinen rodun taso ei ole valitettavasti kovin hyvä. ”Ulkomuodossa on paljon vakavia virheitä, luonteissa on paljon ongelmia ja terveystilastot ovat myös melko huolestuttavia”, Kukkolat toteavat.

Sijoituskoirat tärkeässä roolissa

Kukkolat kertovat, että ensisijaisena tavoitteena on tietysti rotumääritelmän mukaisten amerikanakitojen kasvatusta, mutta on hyvä huomioda, että rodun rotumääritelmästä on olemassa kolme hieman toisistaan poikkeavaa variaatiota. ”FCI, KC ja AKC – kaikilla näillä on hieman erilainen rotumääritelmä, ja meillä tietysti FCI ratkaisee. Myös rodun alkuperämaan AKC:n rotumääritelmää tutkimme säännöllisesti, ja olemme myös Akita Club of

Inuline Bad Bet Jackpot "Pöö" on kiertänyt erityisesti veteraaniluokissa menestyksekkäästi omistajansa Nelli Majamaan kanssa.

ALEXDESIGN

Inuline Victoria BIS-veteraani Druskininkaissa 2021.

American jäseniä. Pyrimme pysymään perillä rodussa meneillään olevista asioista sekä omassa maassa että ACA:ssa. Teemme mahdollisuuksien mukaan yhteistyötä sekä kotimaisten että ulkomaisten kasvatustajien kanssa", he toteavat.

Pentueiden parasta pentua valitessa Kukkolat yrittävät valita aina hyväluonteisen ja terverakenteisen pennun. Rotumääritelmän mukaan amerikanakitan tulee olla ystävällinen, tarkkaavainen, vastaanottavainen, omanarvontuntoinen, mukautuvainen ja peloton.

Kasvatustyön yksi tärkeistä periaatteista on ollut se, että he haluavat sijoittaa paljon koiria. Se mahdollistaa jalostuskoirien valinnan entistä kriittisemmin, koska kaikkia lupaavia nuoria yksilöitä ei vain voi pitää itse kotona. "Kotona meillä molemmilla on kaksi amerikanakitaa ("kaksi kättä ja kaksi koira")". Näin ollen meidän on ollut pakko sijoittaa sekä uroksia että narttuja, jos ja kun olemme halunneet seurata pennun kehitystä luovutuksesta siihen asti, kunnes on voitu päättää siitä, käytetäänkö koira jalostukseen vai ei", Kukkolat kertovat.

Jalostukseen käytettäviä koiria arvioitaessa tärkeitä kriteereitä ovat luonne, terveys ja ulkomuoto, ja valinnat tehdään huolellisesti kaikkia osa-alueita tarkkaillen. "Olemme käyttäneet jalostukseen noin kolmasosaa siihen varatuista koirista mukaan lukien omat kasvatit sekä Suomesta ja ulkomailta hankitut koirat. Usein syynä jalostuksesta karsimiseen on ollut luonne, mutta myös terveys- ja ulkomuutosyistä olemme joutuneet karsimaan koiria", toteavat Kukkolat.

Geenitestit apuna kasvatustyössä

Amerikanakitoissa esiintyy myös pitkäkarvaisuutta, mutta rotumääritelmän mukaan viitteet hapsuista ja kauluksesta ovat virhe. Tästä syystä pitkäkarvaisia koiria ei voi palkita näyttelyissä, ja osa kasvattajista rekisteröi pitkäkarvaiset pentunsa suoraan EJ-rekisteriin. Vuosien 2013–2020 aikana Inuline-pentueisiin on syntynyt pitkäkarvaisia yksilöitä 13 kappaletta yhteensä 51 pennusta, eli neljäsosan verran. "Jos neljäsosa pennuista jätetään automaattisesti pois jalostuksesta, miten käy jo ennestäänkin kapealle jalostuspohjalle? Tästä syystä me olemme monesta pentueesta sijoittaneet myös pitkäkarvaisia pentuja. Toistaiseksi Suomessa on syntynyt kaksi pentuetta, joissa pitkäkarvainen kasvatimme on ollut toisena vanhempana. Molempien pentueiden kaikki pennut ovat olleet normaalityyppisiä. Nykyisin helppottaa pitkäkarvaisen amerikanakitan

Inuline Hard As A Rock "Viking" on menestynein Inuline-amerikanakita. Vikingin pitkään meriittilistaan kuuluu mm. 3. sija Vuoden Näyttelykoira -kilpailussa vuonna 2019. Kuvassa Viking BIS-2 Eckerössä 2021.

HANNA KUKKOLA

käyttöä se, että toisen, normaaliturkkinen, partneriehdokkaan voi testata, kantaako se pitkäkarvageeniä vai ei", pohtivat Kukkolat.

Noin neljäsosalla amerikanakitoista esiintyy hammaskiilleaurion AI (amelogenesis imperfekta) geeni, johon saatiin pari vuotta sitten oma geenitesti. Kukkolat pyrkivät testaamaan koiria tämän osalta ja käyttämään puhtaaksi todettuja yksilöitä sellaisille partnereille, joiden AI-status ei ole tiedossa (esimerkiksi vanhat pakasteet tai ulkomaalaiset urokset).

Tuontikoirat

Vuosien varrella Kukkolat ovat tuoneet useita amerikanakitoja ulkomailta Suomeen, ja niillä on tärkeä rooli heidän kasvatustyössään. Tuontikoirien kohdalla yhteistyökumppanit ovat tärkeässä roolissa ja on hyvä pyrkiä selvittämään koiran taustoista mahdollisimman paljon tietoja etukäteen. "Tuontikoirat ovat olleet erittäin tärkeitä, ja yhteistyökumppanien avulla on saatu paljon hyvää aikaan. Jonkin verran olemme vaihtaneet pentuja kasvattajien kanssa. Tuontikoirasta pyritään selvittämään mahdollisimman paljon asioita etukäteen, ja kuitenkin hyvin

Inuline BIS-3 kasvattaja Eckerössä 2021.

usein juuri kalliiden tuontikoirien kanssa on mennyt jokin asia mönkään, eikä niitä ole voitu käyttää jalostukseen", kertovat Kukkolat.

Myös tuontikoirien kohdalla sijoitus- ja osaomistuskoirat ovat olleet tärkeitä

toimintamalleja, jotka mahdollistavat kasvatustyön, sillä amerikanakita tarvitsee ehdottomasti oman perheen ja ihmiskontaktin. Tällä voidaan varmistaa se, että jokainen koira saa varmasti tarvitsemansa huolenpidon ja kontaktin.

Amerikanakitoissa esiintyy myös pitkäkarvaisuutta, kuvassa pitkäkarvainen Inuline -kasvatti.

Kukkolat kertovat, että tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu koirien kanssa elämästä nauttiminen, sekä kasvatustyön jatkaminen.

Mieleepainuvimmat Inuline-kasvatit

Kysyimme Hannalta ja Ainolta, mitkä koirat ovat omien kasvattien joukosta olleet erityisen mieleepainuvia. "Viking, Inuline Hard as a Rock, menestynein näyttelykoiramme ja Pöö, Inuline Bad Bet Jackpot, yli 100 kertaa veteraaniluokassa ja niissäkin hyvin usein ROP-VET (ja monta kertaa myös samalla ROP/VSP). Pöö on tätä kirjoittaessa yli 12-vuotias ja vielä suunnistamassa messariin", Hanna sanoo.

"Sirius, Inuline Miru Red Star, se oli ikkuna menneeseen jalostusmielessä (Siriuksen isä oli syntynyt 1984) ja lisäksi se oli erittäin epätyypillinen ame-

rikanakita: avoin, miellyttämishaluinen, yliampuvan ystävällinen vieraille koirille ja ihmisille, sekä intohimoinen uimari ja vesipeto. Siriuksen muisto elää sen jälkeläisissä; Sirius on viimeisimmän pentueemme isoisa", Aino toteaa.

Edellä mainittujen koirien lisäksi myös Inuline Summertime on yksi heidän merkittävistä kasvateistaan. Se saavutti ensimmäisenä suomalaiskasvattina amerikanakitojen MV-tittelin ROP-tuloksella, Moskovan maailmannäyttelyssä 2016. Lisäksi se on toinen heidän kasvateistaan, joka on saavuttanut Amerikan nuotovalion arvon.

Harrastaminen amerikanakitojen kanssa

Kukkolat ovat olleet alusta asti tuttu näky amerikanakitakehissä, mutta amerikanakitasta saa halutessaan kaverin myös moneen muuhunkin harrastukseen. "Kovin moni Katrin kasvatti ei ole käynyt näyttelyissä enemmän kuin mitä Tara kävi. Mutta amerikanakitan kanssa voi harrastaa mitä tahansa sellaista, mistä koira itse pitää ja mihin koiran saa motivoitua. Kun meijäharrastus tuli sallituksi, silloin osallistuimme useiden riistaviettisten

koirien kanssa meijään", kertovat Kukkolat. Lisäksi Hanna on harrastanut yhden koiransa kanssa parin vuoden ajan agilityä, ja toisen kanssa rally-tokoa. Useat kasvatinomistajat käyvät koiriensa kanssa noseworkissa.

Monet hienot muistot koiraharrastusvuosien varrelta liittyvät näyttelyihin. Inuline Hard as a Rock "Viking" sijoittui Kennelliiton Vuoden Näyttelykoirakilpailussa kolmanneksi vuonna 2019, ja Hannalle parhaimmaksi muistoksi on jäänyt tuo hetki, kun he menivät yhdessä palkintojenjakotilaisuudessa ovesta sisään Vikingin kanssa.

Aino muistelee erityisellä lämmöllä näyttelymatkoja ennen älypuhelinaikoja. "Pitkät, vaiheikkaat ja hitaat näyttelymatkat aikana ennen älypuhelimia esimerkiksi Baltiassa, Norjassa ja Oulussa. Parhaimmillaan olen nukkunut näyttelypaikalla kevythäkissä yhdessä kahden amerikanakitan ja yhden mäyräkoiran seurana. Tunnelma oli kaikin puolin lämmin!", muistelee Aino.

Carpe diem

Kukkolat kertovat, että tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu koirien kanssa elämästä nauttiminen, sekä kasvatustyön jatkaminen. Heidän tavoitteenansa on kasvattaa joitakin pentueita, jotta he saavat omalle kasvatustyöllensä jatkoa. Sijoituskoirien lisäksi on yleensä aina jokunen lemmikkitasoinen pentu kotia etsimässä, ja niille he pyrkivät löytämään kodit jo ennestään rodun tuntevista henkilöistä.

"Huoneentauluna on Carpe diem. Pyrimme nauttimaan jokaisesta päivästä niiden koirien kanssa, jotka ovat kanssamme – tietysti kotona ollessa omien koirien kanssa sekä sijoituskoirien kanssa, silloin kun on pentuja, ja toisaalta matkoilla ollessa niiden koirien kanssa, jotka ovat mukana. Rakkain harrastus on vain istua ja katsella pentuja", toteavat Kukkolat.

Kasvattajan urasta haaveileville koiraharrastajille ja aloitteleville kasvattajille Kukkoloiden mielestä paras vinkki on se, että rotumääritelmä ja rodun tuntemus on tärkeää. Sen lisäksi yleiset kasvattamiseen liittyvät ovat tärkeitä, ja asioista pitää ottaa selvää ja ne on myös sisäistettävä kunnolla. "Kasvatustyössä pitäisi muistaa aina ensimmäisenä ajatella koiran hyvinvointia ja etua vaikeissakin tilanteissa", Kukkolat sanovat. 🐾

Kiitos haastattelusta Hanna ja Aino!

Kasvattajan hyvä maine

Kuinka varmistat sen kaikkiin sidosryhmiin päin

SuKoKa käynnisti helposti netin kautta seurattavat Kasvattajaillat syyskuussa, korvaamaan monia koronan estämiä kasvattajien kohtaamisia ja tuomaan mielenkiintoista ohjelmaa helposti kasvattajien ulottuville.

Teksti **Piia Collan**, Koirapalvelu Collan Kuvat **Anne Koskelainen** @rasannepoodles

Aiheiksi valitaan kaikkea mahdollista kasvattajaa kiinnostavaa ja ehdotukset aiheiksi ovat oikein tervetulleita. Osa illoista on luentoja, osa paneelikeskusteluja, osa ryhmätöitä ja niihin mahtuu mukaan vaihteleva määrä osallistujia ohjelmasta riippuen. Kasvattajailta kestää pari tuntia ja ne pidetään pääosin jokaisen kuukauden toisena keskiviikkoiltana. Ensimmäisen Kasvattajaillan luennoitsijana toimi **Juha Kares**, aiheenaan kasvattajan hyvä maine. Juha on filosofian maisteri, erityisopettaja ja pitkänlinjan koirankasvattaja, kansainvälinen koirien ulkomuototuomari sekä tietysti SuKoKan puheenjohtaja. Ensimmäiseen Kasvattajailtaan osallistui peräti noin 450 kasvattajaa!

Työryhmä esittäytyy

Illan aluksi esittäytyi kasvattajailtojen suunnittelutyöryhmä **Janika Kekki, Katariina Rautiala ja Juulia Nemlander**.

Janika Kekki opiskelee parhaillaan yliopistossa kotieläintiedettä ja on kasvattanut 11 pentuetta Kennel Good Idea -nimellä.

Hän on ollut aiemmin muutaman vuoden SuKoKan nuorisotoiminnassa mukana ja lähti nyt innolla suunnittelemaan jäsenistön paljon toivomia Kasvattajailtoja.

Katariina Rautiala päätyi hieman itselleenkin yllätyksenä Sukoka ry:n hallitukseen ja sitä kautta pääsi ideoimaan Kasvattajailtoja. Rautiala työskentelee arkkitehtina, asuu Espoossa ja kasvattaa chihuahuoita kennelnimellä Kekkäpään. Lisäksi hän toimii Chihuahua ry:n jalostustoimikunnassa ja on saanut myös arvostetun Vuolasvirta-palkinnon kasvatustyöstään. Aktiivinen Katariina harrastaa hevosia ja järjestää mielellään erilaisia tapahtumia ja seminaareja.

Juulia Nemlander on lapsesta asti touhunnut aktiivisesti koirien kanssa ja kasvattaa nyt leonbergejä kennel Irtokarvan toisena kasvattajana. Hän on Janikan tapaan lähtenyt alun perin SuKoKan nuorisotoiminnasta mukaan ja on nyt innokkaina ideoimassa Kasvattajailtoja. Juulia toivoo ideoita kasvattajilta ja hyvää meininkiä iltoihin.

Työryhmä esitteli Kasvattajailtojen aiheita, jotka on julkaistu keväälle 2022 saakka. Lähempänä kyseistä iltaa selviää aina

tarkempi ohjelma ja mm. keitä on kulloinkin luennoimassa ja vieraina. Erityisesti työryhmä haluaa kannustaa vieraiksi pitkän linjan kasvattajia. Halutaan kuulla ihmisiä, joilla on kokemusta enemmän kuin kymmenen koirasukupolven yli. Luennot tulevat edulliseen hintaan myyntiin SuKoKan verkkokauppaan sitä mukaa kun edellinen on pidetty. Sitten siirryttiin illan luennon pariin, josta tässä seuraa kooste.

LUENTO

Markkinointi ja maineen rakentaminen

Markkinointi on osa kasvattajan työtä. Markkinointi ei kuitenkaan tässä tarkoita mainosten jakamista postilaatikkoon, vaan oman työn aitoa esittelyä ja esillä pitämistä. Mitä enemmän markkinoi, sitä enemmän on varaa valita pennuille sopivia koteja. Maine puolestaan on tärkeä työkalu, sillä hyvämaineinen kasvattaja saa pentukyselyjä hyviltä perheiltä tai ainakin useilta, jolloin voi valita parhaat päältä.

Maine rakennetaan pikkuhiljaa. Kasvattajan tulee antaa itsestään aina rehellinen ja aito kuva. Voit miettiä millaisena näyttäytyt kuvissa somekanavilla ja liveinä kilpamentillä tai harrastuksissa. Muistatko onnitella aina kilpakumppaneita, osaatko sanoa kiitos ja ole hyvä? Onko valokuviissa näkyvä koti siisti ja koirat hoidettuja. Näkykö rakkautesi koiriin ja kasvatus-työhön ulospäin.

Aloitteleva kasvattaja rakentaa maineen ensin ruohonjuuritasolla, auttaen kasvattiperheitään vaikkapa turkinhoidossa. Jo pitkään kasvattanut ei välttämättä tähän enää edes ehdi. Maine kasvaa myös, kun autat kollegan kasvattiperheitä. Jos kollega itse asuu vaikka toisessa maassa. Koiraharrastuksessa jokainen saa lopulta aina ansaitsemansa maineen.

Ei bluffille

On hyvä miettiä välillä, millaista tarinaa haluat itsestäsi, koiristasi ja kasvatus-työstäsi kertoa. Kasvattajan persoonallisuus saa näkyä. Omia mielipiteitä pitääkin olla ja niitä saa puolustaa. Kunhan aina pysyy asialinjalla. Kaiken pitäisi olla sinun näköistäsi, sillä se tuo sinulle myös oman näköisiäsi pentukyselijöitä. Huumoria kannattaa viljellä, sillä usein saman huumorintajun omaavat ihmiset tulevat muutenkin juttuun toistensa kanssa ja arvo- maailmat kohtaavat.

Epärehellisyys paljastuu aina. Jos kasvattaja ei esimerkiksi hoida astutusmaksua asiallisesti, maine tuhoutuu hetkessä. Silloinkin kun kohtaa vastoinkäymisiä tai vaikka koko pentue kuolee parvokkoon, saa rehellisyydellä myötätuntoa ja apua. Piilottelemalla asioita syntyy vain ikäviä juoruja ja ennen pitkää totuus tulee kuitenkin aina ilmi. Kun kohtelee lisäksi koiria ja ihmisiä aina asiallisesti, ei synny skandaaleja, jotka nykyisenä someaikana voivat tuhota maineen yhdessä yössä.

*Kasvattaja on
ennen kaikkea
asiakaspalvelija,
jonka tulee
huolehtia hyvästä
asiakaskokemuksesta.*

Hyvä asiakaskokemus

Pennunostaja on asiakkaasi. Jokaisen kasvattajan tulisi pohtia miten asiakkuus- siaan hoitaa. Ensivaikutuksen voi tehdä vain kerran, eikä kasvattajalla ole varaa tehdä tätä huonosti. Kasvattaja on ennen kaikkea asiakaspalvelija, jonka tulee huolehtia hyvästä asiakaskokemuksesta. Samalla markkinoi itseäsi ja maineesi kasvaa tyytyväisten asiakkaiden kertoessa sinusta hyvää eteenpäin.

On tärkeää selkeästi informoida, että valitset itse kenelle pentusi myyt. Tämä luo kunnioitusta sinua kohtaan ja antaa tärkeän viestin oman työn arvostuksesta. Pentukyselijöille tehdään aina vastakysymyksiä. Heti ensimmäisessä yhteyden- otossa kannattaa myös suoraan kertoa, että teet lopullisen päätöksen vasta kun näet pennunostajaehdokkaan. Koskaan ei tule luvata pentua näkemättä ostajaehdokasta. Voit sanoa, että myös perhe voi tulla toisiin ajatuksiin, kun näkee pennun ja sinut. Eli tämä on molempien etu.

Luovutustilanne on hyvä tehdä asiakas- perheelle unohtumattomaksi. Tilanne on pentuperheelle äärimmäisen tunteellinen ja tärkeä. Luovuta pesty koira, tarjoa vaikka kahvit ja tee tilanteesta jollakin tapaa ainutkertainen, vaikka itsellesi tilanne onkin enemmän kuin tuttu. Luovutusaika- taulun päätät aina sinä, ei perhe. Luonnol- lisesti maalaisjärki huomioiden. Hyvään asiakaskokemukseen kuuluu myös ehdot-

tomasti laadukas pentuohjemateriaali, joka on annettu ennen luovutustilannetta.

Pentutreffit

On erittäin fiksua järjestää pentutreffejä kasvateille. Varsinkin isoilla roduilla ja isoissa pentueissa tämä olisi suotavaa. Näin pääset heti alussa puuttumaan, jos jokin menee kasvatin kohdalla vikaan. Lujitat lisäksi tulevaa yhteistyötä ja saat myös arvokasta tietoa perheistä. Voit ohjata yhtä perhettä lupaavan pennun kanssa näyttelyharrastusten pariin tai sanoa toiselle, että pentu soveltuu rally-tokoon enemmän kuin näyttelykoiraksi. Perheet puolestaan saavat vertaistukea ja kysellä rauhassa ”tyhmiä” kysymyksiä. Tapaami- set kannattaa tehdä kaikille helpoiksi. Ne voidaan pitää vaikka puistossa ja kahvit- telu läheisellä huoltoasemalla, jos et halua kotiisi samaan aikaan suurta laumaa ihmisiä.

Kasvatti sairastuu

Kasvattajan ammattitaitoon kuuluu tarjota pennunostajalle luotettavaa ja paikkansa pitävää informaatiota terveysasioista. On kuitenkin oltava myös täysin rehellinen siitä, että elävälle tuotteelle ei voi antaa terveystakuuta. Jos joku haluaa sata- prosenttisesti terveen koiran, voi kyselijän ohjata Stockmannin lelu-koiraosastolle. Näin toimien ehkäistään jo tulevia riitoja, sillä pennunostajan tulee ymmärtää, että mitä tahansa voi terveyden osalta sattua. Jos koira sitten sairastuukin, on jo etukä- teen pedattu tilannetta ja yhteisen sävelen löytäminen on huomattavasti helpompaa.

Perhettä ei koskaan syytellä, eikä myös- kään tule provosoitua, vaikka kasvatin perhe tulisi ns. linjoja pitkin. Kyseessä on reklamaatiotilanne. Kasvatin sairastu- minen on perheelle odottamaton kriisi ja kasvattajalta vaaditaan nyt rauhallisuutta ja myötätuntoa. Se kuuluu ammattitaitoo- si, vaikka kriisi koskee myös sinua.

Muista sanoa olevasi pahoillasi per- heen puolesta. Tämän perhe haluaa ihan ensimmäisenä kuulla sinulta. Kerro, että otat asioista selvää, juttele kollegoiden kanssa ja etsit esimerkiksi asiaa tunte- van eläinlääkärin. Kerro auttavasi. Ole myötätuntoinen, mutta jämäkkä ja täs- mällinen. Älä huuda takaisin, mutta älä myöskään anele. Kommunikointi tulisi tehdä tässä tilanteessa henkilökohtaises- ti. Vähintään puhelimitse ja mieluummin ihan naamatusten. Sähköpostikeskustelu- ja tulisi välttää.

Toimitaan tilanteen mukaan

Kasvattaja ratkoo asioita riippuen kasvat-
tiperheen tilanteesta. Jos perhe on epävar-
ma, on kasvattajan otettava tilanne roh-
keasti haltuun ja tehtävä ratkaisut. Taval-
lisen kodin kanssa, joita suurin osa on,
yleensä neuvotellaan ja haetaan yhdessä
ratkaisuja. Mikäli perhe tuntuu olevan
kaikkietietävä, on kasvattajan joskus vain
pelastettava mitä pelastettavissa on. On-
gelmanratkaisu ja reklaamatiilanteen
hoito on kasvattajan todellisen ammat-
titaidon mittari.

Jos riitoja on toistuvasti, menee kasvat-
tajan työssä jokin todella pahasti vikaan
ja on peiliin katsomisen paikka. Yleensä
lihavissa riidoissa kasvattaja on itse pro-
vosoitunut tilanteessa. Fiksu kasvattaja
pitää varalla parin pennun hinnan suu-
ruista summaa, jos yllättäviä kustannuk-
sia ja korvaustilanteita syntyy. Joskus on
parempi maksaa, jotta vältetään rumat
riidat. Totta on sekin, että usein kasvat-
taja joutuu nöyrytymään ja nielemään aika
paljon kaikenlaista.

Kehittyminen ja yhteistyö

Nykyisessä tuomitsemisen kulttuurissa
voi haastaa itsensä joka päivä kehittymään
paremmaksi ihmiseksi. Tuomitsemisen si-
jaan pitäisi ymmärtää ja auttaa. Jos kolle-
galle käy huonosti, fiksu ihminen on myö-
tätuntoinen, eikä juorua ja kauhistele.

Jokaisella kasvattajalla tulisi olla luot-
toystävä, jolle voi soittaa, kun jotain sat-
tuu. Yleensä juuri kasvattajakollega ym-
märtää parhaiten ja osaa olla oikealla ta-
valla tukena, kun pitää vähän tuulettaa
tunnelmia ja purkaa vaikkapa kasvatti-
perheen ratkaisujen tuomaa turhautu-
mista. Omaan verkostoon on hyvä kuu-
lua myös luottoeläinlääkäri, jonka suun-
taan pidetään suhdetta yllä, vaikka sitten
tuomalla joskus tuliaisia. Tätä osaa arvos-
taa, kun lauantaiyön hätäsektion hinta on
kohtuullinen.

Kasvattajalla on velvollisuus olla mu-
kana rotuyhdistyksen toiminnassa. Van-
hana konkarina on todella tärkeää ym-
märtää ja auttaa nuorempia kasvattajia.
Nuoret puolestaan voivat oppia sinulta,
mutta myös oppia virheistäsi. Ettei-
vät ainakaan samat virheet toistu. Kas-
vattajilla on myös velvollisuus koulut-
tautua ja kehittyä, jotta voi luoda uusia
malleja toimia ja kasvattaa. Aika ajoin
on hyvä tarkastella millaisia koteja pen-
nuille saa. Ne toimivat hyvänä peilinä
kasvattajan työstä, maineesta ja ammat-
titaidosta.

*Kasvattajalla on
velvollisuus olla
mukana rotuyhdistyksen
toiminnassa.*

Illan luento

Juha piti innostavan ja motivoivan luen-
non. Elävöittäen sitä omaan persoonalli-
seen tapansa, puhuttelevin sanankään-
tein ja huumorin avulla. Hän on motivoi-
nut luennoitsija, joka uskaltaa sanoa
asiat suoraan. Kareksen kokemuksella
ja tietotaidolla näin saa ollakin. Vaikka
Juha puhuu asioista niiden oikeilla nimil-
lä, hän välittää ymmärrystä ja suvaitsevai-
suutta ympärilleen. Hän kertoo avoimesti
oman työnsä hienoja ja vähemmän hie-
noja hetkiä, luoden ilmapiirin, jossa ereh-
dyksille ja kasvulle on tilaa. Kares näyttää
esimerkillään tietä, jota on kaikkien aivan
mahdollista kulkea. Ymmärrä, kannusta,
kehity ja ole rehellinen itsellesi.

Illan kysymykset

Chat suorastaan räjähti, kun kysymysten
osuus alkoi. Kaikkiin kysymyksiin ei ajan-
puutteen vuoksi voitu valitettavasti vas-
tata ja kysymyksistä valikoitiinkin illan
aihetta koskevat seuraavasti.

1. Onko kasvattajien välisessä yhteistyössä roduissa eroja?

"Kyllä, kasvattajien välisessä yhteistyössä
on eroja. Usein vakiintuneissa roduissa
on asiallista yhteistyötä kasvattajien vä-
lillä. Roduissa on myös paljon ilmapiiri-
eroja, joita ei pitäisi olla. Jos rodun pariin
eksyy riidankylväjä, ei muiden pitäisi
lähteä mukaan. Kaikki ovat ilmapiiristä
vastuussa. Kun suurin osa pidättäytyy
riitelystä, ilmapiiri paranee. Oma asenne
ratkaisee ja siitä kaikki lähtee. Roduissa
on myös valtavasti tietotaitoeroja."

2. Kuinka kerrotaan ja kuinka suoraan voi kertoa terveysasioista pennunostajille?

"Tärkeintä on kertoa, että vaikka parhaan-
sa tekee, voi silti ilmetä sairauksia. Lonk-
ka- ja silmäsairauksista on sinänsä helppo
informoida, koska ne eivät tapa. On
ehdottomasti tarkistettava, että varmasti
ymmärretään, että koira voi aina sairas-
tua tai kuolla. Itse kerron aina esimerkik-
si, että vaikka en käytä allergisia koiria
jalostukseen, voi niitä silti syntyä. Koira
on elävä olento, kaikkea voi sattua. Tämä
tieto on välitettävä pennunkyselijöille."

3. Miten ja kuinka kauan keskustel- laan aiheesta, jos kasvatin omistaja ei ota neuvoja vastaan?

"Kauan! On vaan jaksettava ja vaikka
kuinka potuttaa, pitää olla ystävällinen.
Tärkeintä on tehdä sitä ostajien alkukar-
sintaa ja myös kehitettävä sitä, jos tällai-
sia tapauksia tulee enemmän. Jos alkuvai-
heessa yksikin asia ostajassa mietityttää,
älä myy. Katua saat! Joskus on myös vaan
avattava lompakko, koska kasvattajalla ei
ole varaa tapella. Kasvattaminen on nöy-
rää työtä, en omassa leipätyössäniään
erityisopettajana joudu niin paljon nöyr-
tyämään kuin kasvattajana."

4. Miten käsitellä syyllisyydentun- teita, miten viestiä julkisuudessa asioista? Miten kasvattajan maineen siinä kohtaa käy?

"Jokaisella tulisi olla se luottoystävä, jot-
ta saa ensimmäiset tunnelmat purettua.
Puolisot voivat olla välillä kovilla, siksi
tarvitaankin luottokollega. Toinen kas-
vattaja myös yleensä ymmärtää parhaiten
toisen kasvattajan murheet. Itse uskon
rehellisyyteen. Minullekin on munauk-
sia sattunut ja olen sanonut ne ääneen.
Esimerkiksi kerran meillä oli parvorokko
ja monta koiraa kuoli. Muistan kyllä syyllisyyden
tunteet, joita silloinkin oli. Kir-
joitin tästä kuitenkin avoimesti blogiin ja
kerroin ihan rehellisesti kuinka asiat oli-
vat. Ei mennyt maine, vaan sain ihmisiltä
tukea. Ihmiset kunnioittavat rehellisyyt-
tä ja kykyä laittaa itsensä likoon. Joskus
20–30 vuotta sitten kasvattajat kertoivat
tällaisista ikävistä ja surullisista sattui-
muksista huomattavasti vähemmän. Sil-
loin valehdeltiin ja peiteltiin. Jos keksii
hätävalheita, alkaa joku kuitenkin epäi-
lemään ja kaikki tulee ilmi. Silloin menee
maine hetkessä. Kaikille sattuu erehdyk-
siä ja munauksiakin ja sitten vaan kertoo
niin kuin asiat on. Toki jos niitä jatkuvasti
tulee, niin jokin menee pahasti pieleen."

KOKENUT KUMPPANISI GENETIIKASSA

Kuva: Nora Grönlund

Euroopan laajin geenitestivalikoima ja korkein laatu

Koirien, kissojen ja hevosten

- Perinnölliset sairaudet
- DNA-profiili
- Polveutumistutkimus
- Turkin tai karvan väri, pituus ja/tai rakenne
- Monille roduille edulliset yhdistelmätestipaketit
- Akkreditoitu laboratorio
- DNA-näytteitä säilytetään lisätutkimuksia varten ilmaiseksi jopa 5 vuotta

Tutustu heti!

labogen.fi

Labogenin Suomen toimisto:
Laboklin, Neitsytpolku 8 E, 00140 Helsinki
puh. 044-0675353, info@laboklin.fi

Kasvattajakonkarit haastattelussa

Teksti **Piia Collan**,
eläintenkouluttaja, Koirapalvelu Collan

**Toisen Kasvattajaillan teemana oli konkarihastattelut ja illan vetäjänä toimi aurinkoinen Katariina Rautiala. Hän kasvat-
taa chihuahua-rotua kennel-
nimellä Kekkapään. Kasvatta-
jauraa Katariinalle on kertynyt
kymmenisen vuotta. Toiset
Kasvattajaillan puuhanaiset
Janika Kekki ja Julia Nemlander
toimivat webinaarissa taustalla
tukemassa ja välittämässä
keskustelijoille chatin kautta
esitettyjä yleisökysymyksiä.
Kasvattajaillassa oli läsnä
174 kasvattajaa.**

Keskustelijoiden esittelyiden jäl-
keen päästiin pureutumaan illan
varsinaisiin aiheisiin ja aloitettiin
ajan ilmiöistä kasvatuksessa. Katso kes-
kustelijaesittelyt boksista jutun ohessa.

Pop-up -kasvattaja ei aina omaa syvällistä tietoa

Ira Sarlin nosti heti alkuun mielenkiin-
toisen termin keskusteluun: "Tämä on
uusi ilmiö: joku tulee, tekee yhden tai
pari pentuetta ja häviää. Tällainen pop-
up -kasvattaja ei jää kantamaan vastu-
ta rodun tulevaisuudesta", Ira kuvaa ja
muistuttaa, että harvalukuisessa rodus-
sa tällainen voi tehdä suurta vahinkoa.
"Nämä kasvattajat eivät tutustu koirien
tilastoitua tietoa tai kuvia syvällisempiin
ominaisuuksiin."

"Pop-up-kasvattaja on hyvä termi! Tällai-
nen kasvattaja saattaa valita jopa vain pel-
kistä kuvista jalostusyhdistelmänsä. Kär-
sivällinen ja syvällisempi tiedonhankin-
ta voi puuttua täysin", Vesa Kallionluoto
huomauttaa ja pohtii edelleen: "Tuntuu
vähän siltä, että tutkiminen, avoin, rehel-
linen keskustelu ja rodun ymmärtäminen
ei ole enää lainkaan muodikasta. Jotta ro-
tua voi ymmärtää, on tutkittava sitä todel-
la laajasti. Käytävä sen alkuperämaassa ja
tutkittava miten rotu esitetään taiteessa,
vanhoissa artikkeleissa ja julkaisuissa."
Erityisesti kasvattamisen alkumetreillä
on Vesan mielestä tärkeää omaksua laaja
käsitys rodusta ja nähdä livenä lukemat-
tomia koiria.

Theresia Vikström kertoo olevansa
Vesan kanssa täysin samoilla linjoilla.
"Lisäksi, keskustelun puuttuessa, ongel-

SOILE TORVINEN

maksi muodostuu jaetun tiedon puute. Sukutaulusta ei näe, mitä siellä rivien välissä on. Tietoa on paljon saatavilla, mutta sitä ei löydä katsomalla yksin pelkkää paperia”, Theresia sanoo ja huomauttaa: ”Luottamuksen syntyessä saa [kokeneemilta] vastauksia ja kirjoittamatonta tietoa, mutta luottamus pitää aina tietysti ensin ansaita.”

Rotutyypin ja sukutaulun lukeminen

”On ihan sama mitä sukutaulua katsoo ja lukee, jos ei ymmärrä rotutyyppejä”, sanoo Vesa. Vesan mielestä tärkeimpiin asioihin, joita tulee pohtia, kuuluu se, miten eri kasvattajat saman rodun sisällä ymmärtävät tyyppiasioita. ”On myös ymmärrettävää mikä jokin ominaisuus on ja mitä ominaisuutta rodussa pitää painottaa. Siksi tulee ymmärtää myös rotumääritelmä.” Vesan mielestä näitä asioita syvällisesti käsittelemällä syntyy kasvattajan oma käsitys minkälaisesta koirasta ja tyyppistä itse pitää. ”Vaatii paljon osaamista ja myös uskallusta tykätä omanlaisesta tyyppistä. Lisäksi kun siihen pisteeseen pääsee, tulisi vielä osata hankkia materiaalia, lukea sukutauluja ja pitää kokonaisuus hallinnassa”, Vesa kertoo.

Theresia, Ira ja Vesa ovat kaikki yhtä mieltä miettiessään, että rotutyypin on koko koira, ikään kuin ”se koko kakku”.

Siihen sisältyy rotumääritelmän mukainen rakennetyyppi, käyttökoiran käyttöominaisuudet ja koiran luonne. Rakennetyyppi puolestaan tarkoittaa koiran ulkomuotoa.

Rotujärjestön rooli ja ohjeet

Ira Sarlin toteaa, että tiukat kriteerit jonkin sellaisen yksittäisen asian tiimoilta, joilla ei ole vaikutusta pitkäikäisyyteen ja koiran elämänlaatuun, voivat olla hyvin vaarallisia. Varsinkin, jos populaatio on kapea. ”Kasvattamisesta voi tulla mahdollista, jos keskitytään vaikka yksittäisiin ripsiin. Tulisi sen sijaan keskittyä seuraamaan asioita pitkäikäisyyden kautta, joka korreloi aika hyvin kokonaisterveyteen”, sanoo Ira, ja jatkaa: ”Kasvattajille pitäisi antaa enemmän vastuuta, ulkopuoliset tahot rajoittavat jo aivan liikaa.” Kasvattaja on kuitenkin loppupelissä aina vastuussa kasvatusystyöstään, eivät rajoituksia luoneet tahot.

Theresia Vikström peräänkuuluttaa rotujärjestöjen osuutta. ”Toiminta on tältä osin hiipunut. Aiemmin rotujärjestön rooliin sisältyi yhtenä tärkeimpänä tehtävänä rodun kasvatus työn neuvonta, informaation jakaminen ja ohjaaminen. Nämä ovat nyt jääneet taustalle.” Ira huomauttaa, että rotujärjestön jalostustoimikuntien saattaa joskus eksyä ihmisiä, joilla ei ole mitään kokemusta kasvatusystyös-

tä. Vesan mielestä myös pitkäjänteisyys puuttuu: ”Ihmiset vaihtuvat aika tiuhaan rotujärjestöissä, työ on lyhytjänteistä ja keksitään aina kaikenlaista uutta ja vähän turhaakin.”

Sitten päästiin varsinaiseen kysymykseen, Katariina Rautiala aloitti parhaista ja huonoimmista kasvatusmuistoista:

Onko sinulla ollut urasi aikana ”once in a lifetime” -yhdistelmää/pentua. Tai jotain muuta ikimuistoista kasvatusystyöhön vaikuttanutta kokemusta? Entä onko tapahtunut jotakin takapakkia kasvatusystyössäsi?

Vesa Kallionluoto: ”Noin 15 vuotta sitten koirillani oli pehmeitä luonteita ja etuosissa sanomista. Jostain sain tuolloin voimakkaan ajatuksen, että haluan ehdottomasti Yhdysvalloista uroksen. Kaikki varoittivat, että siellä on kamalia koiria, eikä niitä edes tutkita. Lensin sitten kuitenkin sinne pääerikoisnäyttelyyn, jossa oli näytteillä 450 koiraa. Näin niin upeita, ryhdikkäitä, temperamenttisia koiria, että iho meni kananlihalle. Kovan työn ja vakuuttelun jälkeen sain liisattua Yhdysvalloista erästä valiourosta. Käytin urosta paljon ja koko kasvatusystyöni muuttui. Sieltä tuli yhdistelmä yhdistelmän jälkeen uskomattoman hyvää jälkeä. Tästä sitten tuli pian se takapakkikin. En osannut silloin jatkaa niillä upeilla koirilla, joita silloin tuli, ja seuraavat sukupolvet eivät sit-

ten onnistuneetkaan niin hyvin. Uskallan myöntää tuolloisen pienen osaamattomuuden hetken ihan rehellisesti, mutta voi jospa voisin mennä 15 vuotta takaisin ajassa, niin olisin saanut sen Messarin BIS-koiran tehtyä!”

Ira Sarlin: ”Silloin kun hankin jalostusnarttujani, matkustin useasti Yhdysvaltoihin. Olin siellä erikoisnäyttelyissä keltanokkana kehän laidalla ja tutustuin ihmisiin, jotka olivat kasvattaneet clumberinspanieleita kauemmin kuin minulla oli silloin ikää. Matkustelin sinne useamman vuoden ja kävin kolme kertaa erään kasvattajan luona, ennen kuin sain mahdollisuuden ostaa häneltä narttupennun. Tämä sama kasvattaja on nyt yli 90-vuotias ja edelleen keskustelen hänen kanssaan säännöllisesti puhelimitse ja kysyn usein hänen neuvoaan. Arvostan tätä kasvattajaa suuresti ja häneltä saatua kahta eri narttulinjaa en toivoisi hukkaavani.”

Theresia Vikström: ”Käännekohta kasvatusyössäni oli, kun rakas äitini menehtyi äkillisesti aivoverenvuotoon. Monet ajattelivat, että kennelimme kasvatusyö loppuisi. Mutta itselleni tämä hetki oli mietinnän paikka, mitä rottweiler minulle parhaimmillaan edustaa. Äidilläni oli hyvin vahva, oma visio rotutyypistä, jota hän halusi kasvattaa. Itse lähdin tavoittelemaan enemmän complete-koiraa, joita tosin on rodussamme tällä hetkellä hyvin vaikea saada onnistumaan, sanan täydellisessä merkityksessä eli koiraa ns. näyttöön ja käyttöön. Ensimmäinen oma pentueeni pitää sisällään maailmanlaajuisestikin ajateltuna kärkejalostusnarttuni. Matkan varrella saadusta avusta olen ikuisesti kiitollinen.”

Onko urallasi tapahtunut virheitä tai pettymyksiä, jotka olisi ehkä voitu välttää nykyisillä tiedoillasi ja osaamisellasi?

Vesa Kallionluoto: ”Ihmistuntemus on lisääntynyt ja silloin aikanaan sitä olisi pitänyt olla enemmän. Sinisilmäisyydellä voi olla dramaattisia vaikutuksia kasvatusyöhösi. Sitä luottaa ihmisiin ja antaa jalostusmateriaalia pois, jota ei ehkä sitten koskaan saa takaisin käyttöön tai koirat menevät väärin käsiin. Olen nyt tullut varovaisemmaksi ja huomaa, että ihminen, joka lupaa kymmenen hyvää ja kaunista, ei välttämättä ole se luotettavin. Ihmistuntemus on haasteellista.”

Ira Sarlin: ”Olen joutunut kuoruttamaan itseni vähän kovemmalla kerroksella, enkä ehkä aina vaikuta ihan helpoiten lähestyttävältä ihmiseltä. Kaikki ei tosiaan ole aina mennyt kuten olen toivonut. Se oma nuorempana vallinnut ajatukseni siitä, että kaikki yhdessä kasvattaa ja on

”Kasvattajille pitäisi antaa enemmän vastuuta, ulkopuoliset tahot rajoittavat jo aivan liikaa.”

Ira Sarlin

kivaa, oli aika naivi. Oppirahoja olen maksanut riittävästi.”

Theresia Vikström: ”Suurimmat pettymykset olen kokenut, kun koira on mennyt väärään perheeseen. Koirasta on jouduttu luopumaan ja huonoimmassa tapauksessa koira on lopetettu. Tämänhetkiseksi ongelmaksi voin mainita, että minulla tulisi olla enemmän omaa jalostusmateriaalia, koska viitisen vuotta sitten ajattelin, että en kiirehdi pentueiden kanssa. No, nyt ei ole sitten tarpeeksi narttuja. Jossain vaiheessa rodun pentuja tehtiin todella vähän, kärkiajatuksena, että rottweiler ei ole kaikkien koira. Mutta jos materiaalia ei ole, ei ole myöskään valinnanvaraa, eikä se ole rodulle hyväksi. Rodun geneettisen monimuotoisuuden ja elinvoiman kannal-

ta on erittäin tärkeää, että pentuja tehdään ajatuksella ja että niitä tehdään.”

Miten suhtaudutte matador-uroksiin?

Vesa Kallionluoto: ”Minua on kritisoitu. Olen käyttänyt yhtä urosta n. 14 kertaa, mutta kannattaa huomioida montako pentua perhosekoira tekee. Ihmiset eivät katso pentumäärää. Lisäksi käsitteet menevät ihmisillä sekaisin. Matador-uroshan on sellainen koira, jonka jälkeläiset menevät laajasti käyttöön.”

Ira Sarlin: ”Rotuni pienessä populaatiossa on tietenkin ongelma, jos yhdellä uroksella on paljon pentuja. Uroksen mahdollisesti periyttämät haasteet voivat olla nähtävissä pahimmillaan vasta 5–10 vuoden päästä. Tämä on luonnollisesti ihan eri asia pienen kuin suuren populaation rodussa.”

Theresia Vikström: ”Määritelmää tulisi avata. Esimerkiksi jollain uroksella voi olla ympäri Eurooppaa 800 jälkeläistä ja täällä Suomessa näemme vain ne kaksi Koiranetistä. Kaikki eivät selvitä ulkomaalaisen jalostusuroksen jälkeläismääriä. Oma näkemykseni tähän liittyen myös

Kasvattajien esittelyt

THERESIA VIKSTRÖM kasvattaa rottweilereita kennelnimellä Heizelwood.

Hänen perheeseensä kuuluu mies, kaksi lasta, neljä rottweileria ja yksi ranskanbulldoggi. Theresian äiti anoi kennelnimen 80-luvulla ja jo taaperoiästä asti Theresia onkin touhunnut rodun parissa. Hän tutki ja teki sukutauluja, kun muut samanikäiset pyörivät ”kartsalla”. Oppia hän ammensi erityisesti jo pitkään rodun parissa olleilta, itseään huomattavasti vanhemmilta ihmisiltä. Theresiaa miellyttää rottweilereissa rodun mielenkiintoinen historia ja käyttöominaisuudet. Sekä rodun kauneus, joka muodostuu työskentelyominaisuuksista ja rakenteesta, joka mahdollistaa rottweilerin työskentelyn.

VESA KALLIONLUOTO kasvattaa kääpiökoiria, kennelnimillä Connection & Siljans. Vesalla on ollut aina kääpiökoiria. Viimeiset 10 vuotta ollut hieman vähemmän aktiivista kasvatustyössä, mutta aiemmin Vesa on ollut yksi harvoista kasvattajista, joilla on ollut yritys koirankasvatusalalla. Hän on intohimoinen historiantutkija ja seuraa kennelkenttää aktiivisesti. Vesaa on kiinnostanut erityisesti koirien terveys ja hyvinvointi, hän toimiikin mm. kennelneuvojana. Noin 20 vuotta sitten Vesa aloitti tiiviin yhteistyön ja ystävyyden ruotsalaisen kasvattajan kanssa. Parivaljakko on saattanut maailmaan 200 omaa kasvattia, joita on viety 20 eri maahan.

IRA SARLIN on kasvattanut clumberinspanieleita vuodesta 2000 alkaen kennelnimellä Spice Twice. Hänen perheeseensä kuuluu mies, viisi clumberinspanieliä ja sussexinspanieli. Ira työskentelee liike-elämän yritysjohtajana, jossa pitkän ajan strategian mukaisten tavoitteiden saavuttaminen, yhdessä koko organisaation kanssa, edellyttää hyviä vuorovaikutustaitoja ja arvojen mukaan johdonmukaisesti toimimista. Hän on saattanut maailmaan 28 pentuetta, yhteensä 144 pentua. Lisäksi on jonkin verran ulkolaisten yhteistyökumppaneiden kanssa yhteistyössä kasvatettuja pentueita. Rodussaan Ira korostaa sen käyttöominaisuuksia, joiden säilyttäminen edellyttää hyvää hermorakennetta ja rotutyyppillistä luonnetta. Clumberinspanieleiden geenipooli on hyvin kapea. Pentueita syntyy Suomessa vuosittain vain n. 1–2.

on, että jos koira ei jätä geneettisesti mitään elämää lyhentävää sairautta, on rodullisesti sääli, jos sitä ei saisi yhdistää narttuun, jonka kanssa sen ominaisuudet yhdistyisivät parhaiten. Huippu-uros astuu usein myös keskinkertaisia ja ei niin laadukkaita narttuja, juuri sen takia, että halutaan parantaa olemassa olevaa omaa. Ymmärrän geenipoolin varjelemisen, mutta matador-uros on matador-uros yleensä siitä syystä, että siinä on jotain erityistä ja sillä on hyviä jälkeläisiä.”

Lopuksi

Keskustelu soljui koko illan vilkkaana ja innostuneet osallistujat olivat hyvin motivoituneita jakamaan tietotaitoaan. Kaikilla kolmella kasvattajalla oli ja kuuluu olla vahvat mielipiteet, jotka he perustivat kaikelle sille tietotaidolle, jota ovat vuosikymmenten aikana opiskelleet. Toista kunnioittava, ammattilaisten välinen keskustelu sujui erinomaisesti ja oli antoisaa kuunnella. Ehkä tällaisista tapaamisista voisikin tulla uusi tapa pitää yhteyttä muihin kasvattajiin ja uusi yhteinen keskustelukanava. 🐾

LAURA KEMPPİ

2022 vuosikokousinfo

**Sukokan sääntömääräinen vuosikokous pidetään sunnuntaina
27.2.2022 klo 12.00 alkaen etäkokouksena.
Laitathan päivämäärän kalenteriisi.**

**Vuosikokouksessa käsitellään
seuraavat asiat:**

- Kokouksen avaus
- Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi (2) ääntenlaskijaa
- Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus, todetaan läsnäolijat ja äänioikeus
- Hyväksytään kokouksen työjärjestys
- Esitellään ja hyväksytään toimintakertomus, tilinpäätös ja kuullaan tilintarkastajien lausunto
- Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
- Vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio sekä liittymis- ja jäsenmaksujen suuruudet
- Valitaan hallituksen puheenjohtaja vuodeksi kerrallaan
- Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuoroisten tilalle sääntöjen 10 §:ää noudattaen.
- Valitaan hallitukselle yhdestä kolmeen (1-3) varajäsentä
- Valitaan kaksi (2) toiminnantarkastajaa ja heidän varahenkilönsä
- Valitaan tarvittaessa edustajat kenneljärjestöjen kokouksiin
- Käsitellään hallituksen kokoukselle tekemät esitykset ja aloitteet
- Käsitellään jäsenten tekemät aloitteet
- Käsitellään muut asiat, jotka kokous toteaa kiireelliseksi vähintään $\frac{3}{4}$ määräänemmistöllä annetuista äänistä ottaen huomioon yhdistyksen 23§:n määräykset.

Kuva: Anne Koskelainen

Varsinainen vuosikokouskutsu lähetetään jäsenille sähköpostitse hyvissä ajoin ennen kokousta.

Testilinkki kokoukseen ja sähköiseen äänestysjärjestelmään sekä ohjeet lähetetään noin viikkoa ennen kokousta. Jokaisen osallistujan tulee testata yhteytensä sekä linkkien toimivuus etukäteen. Oikeudet muutoksiin pidätetään.

Kyllä **KUONO**
KERTOO, mikä on
HYVÄ MAKUPALA

Uudet, 100 % kotimaiset **NousNous Repeat Herkut** saatavilla kätevästi ruokakaupoista ja erikoisliikkeistä. Valikoimat vaihtelevat myymälöittäin.

PS. Mikäli tykästyit tuotteeseen, mutta niitä ei vielä löydy lähikauppasi valikoimista, kannattaa kauppiaalle esittää toive.

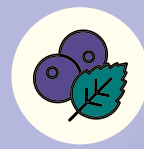
100 %
KOTIMAINEN

EI LISÄ-
AINEITA

EI SISÄLLÄ
VILJAA

SUOJARAVINTOAINEITA
MUSTIKASTA JA
NOKKOSESTA

Pennun varhainen sosiaalistaminen

Teksti **Piia Collan**, eläintenkouluttaja, Koirapalvelu Collan

Sosiaalistaminen vaikuttaa muun muassa aikuistumisen nopeuteen, stressin sietoon, tutkivaan käyttäytymiseen, rohkeuteen sekä ongelmanratkaisukykyyn. Sosiaalistamisella on valtava vaikutus koiran tulevaisuuteen ja sen kykyyn elää ihmisten yhteiskunnassa.

Sosiaalistamiskausi sijoittuu pennun elinviikoille 3–14. Pentu asuu usein tästä kaudesta puolet kasvattajan ja puolet uuden omistajan luona. Perinteisesti on painotettu enemmän pennun uudessa kodissa tapahtuvaa sosiaalistamista. Varhaisella sosiaalistamisella on kuitenkin yhtä tärkeä merkitys koiran elämään.

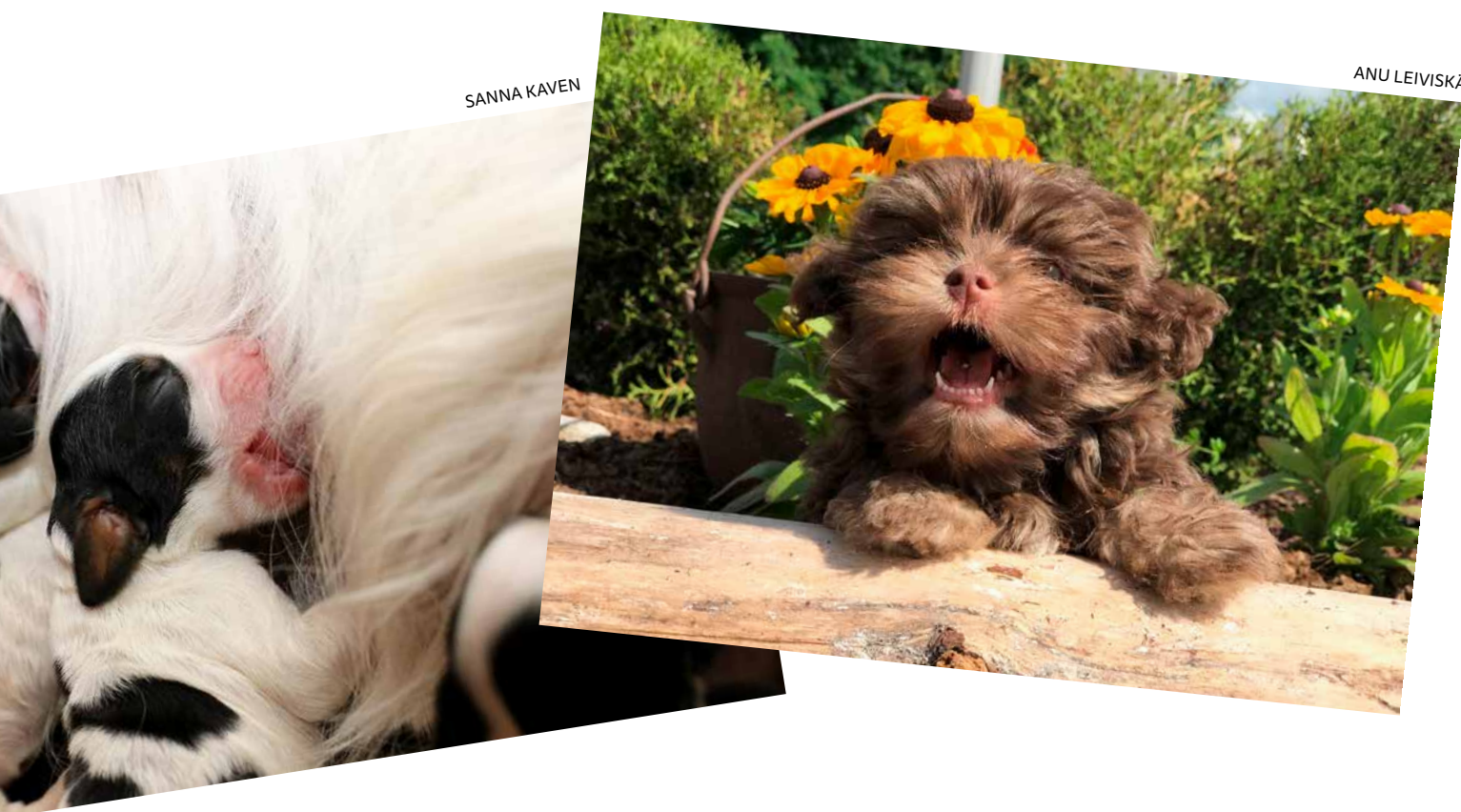
Laadukas varhainen sosiaalistaminen on lisäksi paras pohja tulevalle koulutukselle. Oleellisimpina huomioitavina seikkoina on yhteistyöhalu ihmisen kanssa ja pennun hyvä itsetunto.

Ilman ylisuorittamista

Joku kasvattaja saattaa vierailla pentujen kanssa useammassakin paikassa. Toinen vie koko katraan viiden viikon iästä lähtien päivittäin metsään. Kolmas rakentaa pihalleen pennuille suuren seikkailupuis-ton. Työ, perhesuhteet, asumismuoto ja monet muut seikat vaikuttavat

SAIJA NIEMI

siihen, millaisia kokemuksia ja virikkeitä kasvattaja pennuille tarjoaa.

Tärkeintä on, että pennun saamat kokemukset tukevat pennun kehitystä ja tarjoavat positiivisia oppimismahdollisuuksia. Näin kasvatetaan pennun itsetuottamusta ja positiivisten kokemusten ”pankkia”. Pentu saa hallinnantunteen elämästä ja kokee uudet asiat ennemmin mahdollisuuksina kuin uhkina tai pelottavina asioina. Kun pennulla on ”pankissa” useampi hyvä kokemus se oppii uudessa kodissaan nopeasti lapsiin, tai vaikka kissoihin vaikkei se olisi niitä koskaan ennen nähnyt. Pentu on kasvattajan luona oppinut, että maailma on suuri ja täynnä jännittäviä, mutta mukavia asioita, joihin kannattaa tutustua.

Lepo on pennulle pitkään erityisen tärkeää. Unta tarvitaan, jotta pentu kehitty tasapainoiseksi koiraksi. Pieni pentu tutkii maailmaa sellaisella intensiteetillä, että joskus nukahtaa suorilta jaloilta siihen missä sattuu olemaan. Vaikka uusia kokemuksia pitää saada, on huolehdittava, että ei vahingossa lähde ylisuorittamaan sosiaalistamista.

Ensimmäiset kolme viikkoa

Pienen pennun ottaminen päivittäin lyhyesti pois emon lämmöstä on hyödyksi. Koirat, joita on heti syntymän jälkeen käsitelty päivittäin, selviävät muita paremmin ongelmanratkaisussa ja ovat motorisesti taitavampia. Ensimmäisten viikkojen aikana pääosassa tulee kuitenkin aina olla

Kolmas elinviikko on voimakkaan kehityksen aikaa. Motorinen ja hermostollinen kehitys on nopeaa ja silmät sekä korvat aukeavat.

emon hoiva ja emon hyvinvointi. Kasvattajan tärkein tehtävä on huolehtia, että emo kykenee hoitamaan pentuja parhaan mahdollisen kykynsä mukaan ja mahdollisimman stressittömänä. Yleensä käsiteltyä tulee jo siitä riittävästi, kun pentujen vointia seurataan ja esimerkiksi painoa mitataan päivittäin.

Vieraita ihmisiä ei kannata pentulaatikolle päästää kolmen ensimmäisen viikon aikana, eikä sinne ole asiaa myöskään mahdollisilla perheen muilla koirilla. Pennut osoittavat mielenkiintoa uusia asioita kohtaan heti, kun niillä on siihen riittävät kyvyt - noin 2,5–3,5 viikkoisina. Kolmas elinviikko on voimakkaan kehityksen aikaa. Motorinen ja hermostollinen kehitys on nopeaa ja silmät sekä korvat aukeavat. Pennuilla ilmenevät ensimmäiset sosiaalisen käyttäytymisen merkit, kuten hännäheilutus ja murina. Pentu alkaa oppimaan asioita valtavalla tahdilla.

Pentulaatikko sijaitsee ensimmäiset viikot omassa rauhassaan esimerkiksi erillisessä huoneessa. Pentujen kasvaessa pentulaatikko siirtyy usein jossain vaiheessa

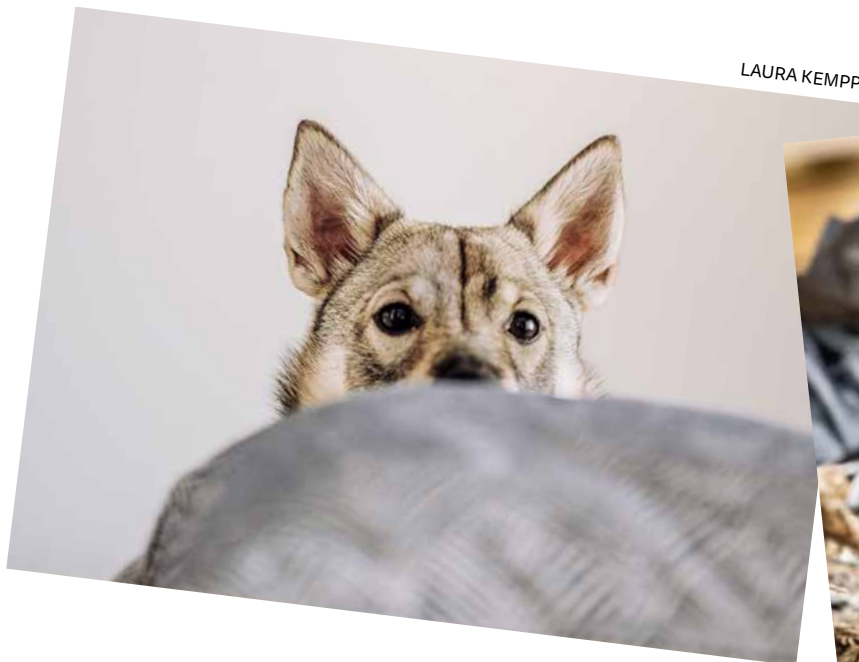
keskemmälle kotia tai vähintäänkin pentulaatikosta on oltava pääsy muualle kotiin tutkimusretkille. Pentulaatikolle voi myös tuoda erilaisia ärsykeitä ja virikkeitä, mutta kun pennut alkavat liikkua, niiden on saatava tutustua yhä laajempaan ja laajempaan elinpiiriin.

Ennen välttämiskäytöstä on käsiteltävä pentua runsaasti

Kasvattajan on käsiteltävä pentuja noin neljännessä elinviikosta alkaen päivittäin, useita kertoja ja monipuolisesti. Pennuille jutellaan ja niitä silitellään. Pentujen kanssa vietetään paljon aikaa. Kasvattajan kanssa vietetyn ajan kautta pentu oppii luottamaan ihmiseen. Kasvattajan tehtävä on olla läsnä sekä pennun mielestä aina turvallinen ja luotettava ihminen.

Neljännessä viikolla pentujen elämään voi myös jo ilmestyä uusia ihmisiä. Luotettavat oman perheen lapset ja kasvattajan ystävät voivat saapua vierailuille. Osavammat vieraat voivat myös jo leikittää ja käsitellä pentuja.

Pennun halu tutkia ympäristöä on korkeimmillaan viisivuotuisena. Vastakkaisen taipumus, välttämiskäyttäytyminen, alkaa yksilöllisesti useimmiten 5–9-vuotuisena. Erot ovat synnynnäisiä ja joillain yksilöillä välttämiskäytös voi alkaa jo kolmevuotuisena. Tästäkin syystä käsittely on hyvä aloittaa jo pennun ensimmäisinä päivinä. Näin koira on saanut jo valtavasti hyviä kokemuksia ennen välttämiskäytöksen alkamista.

Tutkimusretkiä erilaisissa kokoonpanoissa

Kun pennut lähtevät liikkeelle, niitä viedään tutkimaan kotia. Aluksi emon kanssa, myöhemmin pelkkien sisarusten kanssa ja erilaisissa kokoonpanoissa kodin eri huoneisiin. Keittiö on aivan eri maailma kuin vaikka lapsen huone yläkerrassa tai kodinhoitohuone pesukoneineen. On kuitenkin varmistettava, että mahdolliset muut koirat eivät ole kulkureitillä ensimmäisillä tutkimusretkillä. Jos pentu on hyvin reipas voi sen kanssa pian tutkia kotia kahdestaankin.

Näillä ensimmäisillä retkillä kannattaa havainnoida pentujen käytöstä. Reippaat ja hermorakenteeltaan vahvat pennut tutustuvat ympäristöön yleensä huomattavasti rohkeammin kuin ujut pennut. Pentujen kokemusmaailma on ollut tähän elämänvaiheeseen saakka hyvin samanlainen, eli pentujen oikeita ja synnynnäisiä eroja luonteessa on helpompi huomata.

Kasvua keskellä tavallista arkea

Keskellä kotia kasvavat pennut tottuvat normaalin arkielämän ääniin. Hälinään, imurointiin, kolinoihin ja kaikenlaisiin tuiki tavallisiin ilmiöihin. Kodissa kuuluu päivittäin lukemattomia ääniä, joita pennun on hyvä kuulla alusta alkaen, ensin ehkä kauempaa, myöhemmin ihan vierestä. Myös näköärsykkeet ovat tärkeitä sekä erilaiset esineet niin lattialla, seinillä kuin katossakin. Pentu on otettava osaksi normaalia arkea, jotta se siihen tottuu. Lisäksi on syytä huomioda, että jos kasvattajalla ei ole suurta perhettä tai vaikka muita koiria on äänimaailmaa ja pientä hulinaa erikseen järjestettävä. Pennun on aina helpompi tottua virikkeellisemmästä ympäristöstä rauhallisempaan kuin toisinpäin.

Kun pennut ovat 6-8 viikon ikäisiä, niillä on otollinen aika ja herkkyys sosiaalistua ihmisiin. Tämän ikäiset pennut ovat kuitenkin myös erityisen herkkiä stressaaville tilanteille.

Käsittelyä ja ulkoilua pienestä pitäen

Pentua kosketellaan alusta asti eri ruumiinosiin ja hiljalleen pennun lähtiessä liikkeelle aloitetaan myös kynsien leikkuu ja esimerkiksi turkin hoidon harjoittelu. Kaikki toimenpiteet tulee tehdä positiivisesti, hellästi ja varmasti. Palkkaa ja runsaita kehuja on hyvä käyttää eikä kaikkia kynsiä tarvitse heti ensi istumalta leikata. Kun kasvattaja on opettanut hoitotoimenpiteisiin ja käsittelyyn positiivisen kautta, on kokemattomampienkin perheiden helpompi siitä jatkaa.

Riippuen säästä ja vuodenaikasta jo neljäviikkoisten kanssa voi piipahtaa muutamana minuutina verran ulkona. Pihan haju- ja äänimaailma ovat aivan erilaisia kuin sisällä. Lisäksi pentu tutustuu uudenlaiseen alustaan liikkuu. Vähitellen pihakäyntien määrää lisätään päivittäin niin, että noin viisivuikkoisena voidaan ulkoilla jo säännöllisesti.

Siisteyskasvatuksen osalta otollisin aika osuu elinviikolle kuusi, jolloin talvipennuillekin on hyvä järjestää mahdollisuus tehdä tarpeensa ulos tai esimerkiksi hiekka-alustalle. Pentu muodostaa juuri

tässä iässä vahvan käsityksen siitä millaiselle alustalle tarpeet kuuluu tehdä.

Lisää ihmisiä pennun maailmaan

Kun pennut ovat 6-8 viikon ikäisiä, niillä on otollinen aika ja herkkyys sosiaalistua ihmisiin. Tämän ikäiset pennut ovat kuitenkin myös erityisen herkkiä stressaaville tilanteille. Emo ja sisarukset tuovat turvaa ja emon positiivinen esimerkki vieraiden kohtaamisessa on suureksi hyödyksi.

Pentujen ollessa kuusiviikkoisia kannattaa kutsua kylään erilaisia ihmisiä, usein he ovat tulevia pennunomistajia, mutta aivan hyvin voi pyytää lisäksi naapureita kylään. Uusien omistajien kuuluu käydä mahdollisuuksien mukaan tutustumassa pentuun muutamankin kerran. Joskus on jopa mahdollista ottaa hieman ennen luovutusikää koko pentue tai vähintään emä ja joku sisaruksista mukaan kyläilemään pennun tulevassa kodissa. Näin pentu muuttaa sille jo tuttuun paikkaan, tuttujen ihmisten seurassa. Juuri ennen luovutusikää voi lisäksi yksittäisen pennun kanssa käydä vaikka naapurissa kylässä tai lyhyellä reissulla kioskille. Tämä valmistaa pentua tulevaan suureen muutokseen, sillä kahdeksanviikkoisilla pennuilla on lyhyt herkkyyskausi, jolloin ne helposti muodostavat pysyviä pelkoja.

Rohkeaksi pennuksi

Liikkumaan oppineille pennuille voi tuoda tutustuttavaksi erilaisia alustoja ja tasapainoilua varten esimerkiksi tyynyjä ja tasapainoalustoja. Pennuille voi tehdä ulos ja sisälle erilaisia ratoja, joissa on kaikenlaisia jänniä kokemuksia. Tunnelin läpi ryömimistä, pallomeressä kävelyä

TANJA SILLANPÄÄ

ja vaikka avatun sateenvarjon tutkimista. Helpoimmalla pääsee, kun käyttää hyväkseen sitä mitä kotona löytyy. Yksinkertaisuudessaan esimerkiksi uunipelti lattialla on jo ihan uudenlainen pinta tassujen alla ja pieni korkeusero kiivettäväksi. Mitään massiivisia toimenpiteitä ei aina tarvita, ainoastaan mielikuvitusta.

Pentujen kanssa kannattaa leikkiä todella paljon ennen luovutusikää. Taisteleikit kasvattavat pennun taistelutahtoa ja arempi pentu hyötyy erityisesti juuri ihmisen kanssa leikkimisestä. Kasvattaja voi tietoisesti haastaa ja leikityttää pentuetta tai tiettyä yksilöä sen tarpeiden mukaan. Rohkaisevan leikin tavoitteena on saada pentu voittamaan omia rajojaan ja haastamalla lisätä sen taistelutahtoa. Käytännössä voit esimerkiksi kääntää pentua kyljelleen tai selälleen ja hieman estää sitä nousemasta. Voit myös antaa pennun

voittaa ärhäkän vetoleikin kanssa. Kun pentu ylittää omat rajansa, se palkitaan runsailla kehuilla.

Pentujen maailman avartuessa ne voivat alkaa tavata kasvattajan mahdollisia muita koiria. Kaikkien koirien on suhtauduttava ystävällisesti pentuihin ja toisiinsa. Emon on oltava rento ja luottavainen muiden koirien läsnäollessa. Mikäli näin ei ole, on syytä pitää koirat erillään. Usein kasvattajan muut koirat ovat kuitenkin verrattomia leikkitovereita ja koirien maailman sääntöjen opettajia pennuille. Tasapainoinen aikuinen koira toimii pennulle loistavana harjoitusvastuksena ja rohkaisee pentua leikkimään.

Pentu ilman kavereita?

Sosiaalistamiseen tulee panostaa erityisen paljon, jos pentu on ainut. Pentuekavereil-

la on havaittu olevan merkittävä vaikutus pentuihin. Pentu ei tiedä olevansa koira, vaan koirana olemisen säännöt ja taidot opitaan lajitovereilta. Vaarana on, että ilman pentuetovereita ja koiraseuraa pentu leimautuu sosiaalistamiskauden aikana liian voimakkaasti ihmiseen ja myöhemmin muut koirat aiheuttavat aggressiota tai pelkoa.

Ainoan pennun kaveriksi voikin yrittää saada muita pentuja ja koiria kyläilemään. Aikuisten koirien suhtautuminen pentuihin ja toisiinsa on oltava ehdottomasti ystävällistä, sillä pennut ottavat käyttäytymisessään mallia emältään. Luonnollisesti myös mahdolliset tautiriskit pitää huomioida.

Kaikki lähtee luoksetulosta!

Yhdessä oleminen ja pentujen sosiaalistaminen osaksi ihmislaumaa luovat pohjan koiran ja ihmisen väliselle yhteistyölle ja koulutettavuudelle. Jos koira ei leimaudu riittävästi ihmiseen ja koe häntä turvallisesti hahmoksi jo ennen luovutusikää, ei koiralle ehkä jatkossakaan tule kovin suurta miellyttämishalua ja hyvää kontaktia omistajaansa. Pienelle pennulle kannattaa opettaa jo kasvattajan luona, että ihmisen luokse tuleminen ja ihmisen läheisyydessä oleminen on ihanaa.

Luoksetuloa voi vahvistaa jo pikkupennutuaikana hyvin helposti. Iloinen monien käyttämä "pentupentu" lepertely toimii yleensä aina ja kiinnittää koko pentueen huomion ihmiseen.

On hyvin helppo opettaa jo varsinaista luoksetuloa vaihtamalla "pentupentu" vaikka "tänne" sanaan toistaen sen aina kun on antamassa ruokaa pennuille. Tämän lisäksi, joka kerran kun pentu juoksee luoksesi vauhdilla ja iloisena, voit toistaa sanan "tänne". Sana yhdistyy helposti toimintoon, jota se tarkoittaa ja iloiseen tunnetilaan. Aluksi tämä tehdään sisällä ja myöhemmin ulkona, jolloin taidon yleistäminen eri ympäristöissä lähtee käyntiin. Kannattaa lisäksi huomioida tarkkaan, että kasvattajan luokse tuleminen ei saa lähes-kään aina merkitä vaikkapa kynsien leikkuuta tai sisarusten luota pois joutumista. Uudessa kodissa on pennulle suureksi hyödyksi ja turvaksi, kun luoksetulon alkeita on jo kasvattajan luona opeteltu. 🐾

Lähteet

<https://www.chicchoix.com/pentujen-leimautumisvaihe-on-tarkeinta-aikaa-voit-vaikuttaa-ja-paljon/>
<https://www.hankikoira.fi>
<https://helivaataja.blogspot.com/2018/04/Koirien-kayttaytyminen,Tuire-Kaimio>
 Mitä koiran mielessä, Bo Söderström

Kaikki lähtee emon hoivasta

Koirien emonhoidon tutkimus on ollut hyvin vähäistä viime vuosiin asti, mutta ne tulokset, joita on nyt saatu, todistavat kuinka tärkeää hyvä emon hoiva on.

Teksti **Piia Collan**, eläintenkouluttaja, Koirapalvelu Collan

Lisääntymiseen liittyvien käyttäytymismallien pohja on voimakkaasti nartun perimässä ja hoivakäyttäytyminen on pääosin sisäsyntyistä. Jos hoivakäyttäytymisessä on eroja, ne selittyvät usein perimällä, mutta stressillä ja ympäristötekijöillä on vaikutusta myös.

Hoivan laatu vaikuttaa suuresti pentuun

Merkittävimpiä käyttäytymiseen vaikuttavia tekijöitä ovat emon hoiva ja sen laatu. Mikäli emo hoivaa huonosti jälkeläisiään niistä tulee stressiherkempiä ja luonteessa näkyy enemmän arkuutta.

"Nämä muutokset on todettu rottatutkimuksissa geenitasolla ja muutoksia nähdään jopa kolmannessa sukupolvessa", toteaa **Katriina Tiira** FT, biologi ja eläinten käyttäytymistutkija yli 20 vuoden kokemuksella. Tiiran mukaan huonon emon hoivan on nähty vaikuttavan jopa yhdeksänsadan geenin ilmenemiseen. Lisäksi huono emon hoiva periytyy, "Huonosti hoidetut pennut hoitavat itse-

kin huonosti jälkeläisiään", sanoo Tiira.

Huono emonhoito lisää koirilla pentujen stressikäytöstä, vähentää taistelutahtoa ja sinnikkyyttä sekä aikuisen koiran sosiaalisuutta vieraita ihmisiä kohtaan.

"Emonhoito vaikuttaa merkittävästi koiran persoonallisuuden kehittymiseen. Jo vuonna 2012 julkaistu tutkimus paljasti, että emon huono hoito lisää hännänjakaamista eli stereotyyppistä käyttäytymistä", kertoo Tiira ja jatkaa, "Emonhoitoa pitäisikin tutkia koirilla yksityiskohtaisemmin jatkossa, sillä se on todettu keskeiseksi asiaksi muillakin lajeilla. Koirilla ei tiedetä paljoakaan esimerkiksi siitä, miten emojen hoiva vaihtelee eri rotujen välillä."

Hyvää ja pahaa stressiä

Rottatutkimuksissa on tutkittu rottaemoja, joita on stressattu kantovaiheessa. Tutkimuksissa on todettu, että jälkeläisten persoonallisuus on stressiherkempi.

"Rottiahan tutkitaan koska ne ovat nisäkkäitä, ei niinkään siksi, että rotista itsestään halutaan tietoa", Tiira kertoo.

Onkin hänen mukaansa turvallista olettaa koiran ollessa myös nisäkä, että kantavan koiranartun kokema voimakas stressi aiheuttaa samanlaisia muutoksia myös sen jälkeläisissä.

"Positiivisen stressin hyödyistä ei ole koirien osalta tutkimustietoa, mutta voidaan olettaa, että hetkellinen stressitason nousu esimerkiksi kilpailussa ei haittaa koiraa juurikaan." Koira ei tällöin Tiiran mukaan varsinaisesti stressaa, vaan ennemminkin innostuu kisatilanteessa. Negatiivista stressiä voi ilmetä esimerkiksi koiralaumassa, jossa koira välttelee muita tai joutuu kiusatuksi, tai koiralla on jokin muu pysyvä elämäntilanne, jonka koira kokee ahdistavana ja jota se ei voi omalla toiminnallaan välttää.

Tiivis suhde sijoitusnarttuun

"Nykyään tiedetään, että koiralla on paljon erilaisia tunteita. Sen omistajasuhde on vahva ja verrattavissa vanhempi-lapsi-suhteeseen. Tämän pohjalta kannattaa pohtia sitä, miltä sijoitusnartusta tuntuu,

kun se lähtee elämänsä suurimmassa mul-
listuksessa pois sille tutusta ympäristöstä
ja omistajansa luota”, Tiira sanoo. Hänen
mukaansa olisikin äärimmäisen tärkeää,
että sijoitusnartulle kasvattaja olisi kuin
toinen omistaja ja kasvattajan koti kuin
toinen koti. ”Varsinkin ensikertaa synny-
tävälle nartulle kokemus on kaikkineen
valtaisa.”

Tiira itse omistaa sijoitusnartun. ”Koi-
ra on nyt kaksivuotias ja ollut kasvattajan
luona useampia kertoja hoidossa. Lisäk-
si koira tapaa kasvattajaa treeneissä. Vä-
lillä kasvattaja hakee koiraa esimerkiksi
näyttelyihin. Olemme tiiviisti tekemisissä.” Tästä huolimatta Tiira pohtii kuinka
koira mahtaa aikanaan tilanteen kokea,
mikäli koiraa käytetään jalostukseen. Tiira
kannustaakin kasvattajia huolehtimaan,
että suhde sijoituskoiraan on hyvä, posi-
tiivinen ja vahva.

Kasvattajalla on usein monia muitakin
koiria kotonaan. Sijoitusnartun tullessa
tähän laumaan on joskus pidettävä koirat
tarkkaankin erillään, jotta narttu ei stres-
saa muita koiria. ”Mahdollisuuksien mu-
kaan olisi tietysti hyvä, että koirat olisivat
tuttuja keskenään, jolloin laumahierarkia
ei häiriinny niin pahasti ja narttu solah-
taisi joukkoon paremmin. Tämä ei tietysti
aina ole mahdollista ja rotuerotkin pitää
ottaa huomioon.” Tiira painottaa vielä,
että jos yhteenottojen vaaraa on, koirat
on tietenkin pidettävä erillään.

Tutkimus sijoitusnartuista

”Tutkimuksessa todettiin, että sijoi-
tusnarttujen, jotka synnyttävät muualla
kuin vakituksessa asuinpaikassaan, jäl-
keläiset ovat vähemmän pelokkaita ja
ääniherkkiä kuin kotona syntyneet. Syy-
tä tähän löydökseen ei tiedetä. Toisaal-
ta tässä tutkimuksessa huomattiin, että
sijoitusnartut hoitivat pentuja huonom-
min”, Tiira kertoo ja lisää, ”Tämä saattaa
puolestaan selittyä stressillä, jota sijoi-
tusnarttu kokee synnyttäessään muualla
kuin kotonaan.”

Tiiran mukaan voidaan myös speku-
loida sillä ovatko sijoitusnartut kuiten-
kin laadukkaampia ja rohkeampia kuin
muut jalostukseen käytetyt nartut. ”Sijoi-
tusnarttuja arvioi moni silmä ja sijoituk-
seen valitaan parhaat koirat. Narttu tietys-
ti periyttää luonnettaan ja näin pennuista-
kin tulee ehkä rohkeampia”, miettii Tiira.

Mitä tarvitaan, jotta hoiva- käyttäytyminen herää

Nartulle on välttämätöntä päästä toteut-
tamaan synnyttämiseen liittyviä käytös-
tarpeita, jotta siinä uinuva emon hoi-

KARLISA TEAM

vavietti pääsee heräämään. Se hakeutuu
miehellään synnytyksen lähestyessä luo-
laimaisiin tiloihin, petaa, kuopii ja tekee
pesää. Voimakkaan sisäsyntyisen käyt-
tämistarpeen ajamana se tarvittaessa
kuopii vaikka paljasta lattiaa.

Synnyttäessä oksitosiinin erittyminen
voimistuu pennun tullessa synnytyskana-
vaan. Lisäksi oksitosiinia erittyy pennun
imiessä nisää. Tämä hormoni myös vähen-
tää emojen mahdollista aggressiivisuut-
ta uusia ”tulokkaita” kohtaan. Oksitosiini
saa emon ja pennut kiintymään toisiinsa.

Vastasyntynyt pentu välittää lukui-
sia ärsykeitä, jotka auttavat emon hoi-
van esiin nousemisessa. Tärkeimpinä
pennun ja erityisesti sikiönesteiden haju.
Tuoksu houkuttelee emon nuolemaan
pentua. Runsas pennun nuoleminen on
puolestaan pennun kehitykselle tärkeim-
piä seikkoja.

Synnytyksen aikana nartut useimmiten
haluavat syödä sikiökalvot ja jälkeiset. Ne
sisältävät paitsi ravintoa myös hormone-
ja, joilla voi olla merkitystä synnytyksen
jatkumiselle, joten tämä tuleekin nartulle
sallia. Jälkeiset ovat hyvin hormonipitoi-
sia, joten niitä käsitellessä on käytettävä
kertakäyttöhanskoja.

Keinoemo ja ihminen apuna

Mikäli narttu keisarinleikataan ja pennut
esimerkiksi kuivataan, emon hoiva saat-
taa häiriintyä, koska oikeita ärsykeitä ei
tule. Mikäli näin käy, voi Tiiran mukaan
keinoemo olla hyvä vaihtoehto, koska ih-
minen ei pysty tarjoamaan samaa kuin
koirien emo. ”Sitäkään ei ole kuitenkaan
tutkittu, onko pennuille parempi olla kei-

noemon vai ihmisen hoivassa”, huomaut-
taa Tiira.

Pennut voi kovalla työllä, lämpölam-
puilla ja keinomaidolla saada pidettyä
hengissä. Emän merkitystä pentujen
henkiselle kehitykselle ei voi kuitenkaan
korvata. Keinoruokinta ei myöskään kos-
kaan korvaa emän maitoa täysin. Vaikka
pystyttäisiinkin kehittämään ravintoar-
voltaan nartun maitoa edes suunnilleen
vastaava valmiste, emänmaidon sisältä-
miä vasta-aineita ei pystytty jäljittelemään.

Ensimmäiset viikot tiiviisti pentulaatikossa

Pentuja tulee suojata stressiltä sekä emon
ja pentujen pitää antaa olla pääosin rau-
hassa, jotta niiden herkkä vuorovaiku-
tussuhde pääsee kehittymään. Nartun
kuuluu viettää lähes kaikki aikansa vas-
tasyntyneiden luona ja tarpeillaankin se
käy vasta kun on aivan pakko ja hyvin pi-
kaisesti. Emo ja pennut tarvitsevat paljon
häiriötöntä yhdessäoloa. ”Hälytyskel-
lojen pitää soida, jos emo pyrkii koko ajan
pentujen luota pois ensimmäisinä viikkoi-
na”, vahvistaa Tiira.

Pääasiassa emo makaa pentujen kes-
kellä. Imetysketketkin alkavat emon
aloitteesta. Ennen kuin pennut edes he-
räävät nälkään, emo töykkii kaikki he-
reille ja imemään. ”Tärkeimpiä pennulle
ovat maito, lämpö ja nuoleminen”, sanoo
Tiira. Nartun kuuluu nuolla pentuja usein
ja paljon. ”Nuoleminen on äärimmäisen
tärkeää. Se kehittää ja stimuloi aivoja, sekä
saa pennun ulostamaan”, painottaa Tiira.

Pentuja pitää kuitenkin alkaa lempeästi
käsittelemään parin päivän iästä asti. Pen-
nun voi ottaa pieneksi hetkeksi hieman
kauemmaksi emon lämmöstä, käännellä
hellästi ja palauttaa taas emon viereen.
Pieni määrä stressiä saattaa auttaa pen-
tua käsittelemään tulevia stressitilanteita
paremmin. On äärimmäisen tärkeää kui-
tenkin huomioida koko ajan, etteivät emo
tai pennut stressaannu liikaa.

Tiiran mukaan hyvään emon hoivaan
kuuluu myös pentujen rankaisu. ”Kaikki
emot eivät toki tee niin, mutta jos emo on
normaalisti hoitanut 4 viikkoa ja sitten ku-
rittaa pentua, se ei ole huonoa emon hoi-
vaa, vaan kuuluu asiaan”, Tiira painottaa
vielä, että hyökkääminen pentujen kimp-
puun ei ole normaalia. 🐾

Lähteet:

Katriina Tiira, haastattelu 11.9.2021
Koirien käyttäytyminen ja persoonallisuus,
Katriina Tiira
Kantavan ja imettävän nartun ruokinta,
Flätti lehti, Susanna Särkijärvi,
maatalous-metsätieteiden maisteri,
eläinravitsemuksen asiantuntija.
Koirien käyttäytyminen, Tuire Kaimio

Mikä määrä liikuntaa on koiranpennulle hyvä?

SANNA MUSTOLA

Teksti **Maiju Tamminen**, vastaava eläinlääkäri, FirstVet

Tarkkoja suosituksia koskien pentujen liikunnasta ja kävelylenkkien pituuksista on vaikea löytää. Suositukset ovat myös muuttuneet ajan myötä. Tällä hetkellä useimmat ortopedian parissa työskentelevät eläinlääkärit suosittelevat luotamaan pennun omaan liikkumishalukkuuteen: pentu itse tietää, kuinka paljon se jaksaa.

Sopivasti leikkiä on paras

Suosituksiin kuuluu, että saman ikäiset ja suunnilleen samankokoiset pennut voivat periaatteessa leikkiä vapaasti keskenään. Ne pitävät omaehtoisesti pieniä taukoja, kun eivät enää jaksa enempää. Vapaa leikki edellyttää, että pennuilla on suunnilleen yhteneväinen leikin tarve. Jos toinen pennuista haluaa leikkiä selvästi enemmän kuin toinen, on vaarana, että leikki menee "yli". On tärkeää, että pentujen leikkiä vahditaan ja niitä autetaan keskeyttämään se (rankaisematta!), jos huomataan, että joku pennuista ei enää halua jatkaa leikkiä tai on liian raju.

Kävelylenkit, alusta ja rasitus

Mitä tulee kävelylenkkeihin ja fyysiseen aktivointiin, ei ole olemassa tarkkoja suosituksia. Tutkimuksissa on kuitenkin todettu, että koirilla, joilla on vähemmän lihasmassaa, on suurempi riski kehittää lonkkadysplasia. On todettu myös, että maalla asuvilla koirilla, jotka saivat olla paljon vapaana

kasvuaikana, on pienempi lonkkadysplasian riski. Tämän takia uskotaan, että koirilla, joilla on mahdollisuus kunnon liikkumiseen kasvuaikana, on paremmat edellytykset terveeseen elämään. Samassa tutkimuksessa todettiin myös suurentunut lonkkadysplasia riski koirilla, jotka kulkivat portaita päivittäin alle 3 kk ikäisinä. Näin ollen suositellaan, että alle 3 kk ikäisten pentujen ei tulisi kulkea portaissa päivittäin.

Tämänhetkiset suositukset ovat siis, että pentu saa liikkua vapaasti (melko hyvällä ja pehmeällä alustalla, on todennäköisesti viisasta välttää pennun juoksentelua vapaana liukkaalla tai hyvin kovalla alustalla), ja että pentua tulee alkaa fyysisesti aktivoida suhteellisen aikaisin, jolloin se on valmiimpia elämään aikuisena. On kuitenkin tärkeää, että liikuntaa lisätään asteittain, aivan kuten silloin, kun itse harjoittelet oman kuntosi tai voimasi kasvattamiseksi.

Valmista pentu sen elämään aikuisena

On syytä jo pentuaikana suunnitella, minkälaista elämää koira tulee aikuisena elämään. Jos suunnitelma on harrastaa koiran kanssa aktiivisesti tai esim. juosta sen kanssa useita tunteja kerrallaan, on järkevää aloittaa harjoittelu asteittain jo pentuna.

Nivel- ja luusto-ongelmien välttämiseksi on myös hyvin tärkeää, että koira pidetään normaalipainoisena kasvun aikana. Muista, että ruokapakkauksen kyljessä annettu ruokamäärä on vain suuntaa antava, pentua tulee katsella ja tunnustella päivittäin painon arvioimiseksi ja sovittaa ruokamäärä sen mukaan. 🐾

Eläinlääkärimme

Susanna Martikainen

Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri

Susanna Martikainen on valmistunut eläinlääkäriksi 1998 Helsingin Eläinlääketieteellisestä Korkeakoulusta (nyk. Eläinlääketieteellinen tiedekunta). Susanna oli jo ennen valmistumistaan töissä Mevetissä, ja työura on jatkunut tähän päivään asti. Hän on myöhemmin suorittanut pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkärin tutkinnon.

Susanna on jatkokouluttautunut laajalti sydänsairauksien ja kirurgian osalta ja on suorittanut ESAVS (European School For Advanced Veterinary Studies) sekä kardiologian että pehmytosakirurgian koulutuskokonaisuuden.

Susanna toimii Mevetissä kirurgian osaston vastuueläinlääkärinä.

"Pyrin jatkuvasti ylläpitämään ja lisäämään osaamistani kouluttautumalla kotimaassa ja ulkomailla. Erityisiä mielenkiinnon kohteitani ovat lemmikkien sydänsairauksien hoitaminen ja vaativa pehmytosakirurgia. Hoidan mielelläni myös sisätautipotilaita, ja erityisesti geriatriset eli iäkkäät potilaat ovat lähellä sydäntäni."

Susanna Martikainen

MEVET
OMAELÄINSAIRAALA

PÄIVYSTYS
24/7

Veripankki
MEVET

SAITKO TÄSTÄ JO VAINUN?

Jos metsälle käy mieli, kannattaa varmistaa, ettei puhti lopu. Paras tapa siihen on aktiivisille ja lisäenergiaa tarvitseville koirille suunniteltu Dagsmark SYSMÄ. Se sisältää kanaa, kauraa ja kananrasvaa sekä kaikki koirasi tarvitsemat kivennäisaineet ja vitamiinit. Puhtaasti kotimainen runsasenerginen kuivaruoka ilman säilöntä-, aromi- tai väriaineita.

Dagsmarkin koiranruoat löydät hyvin varustelluista päivittäistavarakaupoista, valikoiduista erikoisliikkeistä ja verkkokaupoista sekä omasta verkkokaupastamme.

www.dagsmarkpetfood.fi

Marja Salminen

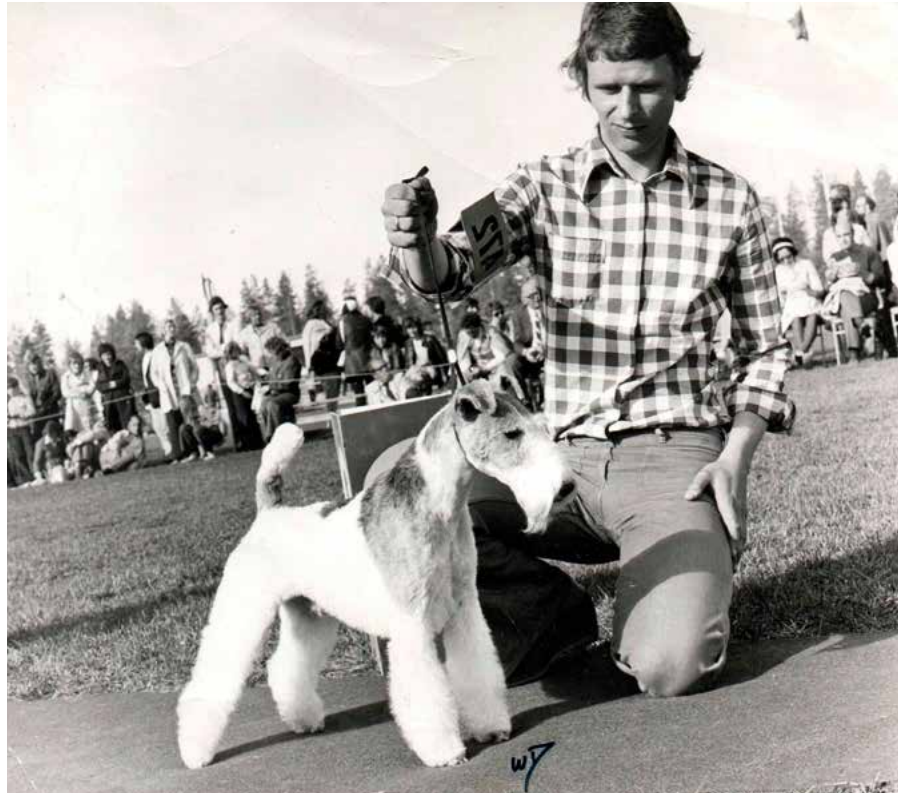
Marja Salminen on yksi suomalaisen kennelmaailman pitkäaikaisista ja kokeneista kasvattajista. Hän täytti hiljattain 70 vuotta, ja seuraavan haastattelun myötä pääsemme tutustumaan hänen matkaansa koirien parissa.

Haastattelussa **Marja & Kari Salminen**, kennel Porrigito
Teksti **Saana Pirinen** Kuvat **Salmisten albumit**

Marja kasvattaa yhdessä aviomiehensä **Kari Salmisen** kanssa norwichin- ja norfolkinteriereitä kennelnimellä Porrigito. He asuvat Turussa. Kennelnimi myönnettiin heille vuonna 1974. Nykyisin he ovat jo eläkkeellä, mutta kasvatustyö jatkuu edelleen pienimuotoisesti. Marja kiertää edelleen myös omien koirien kanssa näyttelyissä ja hän arvostelee harvakseltaan. Kari on arvostellut 70-luvun alkupuolelta lähtien, mutta hän on jo vetäytynyt siitä työstä.

Tie koirien pariin

Marjan lapsuudenkodissa oli aina ollut koira, joista viimeisin oli suomenpystykorva Jeri. Jeri haettiin pentuna Paimiossa, ja se eli suurimmaksi osaksi pihakoirana. Sillä oli myös erittäin vahva metsästysvietti. Marjan vanhemmat lupasivat, että hän saa hankkia oman koiran, kun aika jättää Jeristä, mutta rahat siihen on säästettävä itse. "Olin jo hyvin pienenä koulutyttönä kiinnostunut koirista, ja lainasin kirjastosta yhä uudelleen ja uudelleen **Ulrich Kleverin** kirjoittaman Suuri Koirakirja -kirjan, jossa oli kuva pitkäkarvaisesta mäyräkoiran pennusta, jota nainen syötti tuttipullolla. Tämä kuva sinetöi ensimmäisen rotuni. Säästin rahaa ja ostin kirjan itselleni, ja se kirja on loppuun luettuna edelleen kirjahyllyssä", Marja muistelee. Marjan perheen koti oli puutarhatila, ja hän sai tienata rahat pentua varten tekemällä töitä kasvihuoneissa ja sokerijuurikasta harventamalla. Vihdoin pennun hinta oli kerätty ja 25.4.1965 syntyi Zekiwa kennelissä **Zidy Åströmin** (nyk. **Munsterhjelm-Ehnberg**) luona punainen urospentu, jonka Marja haki isänsä kanssa alle kuusiviikkoisena kotiin. "Ennen tätä matkaa olin kokenut 12-vuotiaana juhlallisen hetken, kun isäni vei minut Turussa tunnetun koiravaikuttajan **Veikko Salosen** kauppaan ja kysyi tältä, voisiko tämä suositella minua Kennelliiton jäseneksi. Siihen aikaan tarvittiin suosittelevia. Silloin oli vielä kaksi liittoa: Kennelklubi ja Kennelliitto", Marja kertoo.

Multi Ch Dominus Dick Turpin, BIS ja RYP voittaja, 16.9.1971 syntynyt Englannin tuonti.

FI SE MVA BLACK SPOT WHISKY SOUR, ensimmäinen norwichimme ja sen ensimmäiset pennut, jotka syntyivät 28.9.1973

FI SE MVA PORRIGITO EUCALYPTUS, Johan Juslinin toinen norwich, joka syntyi 28.5.1975.

Tämä pitkäkarvainen mäyräkoirauros, Zekiwa Grand Slam, aloitti Marjan koiraharrastuksen. Se menestyi hienosti näyttelyissä, ollen mm. mäyräkoirien erikoisnäyttelyn BIS. Marjan seuraava koira oli Grand Slamin poika Zekiwa Porto Rico Cobbler, joka menestyi sekä näyttelyissä että jälki- ja luolakokeissa. Se saavutti sekä kansainvälisen valion että käyttövalion (jälki ja luola) arvon. "Vanhempani tukivat minua aina kaikissa harrastuksissa, isä ajoi näyttelyihin, ja hänen kanssaan kävimme käyttöpuolen harjoituksissa ja kokeissa. Hankittiin meille jopa kettukin, jotta Grand Slam olisi saatu menemään luolaan. Kettu asui talven tyhjillään olevassa kasvihuoneessa ja sille vietiin sinne ruokaa. Sen nimi oli Mimmi, ja kiinnyin siihenkin niin, ettemme voineet antaa koirien sitä ajaa kaivamiinsa luoliin, joita oli koko ison kasvihuoneen alueella. Kevään tultua ajoimme Paraisille ja päästimme Mimmin irti. Sinne metsään se lähti loikkimaan taakseen katso-matta. Luonto vei omansa", Marja muistelee. Seuraavaksi Marjalle tuli Ricon tytär, suklaanvärinen narttupentu Cacao-Chouva, jonka hän sai astutuspalkkiona. Pennun ottamista suosittelivat arvostetut mäyräkoirakasvattajat ja ulkomuototuomarit **Dagny ja Jaakko Virintie**. Tästä alkoi Marjan kasvatustyö. "Kaikki mäyräkoirani asuivat vanhempieni luona. Ensimmäinen pentue syntyi 31.1.1973, neljä urospentua. Kasvatustyö käynnistyi Cacao-Chouvan myötä tavallaan itsestään, kun siltä oli jo valmiiksi tilattu pentuja naapureille ja sukulaisille. Seuraava mäyräkoirapentue syntyi 18.10.1974. Olimme muuttaneet Karin kanssa yhteiseen asuntoon kesällä 1970, kihloihin menimme 24.12.1971 ja naimisiin mennessämme 24.2.1973 asuimme jo omassa talossa Piikkiössä. Tästä eteenpäin pentueet olivat yhteisiä ja ne syntyivät Piikkiössä vuoteen 1978 asti, jolloin muutimme Turkuun", Marja kertoo.

Karin taival koirien parissa alkoi kääpiösnautserin ja kettuterriereiden myötä. Hänen ensimmäinen koiransa oli kääpiösnautseriuros, Munkin Fury, kasvattaja **Sirkka Kaivola**. Se oli syntynyt 60-luvun loppupuolella. Seuraavaksi hän hankki Ruotsista **Lisa Linnerborgilta** karkeakarvaisen kettuterrieriuroksen, Playing Hickory Pride, ja vuotta myöhemmin nartun, Playing Piccadilly, jonka ensimmäinen pentue syntyi 19.3.1973. Pentueen isänä oli Englannin tuonti Dominus Dick Turpin (s. 16.9.1971). "Nämä pen-

nut yhtä lukuun ottamatta menivät kaikki rodun kasvattajille: **Iiris Viikari, Anja Stam, Päivi Avotie ja Christer Jansson**. Dick Turpin tuli Karille Englannista alle vuoden ikäisenä ja siitä tuli menestyvä näyttelykoira voittaen useita ryhmiä ja BIS-voittoja. Se myytiin myöhemmin Tanskaan Birgit Seloylle, joka vei sen myös luolakokeisiin, jossa se menestyi ja jolloin se sai liittää pitkän tittelirivistön nimensä eteen. Koirien lukumäärä lisääntyi vielä yhdellä: 2.12.1972 syntyi Ruotsissa skotlanninhirvikoiranarttu Airescot Mamsell Wedding Present, kasvattaja **Nenne Runsten**. Tätä rotua emme kasvattaneet, vaan se synnytti Airescot kenneliin yhden pentueen", Marja muistelee.

Norwichinterriereiden pariin Marja ja Kari päätyivät jo vuonna 1971. He olivat ostaneet ennen ensimmäisen mäyräkoirapentueen syntymää norwichinterrieripennun **Gitta Ringwallilta**. Se oli 21.7.1971 syntynyt punainen narttu, Black Spot Whisky Sour. "Takana on siis 56 vuotta koiraharrastusta, joista viimeiset 50 vuotta norwich -rodun parissa. Ensimmäinen norwichpentue käsitti vain yhden urospennun, joka menehtyi. Toinen pentue syntyi 28.9.1973, näille saimme jo kennelnimen, joka meille oli myönnetty vuoden 1974 alussa. Tästä eteenpäin sekä kk.kettuterrierin että norwichin pennut olivat Porrigittoja. Nimi tuli aikanaan paljon soitetusta espanjankielisestä Porrigitto -levystä, joka kertoi lukutaidottomasta aasista. Suomeksi sen lauloi Mimmi Mustakallio", kertoo Marja.

Norwichinterrierit & norfolkinterrierit

Marja kertoo, että he pitivät Karin kanssa itseään ennen kaikkea norwichinterriereiden kasvattajina, ja kasvatustyö on edelleen aktiivista. Ensimmäinen norwichinterrieripentue syntyi 28.9.1973, ja viimeisin pentue on syntynyt 6.5.2021. Seuraavaa pentuetta suunnitellaan keväälle 2022. Pentueita on syntynyt 78, yhteensä 192 pentua. Pentuemäärä jaettuna kaikille 48 kasvatusvuodelle on 4 pentua vuodessa. Muotovaliokasvatteja löytyy yhteensä 49 kappaletta Suomessa ja ulkomailla. Porrigitto -norwichinterriereitä on viety Amerikkaan, Italiaan, Venäjälle, Saksaan, Tšekkiin, Sloveniaan, Kroatiaan, Ruotsiin ja Norjaan.

Marjan ja Karin ensimmäinen norfolkinterrieri tuli Norjas-

FI DK SE MVA Porrigito Itu

CIB MV 2015 Nanstop Irc

CIB MV 2018 Nanstop Bik BoK

ta, he tilasivat pennun **Petter Fodstadilta**, kennel Stall Mascot. Petter ja Nenne Runsten asuivat siihen aikaan yhdessä, joten heidän narttupentunsa syntyi Airescot kenneliin 29.12.1986 ja sai nimen Airescot Superstition. "Tästä sisarrodusta piti tulla vain meidän oma luppakorvamme, emme ensin aikoneet lainkaan kasvattaa norfolkeja. Toisin kuitenkin kävi, rodun hieman itsenäisempi käytös viehätti meitä ja olemme tätäkin rotua kasvattaneet yhteensä 93 pentua, 33 pentueessa ja 33 vuodessa, eli yksi pentue – alle kolme pentua per vuosi", Marja toteaa. Porrigito-norfolkinterriereistä on Suomen ja muiden maiden muotovalioita 16 kappaletta, ja kasvatteja on viety Ruotsiin, Saksaan ja Kanadaan. "Ylpeinä voimme kertoa, että myös SuKoKan perustajajäsen **Kirsti Wuorimaa** (myöhemmin **Bremer**) osti meiltä norfolkin pennun nimeltä Porrigito Zinnia vuonna 1992. Kirsti oli vuonna 1982 tuonut norfolk rodun maahan, ja hän itse kasvatti rotua. Kirsti Wuorimaan ansiota on myös se, että liityimme SuKoKaan ihan sen alkuvuosina. Ehkä jopa ensimmäisenä toimintavuotena 1993", Marja muistelee. Molempien rotujen kasvatus työ on palkittu Vuolasvirta-palkinnolla ja oman rotujärjestön Kasvattajaplaketeilla. Muusta toiminnasta koiraharrastuksessa heidät molemmat on palkittu Kennelliiton hopeisella ansiomerkillä.

Molempien rotujen osalta yhteistyö muiden kasvattajien kanssa on ollut tiivistä. Marja ja Kari ovat usein käyttäneet toisten kasvattajien uroksia, ja he ovat ostaneet myös pentuja itselleen hyvistä yhdistelmistä muilta kasvattajilta. Kummassakin rodussa valitsee erittäin hyvä henki Suomessa ja Pohjoismaissa kaikkien kasvattajien kesken. Marja kertoo, että heillä on asunut aina useita toisten kasvattamia koiria, ja tälläkin hetkellä heidän kolmesta koirastansa kaksi ovat Nanstoppeja, eli heidän tyttärensä kasvatteja. Yhteistyössä on voimaa!

Vuosien varrella Marja ja Kari ovat tuoneet myös koiria ulkomailta. "Norfolkit Nanfan Joystick vuonna 1990, Adorabel Royal Jewel vuonna 2011 ja Adorabel Red King vuonna 2013. Norwichit Jericho Hint Of Gold vuonna 1976, Airescot Isabelle vuonna 1984 (tämä oli Nanin ensimmäinen itse säästetty, oma koiri), Bullpark James Dean vuonna 1990 ja Nixline Order Of Magnitude vuonna 2019. Lisäksi meillä asui vuosina 2002–2004 kanadalainen norwichuros Fairewood For Your Eyes Only, joka osoittautui hyvin arvokkaaksi jalostusurokseksi ja jota käytettiin laajasti sekä Suomessa että Ruotsissa", Marja jatkaa.

Marja kertoo, ettei heillä ole koskaan ollut kenneliä sanan varsinaisessa mer-

kityksessä, vaan koirat ovat aina asuneet yhdessä heidän kanssaan. ”Vaskitorvenkadun talon ulkorakennukseen tehtiin ns. koirahuone. Emme kuitenkaan raaskineet pitää koiria siellä, vaan ne asuivat kotimme kodinhoitohuoneessa. Koiramäärä on aina ollut pieni, olisikohan 5–6 koiraa ollut enimmillään ja niistäkin osa lainakoiria, jotka olivat vain määräajan meillä. Rodut ovat siitä ihanteellisia, että niitä voi pitää kaikkia yhdessä. Ne eivät tappele, eivät uroksetkaan, vaikka kaikki astuivat vuoron perään. Vuonna 2018 muutimme pienempään, yksikerroksiseen taloon kaikkien lasten jo asuessa omissa kodeissaan. Tämä on helppo koti kahden vanhenevan ihmisen asua. Tarkoitus on vielä aidata tonttia, jolloin koirat voi vain päästää ulos. Tässä kodissa kanssamme asuvat Porrigitto Itu, yli 14 vuotta, Nanstop Irc, 8,5 vuotta ja Nanstop Bik Bok, kohta 5 vuotta, kaksi jälkimmäistä Maailmanvoittajia ja C.I.B valioita, Itu on FI MVA. Se ei ole koskaan nauttinut näyttelyissä esiintymisestä kuuluisan isänsä Nanstop Polkagrisin tavoin. Mitään ulkotarhaa ei tällä hetkellä ole, vaan lenkitän koiria narussa tai vapaana valvonnassa pihalla. Muuten ne lähtevät kauriiden perään, joita vilisee täällä uudella tontilla”, toteaa Marja.

Norwichin- ja norfolkinterrierit ovat rotuina vielä melko nuoria. Norwichinterrieri hyväksyttiin omaksi roduksi vuonna 1932. Vuodesta 1964 alkaen rodut on erotettu toisistaan korvien asennon perusteella, ennen sitä ne kaikki olivat norwichinterriereitä. Marjan mielestä rodut eivät ole rakenteensa puolesta olennaisesti muuttuneet vuosikymmenten varrella. Rungot ovat tosin lyhentyneet ja karvapeite on runsaampaa. Hän arvioi, että monet 40–50 vuotta sitten eläneet koirat pärjäisivät edelleenkin näyttelyissä, jos ne kunnostettaisiin yhtä hyvin kuin nykyiset koirat. Suurin muutos onkin tapahtunut koirien kunnostamisessa ja esittämisessä. Taitavat trimmaajat osaavat kunnostaa koirat todella kauniisti, vaikka esimerkiksi norfolkinterrierin rotumääritelmä sanoo edelleen ”liiallinen trimmaus ei ole toivottavaa”. Lisäksi esiintymistä harjoitellaan näyttelyitä varten esimerkiksi rotujärjestön järjestämissä harjoituksissa.

Mieleenpainuvimmat omat kasvatit

Marjan ja Karin kasvatustyö on ollut pienimuotoisempaa norfolkien parissa, mutta heidän mukaansa parhaat omat kasvatit löytyvät ehdottomasti tästä rodusta. Ulkomuodon ohella heille on tärkeää, että urokset ovat myös hyviä periyttäjiä. Norfolkkeista Marja mainitsee urokset Porrigitto Claypot, veljekset Porrigitto Hippa ja Huckleberry Finn, Porrigitto Oliver Twist sekä nyt vielä edelleenkin vaikuttavat veljekset Porrigitto Gimp, Gump ja Gipsy King. ”Porrigitto Claypot on paitsi C.I.B, myös esim. Tukholman KV näyttelyn Best In Show ja neljän vuoden paras norfolkinterrieri Ruotsissa. Koiran omisti **Anna-Lena Munkvall**, joka on nykyisin myös arvostettu terrierituomari. Claypotin jalostuksellinen vaikutus on voimakas Ruotsissa ja myös Suomessa sitä on käytetty parille nartulle, on mm. Hippan isä. Gimp on maailmanvoittaja ja C.I.B, Gump C.I.B ja Gipsy King FI MVA. Hippaa käytettiin laajasti jalostukseen, joten sen vaikutus usean kasvattajan kasvatustyössä on merkittävä. Hipan veli Huckleberry Finn on puolestaan isä edesmenneen **Elke Pepperin** kasvatille Peppermint Adorable Avalanche, joka myytiin Norjaan **Anne Johnsenille** ja on siten useimpien Adorabel koirien sukutauluissa. Viimeisin laajasti vaikuttanut jalostusuros on Porrigitto Gimp, jota itseään on käytetty omistajansa **Nan Salmisen** toivomuksesta hyvin harkitusti, mutta jolla itsellään ja jonka urosjälkeläisillä on paljon laadukkaita jälkeläisiä”, Marja kertoo.

Narttujen osalta arvokkaana koirana Marja mainitsee mm. heidän ensimmäisen norfolkinsa, Airescot Superstition. Eniten

CIB POHJ MVA MV-2015 Nanstop Irc

CIB POHJ MVA MV-2015 Porrigitto Gimp

MV-14 FI SE MVA Adorabel Royal Jewel

FI SE MVA JMV-2008 Porrigitto Hokkus Pokkus

CIB POHJ MVA MV-2015 Porrigito Gimp pöydällä Milanossa, tuomari Martin Phillips, GB.

CIB POHJ MVA MV 2018 Nanstop Bik Bok pöydällä Amsterdamissa, tuomari Sven Lövenkjaer, DK.

rodun kantaan on kuitenkin vaikuttanut heidän oma kasvattinsa, Porrigito Önskefärg, joka asui **Tapio Rannan** luona, kennel Ranpiin. "Se oli C.I.B Porrigito Claypot ja FI MVA Porrigito Clown emä, ja kolmen C.I.B ja kolmen FI MVA Ranpiin valiokasvatin emä. Toinen arvokas jalostusnarttu on tietysti ollut FI MVA JV-11, HEW-12, V-12, MV-14 Adorabel Royal Jewel vaikkakin sen pentuemäärä jäi yhteen, mutta laadukkaaseen G-pentueeseen vuonna 2013. Vuoden kuluttua ensimmäisen pentueen jälkeen nartun kohtu jouduttiin poistamaan kottulehduksen takia", Marja jatkaa.

Norwichinterriereiden osalta omien kasvattien lisäksi myös toisten kasvattajien aikaansaamat koirat ovat olleet Marjalle ja Karille arvokkaita, sillä ne ovat jättäneet hyviä jälkeläisiä ja pärjänneet näyttelyissä. "Voitokkaista norwichista pitää ehdottomasti mainita tuonti Bullpark Ja-

mes Dean, ostouros Vielfrass Turun Murre, sijoitusnarttu Ranpiin Bibelotte sekä lainauros Fairewood For Your Eyes Only ja nyt viimeisenä Nixline Order Of Magnitude", Marja toteaa.

Omien kasvattien joukosta Marja haluaa mainita seuraavat Porrigitot: urokset Tarzan ja veljekset Åhoy ja Åkey, uusin menestyjä uroksissa on Porrigito Questionmark, nartut Dimple, Eucalyptus, Kaktus, Ananas, Ingalunda, Fazerina, Kookaburra, Jaipongan ja Madonna. "Näistä viientejä ovat neljä jälkimmäistä. Fazerina ja Kookaburra on viety **Minna Koltesille** ja **Bob Busbylle** USAan, kantanutuiksi Bronwyn kenneliin, Jaipongan Kroatiaan Nixline kenneliin, **Nikola Robicille** ja Madonna Tšekkiin **Blanka Simankovalle**. Näistä vientinartuista Fazerina ja Jaipongan ovat olleet hyvin menestyksekkäitä näyttelyissä ja jalostuk-

sessä. Jaipongan on mm. usean Euroopan maan valio ja neljäskin vienneistä Madonna on oman maansa valio. Dimple oli aikanaan Turun Venemessujen maskotti, ja se esiintyi messuilla ja poseerasi useissa lehtikuvissa, saaden näin paljon positiivista mainetta rodulle. Eucalyptus oli **Johan Juslinin** toinen norwich, ja Kaktus Nanin Junior Handler koirra. Uroksista menestyksekkäin vienti on ollut C.I.B Porrigito Åhoy, joka myytiin Venäjälle, mutta jonka omistaja **Ekaterina Mironova** on myöhemmin muuttanut Saksaan. Venäjälle myytiin myös uros Porrigito Paparazzi, joka on maansa valio ja joka on ollut lähes näihin päiviin asti jalostuskäytössä. Maailmanvoittajia ovat omista koiristamme tai kasvateistamme olleet Adorabel Royal Jewel MV-14, Nanstop Irc MV-15, Porrigito Gimp MV-15, Nanstop Bik Bok MV-18 ja Juniorimaailmanvoittaja Porrigito Hokkus Pokkus JMV-o8. Muiden, Euroopassa asuvien kasvattien mahdollisia MV-tai JMV-voittoja en ehtinyt tarkistaa", Marja kertoo.

Koiraharrastusta koko perheen voimin

Koiraharrastus on koko Salmisen perheen yhteinen harrastus. Marjan ja Karin kolmesta lapsesta Nan on aktiivisin, ja hän on syntynyt koiraihmiseksi. "Hän seurasi jo 2-3-vuotiaana, kun isänsä trimmasi karkeakarvaiset kettuterrierimme kotona ja Nan matki aina vieressä. Trimmauskooneeksi kelpasi silloin vaikka vanha tuttipullo, jolla hän viritteli koko koiran, pitäen tiukasti leuan alta kiinni. Nan oli myös jo pienestä hyvin huolissaan pienistä norwichinpennuista, selviävätkö ne hengissä ensimmäisistä päiväistään. Hän saattoi istua tuntikaupalla emän ja pentujen laatikossa varovasti silitellen. Oli luontainen jatko Nanille osallistua Junior Handler -kilpailuihin ja hän voittikin Suomen JH-finaalin ja pääsi Cruftsiiin kilpailemaan. Näihin aikoihin Nan myös jo esitti koiriamme näyttelyissä. Trimmaamisen osalta Nan on kehittynyt isäänsä paremmaksi, erityisesti näyttelytrimmausten ja näyttelypaikalla tapahtuvan kehäkunnostuksen osalta", Marja kertoo. Nan on myös ollut aina kiinnostunut koirien sukutauluista, ja hänellä oli niitä jo pienestä pitäen käsin kirjoitettuna isoja pinoja. Oli luonnollista, että Nan anoi oman kennel-nimen, sillä hän on aina suunnitellut yhdistelmänsä itsenäisesti, uhraten paljon aikaa, ja käyttäen haluamiinsa yhdistelmiin paljon rahaa. Hänen kennelnimensä Nanstop hyväksyttiin vuonna 1996. "Yksiy omaan kennelnimeen tietysti oli myös se, että me olimme silloin 25 vuotta taka-

perin hyvin aktiivisia kasvattajia ja koiraharrastajia, ja molemmat myös ulkomuototuomareita. Meidän jälkeemme ei ole tärkeää jatkuuko Porrigito nimi, työ jatkuu kuitenkin Nanin toimesta ja hänen koirissaan. Olemme koko ajan käyttäneet ja omistaneet toistemme koiria”, Marja toteaa.

Marjan ja Karin toinen tytär **Tanja** tykkää kyllä koirista, mutta varsinainen harrastaminen ei ole saanut häntä aivan samalla tavalla innostumaan. Nuorin lapsi **Janne** osallistui jonkin aikaa JH-kilpailuihin hyvällä menestyksellä, mutta esittämisharrastus päättyi, kun koulutoveri huomautti, että hänellä on liian pienet koirat eikä se näytä hyvältä.

Yhdistystoiminta ja ulkomuototuomarin ura

Marja on tällä hetkellä Suomen Norwichin- ja Norfolkinterrierit ry:n hallituksessa mukana. Lisäksi hän toimii yhdistyksen sihteerinä ja vastaa myös ulkomuototuomarikoulutuksesta. Vuosien varrella hän on toiminut hallituksessa useana vuotena, ja lostustoimikunnan puheenjohtajana, lehden päätoimittajana, taloudenhoitajana, ja kirjanpitäjänä. Hänelle on myönnetty sekä yhdistyksen hopeinen että kultainen ansiomerkki, jonka hän sai koottuaan lähes yksin molempien rotujen Jalostuksen Tavoiteohjelmat. Kari on toiminut aikaisempina vuosina Turun alueen yhteyshenkilönä ja arvostelukokeiden tuomarina, sekä rotujen kouluttajana. Myös hän on saanut toiminnastaan yhdistyksen kultaisen ansiomerkkin.

Marja ja Kari ovat molemmat ulkomuototuomareita, ja ennen tuomarin uraa he toimivat myös aktiivisesti kehäsihteerinä. Karin tuomariura alkoi jo 70-luvun alussa ja sitä seuraavina vuosina Kari arvosteli paljon. Lapsien ja koirien takia molemmat eivät voineet olla poissa viikonloppuisin. Toisinaan arvostelureissut saattoivat kestää pidempäänkin, esimerkiksi vuonna 1982 Kari oli Etelä-Afrikassa arvostelumatkalla kolme viikkoa. Vuonna 1992 Suomen Kennelliitto käynnisti ulkomuototuomarikurssin, ja Marjalla oli jo kehäsihteerikortti sekä muut vaadittavat kurssit suoritettuna, joten hän päätti ilmoittautua tuomarikurssille mukaan. Hän pääsi läpi teoriakokeesta ja koirasilmätestistä, ja valmistui ulkomuototuomariksi kurssin priimuksena vuonna 1993. ”Useat kurssitoiverit ovat laajentaneet paljon enemmän kuin minä, mutta kun omassa elämässäni on ollut niin paljon muutakin mielenkiintoista. Ne rodut, joita arvostelen, minun on osattava hyvin ja siitä syystä terrieri- ja mäyräkoiraryhmän jälkeen laajentaminen on ollut hidasta. Tällä hetkellä minulla on kaikkien rotujen arvostelu-oikeudet ryhmissä FCI-3 ja FCI-4, suurin osa roduista ryhmässä FCI-10 ja muutamia rotuja ryhmässä FCI-9. Tällä hetkellä tuntuu, että näin on hyvä. Ehkä FCI-10:n vielä yritän täydentää kahdella puuttuvalla rodulla”, Marja kertoo.

Tuloksen ratkaisee kuitenkin aina kokonaisuus, johon vaikuttaa myös turkin kunnostus ja reipas esiintyminen. ”Täydellistä koiraa tuskin on, joten pienet yksityiskohtavirheet eivät estä pal-kitsemista, jos tyyppi, liikkeet ja kokonaisuus ovat kohdallaan. Oikea purenta ja hyvä käytös on tietysti myös oltava kunnossa. Ujo, arasteleva koira tuskin näyttää parasta puoltaan, vaikka se kotona olisi kuinka reipas ja kaunis”, toteaa Marja.

Vuosien varrella omien koirien kanssa harrastaessa, sekä koiria tuomaroimessa Marja on saanut nähdä paljon laadukkaita terriereitä, ja hänen mielestään terrieriryhmä onkin aina korkealaatuinen. ”Omista roduistamme tietysti Vuoden Koira 2010 Nanstop Polkagris kiinnitti aina huomion sen esiintyessä ryhmässä. Ruotsista useampikin **Hagströmién** Merry-mac irlanninterrieri ja monet eri skotlanninterrieirt sekä Suomessa, Ruotsissa että Venäjällä ovat olleet hyvin ’eye catching’. Nykyisin myös venäläisen **Elena Pykhtarín** bedlingtoninterrierit ovat

CIB POHJ MVA Multivoittaja Porrigito Claypot, Stora Stockholm 1997 Best In Show

erittäin korkeatasoisia. Ei vain yksi koira, vaan useampia. **Molli Nymanin** sileäkarvaisia kettuterrierejä ei voi myöskään ohittaa laadukkaista koirista puhuttaessa. Ihan sellaista huippukoiraakaan en osaa nimetä”, Marja pohtii.

Ikimuistoisia hetkiä vuosien varrelta

Harrastamiseen liittyy aina ikimuistoisia hetkiä, mutta osaan hienoista ja voitokkaista hetkistä liittyy myös hieman ristiriitaisia tunteita. Joulukuussa vuonna 1988 Marja ja Kari olivat olleet itse koko päivän näyttelyssä, mutta päivä venyi pitkäksi, joten kotona olevat koirat odottivat. He joutuivat siksi lähtemään itse jo kotiin, kun tytär Nan jäi vielä kilpailemaan Junior Handler SM-finaaliin. Illalla tuli soitto, että Nan oli voittanut SM-finaalin! Tuolloin harmitti kovasti, etteivät he olleet heti tuoreeltaan onnittelemassa tyttärtänsä Nania.

Toinen vastaava mielin painunut tapahtuma oli Tukholman Stora Mässän näyttely vuonna 1997. Marjan ja Karin kasvatti, norfolkinterrieri Porrigito Claypot, voitti terrieriryhmän lauantaina 6.12.1997. Laivan lähdön vuoksi Marjan ja Karin oli kuitenkin lähdettävä kotimatkalta näkemättä ryhmää. Laivalle he saivat tiedon onnelliselta omistajalta, että Clay voitti ryhmän! Sunnuntai-iltana Clay oli voittanut myös Best In Shown, yli 6 000 koiran näyttelyssä! He olivat tuolloin todella iloisia, mutta harmittelivat samalla, etteivät he olleet näkemässä ryhmää tai BIS-kilpailua. Nämä molemmat mieliin painuneet hetket ovat olleet siis harmituksesta johtuvia, kun he eivät olleet itse paikalla jakamassa näitä ilon ja onnen hetkiä, vaikka voitosta kovasti iloitsivatkin.

Hienoja hetkiä vuosien varrelta on esim. kasvattajaryhmämme sijoittuminen toiseksi parhaaksi isosta joukosta kasvattajaryhmiä Maailmanvoittaja -näyttelyssä Helsingissä vuonna 2014. Mieleen on jäänyt hienoja muistoja myös erityisesti rotujärjestön omista näyttelyistä, joita järjestetään vuosittain yksi virallinen ja kaksi epävirallista näyttelyä. Näissä on tullut usein myös menestystä. ”Näistä haluan nostaa esille Porrigito norfolkien ROP ja BIS kasvattajaryhmän vuoden 2018 NN-Show'ssa, tuomari **Karen Hurrión**, GB. Iloinen ja mieltä erityisesti lämmittävä hetki oli sa-

BIS jälkeläisryhmä, norfolkinterrierit TerriEri 2018. CIB MV2015 Porrigito Gimp, ryhmän koirat CIB MV 2018, CIB MV-2015 Nanstop Bik Bok, CIB Mainly Quits Comfrey, CIB Mainly Quick Columbine ja CIB Hooligan Hyperlink.

Porrigito kasvattaja-ryhmä norwichinterrierit, Helsingin MV-näyttely 2014. Koirat vasemmalta Porrigitot Ört, Duudson, Flirt ja Pajazzo.

mana vuonna Porrigito Gimpin BIS jälkeläisryhmän voitto Terri-ERIn erikoisnäyttelyssä, tuomarina **Kaisa Metteri-Gold**. Voitto oli erittäin mieleinen siitäkin syystä, että yhtään omaa kasvattia ei kuullut ryhmään, vaan jalostustulos oli niin tasainen, vaikka ryhmässä oli kolmen eri kasvattajan koiria. Koirien menestyminen jokaisessa näyttelyssä on tietenkin ollut tärkeää, mutta usein olemme tyytyneet yhteen tai kahteen sertiin, jos koira ei meidän mielestämme ole täysin muotovalion arvoinen. Olemme omiemme kanssa hyvin kriittisiä”, Marja sanoo.

Mitä tulevaisuus tuo?

Marjan ja Karin tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu jatkaa kasvatustyötä molempien rotujen osalta yhtä pienimuotoisesti kuin tähänkin asti. ”Ostaessamme **Joy Taylorilta** Nanfan Joystick nimisen urospennun vuonna 1990, Joy sanoi, että hän toivoo aina seuraavassa pentueessa kasvattavansa sen ’tähten’. Näin säilyy positiivinen jännitys ja vire elämässä. On jotain mitä odottaa. Tämä on varmasti myös iäkkäiden englantilaisten kasvattajien pitkän iän salaisuus. Kiihkein näyttelyssä käyminen ja voittamisen tahto alkaa meillä olla jo takana päin, mutta pyrin kylä sijoituksessa olevien koiriemme kanssa käymään näyttelyssä sen verran, että saan

niille näyttelytuloksen toisilta tuomareilta ja mahdollisesti valioituvat. Kotona asuvat koirat käyvät silloin tällöin esittäytymässä omissa erikoisnäyttelyissämme. Suomessa on molemmissa roduissa Pohjoismaiden paras taso erityisesti norwicheissa, ja molempia rotuja esitetään näyttelyissä enemmän kuin Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa”, Marja pohtii.

Hyvin harvat pennunostajat ovat itse kiinnostuneita käymään näyttelyissä norwichien ja norfolkien kanssa, heitä kiinnostaa enemmänkin rotujen pieni koko ja mukava luonne. Kaikki pennunostajat ovat kuitenkin luvanneet, että Marja saa viedä kasvattejaan näyttelyihin. Marjalla ja Karilla on tällä hetkellä sijoituskodeissa yhteensä kuusi norwich-narttua, joista neljä siirtyy pentueen jälkeen sijoituskotien omistukseen. Lisäksi sijoituskodeissa on myös kaksi norfolk-narttua, mutta ne ovat vielä nuoria. ”Voimme edelleen ottaa kotiimme asumaan jonkun Nanin lupaavan pennun, ellei omia, tarpeeksi hyviä tule. Olemme koko ajan omistaneet ja kasvattaneet ristiin toistemme koiria. Kasvatustyön lähitulevaisuuden suunnitelmissa on astuttaa kaksi norwich narttua. Kaksi pentua on tilattu ulkomaille ja kiinnostuneita, ihania perheitä on Suomessa paljon. Rodun keskimääräinen pentuekoko on kuitenkin niin pieni, ettei pentuja millään riitä kaikille. Ulkomaille

pyrimme aina lähettämään parhaat pennut”, Marja kertoo.

Norwichinterriereiden aktiivinen terveyden vaaliminen Suomessa ilahduttaa myös Marjaa suuresti. Rodun ongelmana on ollut NTUAS (Norwich Terrier Upper Airway Syndrome) hengitystieoireyhtymä, jonka vuoksi Tampereella Hakametsän klinikalla on tehty nielututkimuksia jo neljättä vuotta. Nielut kuvataan lievässä narkoosissa ja videot lähetetään Sveitsiin, Bernin yliopistoon, professori **Ulrich Rytzin** arvioitaviksi. Sveitsissä tätä tutkimusta on tehty jo kauan ja siellä on laadittu nielun eri osa-alueiden arviointitaulukko. ”Tuloksien saaminen kestää muutaman kuukauden, mutta ne toimitetaan koirien omistajille kaikki kirjallisina. Tutkimuksen tarkoitus on kehittää geenitesti, jolloin koirien jalostus tämän ongelman ratkaisemiseksi helpottuisi. Rotujärjestömme tukee tutkimusta ja pyrkii näin toimimaan ennakoivasti, ennen kuin tilanne menee pahemmaksi. Tämä ilahduttaa meitä ja muita Suomen kasvattajia. Itse kuitenkin jo kauan arvostelleena, voin puhtaalla omalla tunnolla sanoa, että rodun hengitys on jo nykyään paljon hiljaisempaa kuin 1970–90 luvuilla. Huomatavasti parempaan suuntaan ollaan menossa”, toteaa Marja.

Arvostelutehtävien osalta Marjan tavoite ja toive on se, että hän saisi terveytensä puolesta arvostella harvakseltaan aina 80 vuoden ikärajaan asti, sillä mieli on vireä ja kunto toistaiseksi myös hyvä. Kari ei enää terveydellisistä syistä arvostele, mutta hän on pitänyt vielä tuomarikorttinsa. Jos joskus tulee tilanne, että on vaikea saada tuomari koe-arvosteluun, Karilla on silloin mahdollisuus tulla paikalle vastaanottavaksi tuomariksi.

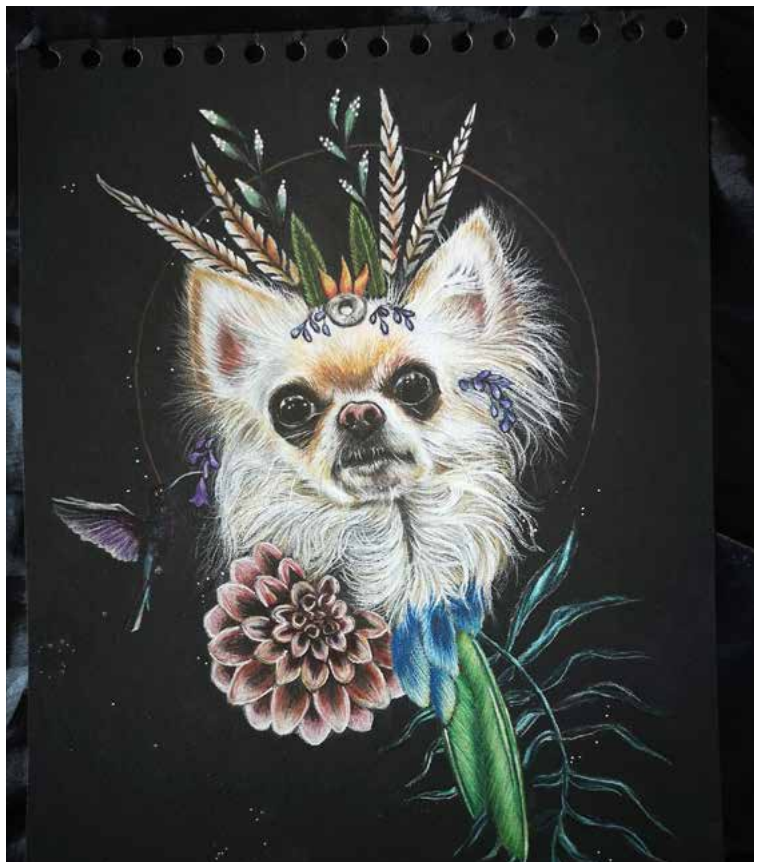
Koirien kanssa elämiseen ja harrastamiseen mahtuu paljon kokemuksia, mutta parasta on kuitenkin tavallinen arki koirien kanssa. ”Olen kokenut tämän haastattelun mielenkiintoiseksi ja samalla vaativaksi, on tuntunut vaikealta nostaa omaa kasvatustyötä tällä tavoin esille, vaikka vuodet ovat tuoneet mukanaan monia menestymisen hetkeä. Myös vaikeuksia on sisällynyt paljon näihin vuosiin. Tähän kuuluvat esim. menehtyneet norwichin pennut. Menestys on tietysti mukavaa, mutta parasta kuitenkin on ihan tavallisen arki - omien koirien kanssa touhuaminen, eri yhdistelmien suunnitteleminen, pentujen kasvattaminen ja yhdistystoiminnassa mukana olo”, päättää Marja. 🐾

Kiitos haastattelusta Marja & lämpimät onnittelut merkkipäiväsi johdosta!

Kekkapään hyväntekeväisyystaidenäyttely chihuahuoille

On 24.7.2021, aurinkoinen ja lämmin kesäpäivä Kekkapään chihuahua-aiheisen hyväntekeväisyystaidenäyttelyn avajaisissa Espoossa, Kekkapään tallilla. Olemme juuri nostaneet maljat 50 chihuahuiden ja taiteen ystävien kanssa. Ihana puheensorina täyttää alueen, sillä emme ole päässeet vaihtamaan ajatuksia ystävien ja tuttujen kanssa koronakurimuksen takia aikoihin.

Suuntaamme pieninä ryhminä maskit naamalla, kädet desinfioituina kohti hevostallin vinttiä. Eteen avautuu valoisa puusta tehty tila, jonne on ripustettu vanerilevyjä. Levyt on kuorrutettu mitä upeimmilla chihuahua-aiheisilla teoksilla ja pitkän pöydän päällä on erilaisia veistoksia. Rodun harrastajana olo on kuin karkkikaupassa. 50 erilaista, eri ikäisistä pitkistä- ja lyhytkarvaisista chihuahuista tehtyä työtä odottavat katsojiaan – ja huutokaupan kautta uusia omistajiaan. Värien ja muotojen kirjo on valtava! Samalla Facebookin puolella teokset julkaistaan ja huutoja alkaa kilahdella tasaiseen tahtiin.

Mari Juutin "Atsteekkikuningatar".

Teksti Janika Kekki

Mutta palataanpa siihen hetkeen, mistä ajatus ja itse toteutus sitten oikein lähti. Annetaan Katariina Rautialan itse kertoa:

– Isäni, 79-vuotias erikoishammasteknikko Yrjö Rautiala, on koko ikänsä ollut eläinrakas harrastelijataidemaalari. Teoksia on vuosien varrella ehtinyt syntyä satoja. Isäni uhkasi lahjoittavansa kaikki teokset minulle, sitten jonakin päivänä. Aloin pohtimaan, että pitäisikö minun järjestää jonkinlainen galleriatila näille teoksille. Keväällä 2020 isäni sai vakavan aivoverenvuodon ja on onneksemme toipunut siitä hienosti. Hän opetteli uudelleen maalaamaan vasemmalla kädellä. Tästä ahkerasta harjoittelusta sain lahjaksi 5 upeaa chihuahua-aiheista teosta.

Muistan syksyisen päivän, jolloin Katariina soitti minulle ja kertoi aikeistaan järjestää chihuahuiden hyväksi hyväntekeväisyshuutokaupan. Taisin siinä tokaista, että ihan hullua ja ihan mahtavaa samaan aikaan. Tiesin, että hän jos kuka tämän projektin vie maaliin asti. Koronarajoitukset olivat taas tiukentumaan päin

ja aikaa vapautui muulle, kun näyttelyihin ja muihin harrastuksiin tai tapahtumiin ei päässyt.

Rotukoirat ovat viime aikoina olleet suurennuslasin alla ja erityisesti medioissa palstatilaa saavat usein ääriesimerkit, jotka herättävät myös sosiaalisessa mediassa tunteita ja keskustelua. Rautiala halusi tehdä jotakin konkreettista asian eteen. Syntyi tarve löytää keino, jolla osoittaa, että tilanne on chihuahuiden osalta toisin. Ei ole myyvää tai trendikästä kertoa koirista, jotka elävät pitkän ja hyvän elämän, ilman sen suurempia perussairauksia tai vaivoja.

Tuumasta toimeen

Alkoi pitkä projekti. Rautialalla ei ollut tiedossa vastaavia tempauksia Suomessa rotukoirien parissa, eikä hänellä itselläänkään ollut kokemusta taidehuutokaupan järjestämisestä. Suomalaisiin ja muutama ulkosuomalaiseen taiteilijaan yhteydenottaminen vei aikaa, mutta vastaanotto taiteilijoiden osalta oli positiivista.

– Monella taiteilijalla itsellään oli takanaan koirahistoriaa ja ajatus osallistumisesta tähän tempaukseen tuntui kosketavalta ja tärkeältä.

Melkein kaikki taiteilijat joihin Rautiala oli yhteydessä, lähtivät mukaan. Osa mukaan lähteneistä taiteilijoista oli ammatitaiteilijoita, osa taas enemmän omaksi ilokseen maalausta tai muotoilua harrastavia. Omena ei ole pudonnut kauas puusta, sillä Rautiala laittoi myös itse kortensa kekkoon, lahjottaen itse maalaamansa teoksen. Sen lisäksi hänen tyttärensä Aura Raiski oli maalannut näyttelyyn useamman työn. Lopputuloksena Rautiala pääsi asettamaan esille 50 erilaista, erilaisilla tekniikoilla toteutettua teosta. Chihuahua todella on ilmeikäs ja kuvauksellinen rotu!

– Taiteilijoille mitä suurin kiitos kaikesta teosten eteen tehdystä työstä! Yhdenkin taulun tekoon oli kulunut 30 tuntia!

Näyttelygalleria rakentui hevostallin vintille rakennettuun tilaan. Huutokauppa tapahtui "Kekkapään hyväntekeväisyystaidenäyttely chihuahuoille" Facebook-ryhmässä. Jokaisesta taiteilijasta oli

Yrjö Rautiala

Tuula Tolvasen "Penttuonnea"-veistos.

esittelyt ja huutoja jätettiin jokaisen teoksen kuvan alle kommenttikenttään. Huutokaupan ohjeet olivat selkeät ja kiinnitetty julkaisuun niin, että ne olivat helposti löydettävissä. Teoksille oli lähtöhinnat ja teoksia oli aikaa huutaa kuukauden päivät. Vierailijoita galleriassa kävi kesän aikana n. 150 henkeä ihailemassa teoksia ja Facebookin puolella kiinnostusta teoksista oli ulkomaita myöten.

Avajaisissa Rautialaa hieman jännitti, että jäävätkö kaikki 50 teosta hänen käsiinsä, löytävätkö rodun ystävät taidenäytelyn ja miten huutoja alkaa kertyä. Huoli oli turha, sillä jokainen teos löysi hyvän

kodin ja huutokaupasta kertyi mielettömän hieno 6 300 euron potti hyvään tarkoitukseen!

Lopputulokset ylitti kaikki Rautialan odotukset, mutta osoitti sen, miten tärkeä merkitys pienilläkin huudoilla oli. Teosten lähtöhinnat olivat maltillisia ja näin ollen useamman saavutettavissa. Jokainen huutaja osoitti myös kannattavansa tärkeää yhteistä asiaa. Huutajien joukossa oli paljon jo kasvattamisen lopettaneita kasvattajia, joiden sydän sykkii edelleen rodulle sekä paljon myös lemmikinomistajia.

– Ja mikäli et onnistunut huutamaan omaa suosikkiasi itsellesi tai löysit mieluisen, oman maun mukaisen taiteilijan, kannattaa taiteilijoihin olla yhteydessä. Osa heistä ottaa mielellään tilaustöitä vastaan ja voit saada työn omasta chihuahuaustasi, Rautiala vinkkaa.

Mitä tuotoilla on tarkoitus tehdä?

Terveystutkimuksia tehdään chihuahuoille laajasti, erityisesti jalostukseen käytettävälle koirille. Rotu kuuluu PEVISA:an eli perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan. Pentueen rekisteröintiä varten koirien vanhemmilta on siis tutkittava tällä hetkellä polvet, silmät ja sydän. Muut tutkimukset perustuvat vapaaehtoisuuteen sekä siihen, että voimme kartoittaa laajemmin rodun terveyttä. Aiemmin tehdyissä tutkimuksissa on

tullut esille, että rodussa esiintyy syringomyeliä. Syringomyeliä pystytään todentamaan ainoastaan MRI-kuvauksilla, joka on verrattain kallis. Rautiala halusi tämän taidenäyttelyn tuotoilla edistää ja tukea näitä tutkimuksia.

– Todellisen tilanteen kartoittaminen rodun kannalta on tärkeää ja olisi hienoa saada virallisiin tutkimuksiin mukaan lemmikkichihuja sekä jalostuskoiria, Rautiala toteaa.

Tällä hetkellä Chihuahua ry on suunnannut useammalle vuodelle määrärahoja virallisten MRI-tutkimusten tekoon. 200 euron arvoista tukea on mahdollista saada enintään kahdelle koiralle yhtä omistajaa kohden. Hyväntekeväisyys-huutokaupasta saatu potti mahdollistaa näin ollen tuen jakamisen yli 30 chihuahuan tutkimukseen! Tuki tällaisen useita satoja euroja maksavan tutkimuksen kohdalla mahdollistaa ja laskee kynnystä useammalle omistajalle viedä koiransa tutkittavaksi.

Yhdessä tekeminen yhdistää

Jokainen voi itse pysähtyä miettimään, mitä minä itse pystyisin tekemään oman rotuni eteen. Oli sitten nykyinen tai entinen harrastaja, kasvattaja, lemmikinomistaja tai sopivaa elämäntilannetta odottava omaa rotukoiraansa vasta haaveileva. Me yhdessä muodostamme rotuyhdistykset ja rotujemme tulevaisuus sekä säilyminen

elinvoimaisena on meidän vastuullamme. Rotujen eteen voi tehdä erilaisia hyviä tekoja.

Olen tuntenut Rautialan vuosia yhtenä useista rotumme puuhanaisista ja taidenäyttely on jälleen yksi osoitus siitä, miten yksi ihminen voi saada aikaan suuria asioita. Yksin hän ei olisi tähän kuitenkaan pystynyt. Taiteilijat, huutajat, vierailijat, apukädet ja taustajoukot ovat ihan yhtä tärkeitä koko projektin onnistumisessa. Hyväntekeväisyys huutokauppa osoitti, etteivät match showt ja näyttelyt ole ainoa keino kerätä rahaa. Jokainen ei voi eikä pysty ponnistelemaan valtavia projekteja, mutta jokainen käsipari on varmasti tervetullut.

Yhdistysten pyörittäminen vaatii aikaa ja resursseja eikä kaikissa yhdistyksissä ole erillisiä toimikuntia. Rivijäsenet voivat myös luoda yhdistyksille omanlaista toimintaa ja sen sijaan, että ihmettelee "miksei täällä koskaan ole mitään", voi kääriä omat hihat ja ryhtyä toimeen. Tarvitaan niitä, jotka heittävät ilmoille alkuun hulluilta tai suuriltakin tuntuvia ideoita ja myös niitä, jotka antavat tärkeän panoksensa käytännön toteutukseen. Rautiala kehottaa myös puhaltamaan yhteen hiileen ja muistamaan talokohengen merkityksen.

- Tekemällä pieniä asioita rotukoirien hyväksi, niistä kertyy suuria puroja. Yhdessä tekeminen yhdistää - meillä kaikilla on sama tavoite ja päämäärä, Rautiala kiteyttää.

Chihuahua pähkinäkuoressa

Chihuahu on maailman pienin koirarotu. Luonteeltaan chihuahu on eloisa, valpas, rohkea ja aktiivinen seurakoiri. Suomessa chihuahuapentuja rekisteröidään (molemmat karvanlaadut yhteensä) noin 1000 kpl vuodessa. Rotuna chihuahu on perusterve ja pitkäikäinen koiri. Rodun jalostuksessa tulee kiinnittää aina huomiota terveyteen, koiran hyvään luonteeseen sekä rodunomaiseen ilmeeseen. 🐾

Elämäni ensimmäinen huutokauppa

Allekirjoittanut itse joutui jännittämään omien suosikkitoimensä kohtaloa aivan loppuun asti. Perhoset lentelivät vatsassa ja innostuneet riemunkiljahdukset kajahtivat, kun voitto juuri näistä kahdesta työstä varmistui. Huutamani teokset olivat Yrjö Rautialan sekatekniikalla tehty "Sankari" sekä Tuula Tolvasen poltetusta savesta pronssilasitteella lasitettu "Pentuonnea" veistos. Nämä teokset tekivät itseeni aivan lähtemättömän vaikutuksen, enkä saanut niitä mielestäni koko huutokaupan aikana.

Yrjö Rautialan tarina kosketi minua, mutta mielestäni työssä on onnistuttu upeasti kiteyttämään jotakin keskeistä chihuahuan olemuksesta: ryhti, valppaus, itsevarmuus ja iloisuus. "Pentuonnea" veistoksesta sain heti ensivilkaisulla miellelyhtymän Willendorfin Venus-veistokseen. Venus-veistokset ovat kivikaudelta peräisin olevia pienen pieniä veistoksia, joiden tarkoitus on ollut mahdollisesti symboloida hedelmällisyyttä ja tuoda yhteisöön vauvaonnea. Tolvanen on hienosti tallentanut teokseen sen hetken, jolloin synnytys on jo ohi, emolla on kaikki hyvin ja pennut imevät tyytyväisenä maitoa. Nyt vaan toivotaan, että veistos tuo pentuonnea myös meidän talouteemme! 🐾

Lämmin kiitos jokaiselle hyväntekeväisyshuutokauppaan osallistuneelle taiteilijalle!

Yrjö Rautiala
Aura Räiski
Henna Porvali
Mikko Kääriä
Beatrice Klaucke-Virtala
Anni Honkajuuri

Marja Salonen
Tiia Orivuori
Tuula Tolvanen
Mari Juuti
Heidi Viitala-Ikkala
Raija Linja

Riina Kauppinen
Marianne Paulasaari
Isabella Liikala
Ilona Cutts
Noora Verho
Haje Holmström

Sara Huhtinen
Tarja Gallacher
Melisa Liman
Annaleena Liljeström
Ritva Valta
Napikena

Mervi Jakonen
Elena Bondar
Nelli Mustonen

Taiteilijaesittely – Mari Juuti

Jokainen tempaukseen osallistunut taiteilija ansaitsisi oman esittelyn. Heistä kaikista pääsee lukemaan esittelyn Facebookissa "Kekkapään hyväntekeväisyystaidenäyttely chihuahuoille" – sivulta. Eräs oman mielenkiintoni herättänyt, huutokauppaan osallistunut taiteilija on Ruokolahdella asuva **Mari Juuti**. Hänen työnsä "Atsteekkikuningatar" kiinnitti katseita ja herätti ihastusta myös muissa.

Näin Juuti kertoo itse: "Kun minut kutsuttiin osallistumaan mukaan chihuahua-aiheiseen taidehuutokauppaan, en epäroinyt hetkeäkään, halusin omalta osaltani olla mukana toimimassa hyvän asian puolesta. Huutokaupan tulot lahjoitetaan Chihuahua ry:lle chihuahuiden MRI-kuvauksia varten.

Juutille rotu on tuttu vain asiakkaiden kautta, mutta se mitä hän on kuullut näistä pienistä, suurista koirista, on itsekin aivan ihastuksissaan tästä monipuolisesta rodusta.

Näin Juuti kertoo itse prosessista: "Kevään mittaan suunnittelin ja toteutin tämän A4- kokoisen puuväripiirustuksen

mustalle paperille. Idea "Atsteekkikuningattaresta" syntyi rodun historiaa tutkimalla. Opin paljon uutta lukiessani, miten pikkuruisia koirien luurankoja on löytynyt muinaisten atsteekkien haudoista. Mielikuva synnytti tarinaa oikeasta kuningattaresta seremonia-asusteineen. Niin ikään tutkin rodun kotimaahan liittyvää kasvillisuutta ja eläimiä. Oman tyylini mukaisesti halusin löytää kollaasinomaisesti sopivia elementtejä Atsteekkikuningattaren ympärille."

Taiteessa häntä kiinnostaa pääasiassa eri koirarotujen piirteet, yhdistettynä kunkin rodun kotimaahan ja historiaan.

– Olen aina aivan elementissäni päästessäni tutkimaan uusia asioita koirarotujen historiassa, Mari iloitsee.

Tulevaisuudessa häntä kiinnostaa tilaustöiden ohella kokeilla kuosisuunnittelua, sekä tietysti jatkaa lapsenomaista haavettaan piirtää kuva jokaisesta maailman koirarodusta – totta kai jokaiseen sopivat taustat suunnitellen!

Marin taiteeseen pääset tutustumaan FB-sivulla tai Instagramissa @marijuuti.art tai kotisivuilla marijuutiart.com 🐾

Miten opetat eläimesi olemaan taas yksin kotona koronakaranteenin jälkeen: 5 vinkkiä

Teksti **Maiju Tamminen**,
vastaava eläinlääkäri, FirstVet

ANU LEIVISKÄ

KORONAN leviämisen myötä yhä useampi joutui koronakaranteeniin kotiinsa. Karanteenin päätyttyä on tärkeää muistaa, että lemmikki ei välttämättä ymmärrä äkkinäistä muutosta rutiineissa. Jos koirasi on viettänyt aikaa kotona aiemmin ongelmitta, se voi sopeutua takaisin "normaaliin" ilman ongelmia. Monet lemmikit kuitenkin tarvitsevat aikaa valmistautua tähän muutokseen. On tärkeää varmistaa, että autat eläintäsi siirtymään pidentyneeseen yksinoloon. Erityisesti koiranomistajien tulisi suunnitella, kuinka siirtymä toteutetaan.

Neuromme pehmeään laskuun Covid-19- rajoituksista lemmikeille:

1. Pienin askelin - suosittelemme aloittamaan rauhasa. Aloita jättämällä lemmikkisi yksin huoneeseen muutamaksi minuutiksi kerrallaan kokonaisen päivän sijaan. Hiljalleen kasvata aika tuntiin ja lisää sitten tuntien määrää. Jos mahdollista, tee muutokset asteittain useamman viikon aikana.

2. Nuoret koirat - useimmilla pennuilla tai nuorilla koirilla ei ole aiempaa kokemusta yksinolosta. Sen takia on erityisen tärkeää aloittaa yksinolon harjoittelu hitaasti lyhyillä hetkillä. Koirien päivähoitolat voivat olla avuksi, erityisesti siirryttäessä jättämään koira yksin kotiin päiväksi.

3. Raitis ilma ja liikunta - varmista, että koirasi on ollut lenkillä tai henkisesti aktivoitu ennen sen jättämistä yksin pitkäksi ajaksi. Väsynyt ja tyytyväinen koira koee eroahdistusta pienemmällä todennäköisyydellä.

4. Aloita parilla muutoksella - sisä- kissoille yksinoloon totuttaminen voi olla hyvä tehdä asteittain. Tämä on erityisen tärkeää, jos kissasi on hyvin sosiaalinen tai stressaantuu helposti arjen muutoksista. Koikele leluja ja aktivointipeliä käyttämistä kissan aktivoimiseksi ja liikuttamiseksi.

5. Vähennä niiden stressivastetta - eläimen stressivasteen vähentäminen auttaa niitä selviämään muutoksista myös tulevaisuudessa. On olemassa esimerkiksi useita (lääkkeettömiä) ravintolisä ja feromonivalmisteita, jotka auttavat rauhoittamaan eläintä. Näihin kuuluvat mm. Feliway (vain kissoille), Adaptil (vain koirille), Zylkene ja Calmex. On suositeltavaa aloittaa nämä jo ennen kuin eläin joutuu olemaan yksin. Jotkut eläimet näyttävät enemmän eroahdistuksen oireita kuin toiset muutosten tullessa.

Kuvan koira ei ole eroahdistunut, vaan antaa kunnon ääninäytteen.

Eroahdistuksen oireita koirilla ja kissoilla, jotta tiedät, mitä pitää silmällä:

Koirien eroahdistuksen oireita:

- Haukkuu, ulvoo tai vinkuu enemmän kuin 30 sekuntia, kun olet lähdessä kotoa
- Kodin esineiden ja kalusteiden raapiminen ja pureminen
- Koira tuhoaa asioita vain ollessaan yksin kotona
- Ylenpalttinen itsensä nuoleminen tai muu käyttäytyminen
- Muutokset ruokahalussa

Kissojen eroahdistuksen oireita:

- Pissaa hiekkalaatikon ulkopuolelle
- Kovaääninen tai lisääntynyt ääntely
- Ylenpalttinen itsensä nuoleminen tai muu itsetuhoainen käyttäytyminen
- Muutokset ruokahalussa
- Takertuva käyttäytyminen ja hakeutuu jatkuvasti omistajan lähelle
- Piiloutuminen
- Oksentelu tai ripuli

Jos huomaat mitään edellämainittuja oireita, on syytä konsultoida käyttäytymiseen erikoistunutta eläinlääkärää saadaksesi apua eläimesi kanssa.

Nyt koirillekin on oma neuvola!

Olemme tukenasi aina pentuajasta senioriarkeen.

Varaa maksuton kartoituspuhelu:

koirasineuvola.fi

Palvelun tarjoaa:

Koiran ja ihmisen välille muodostuu ainutlaatuinen suhde, jota ei vielääkään ymmärretä täysin

Teksti **Saara Junntila** Kuva **Aino Vakkilainen**

Koira on elänyt tiiviisti yhdessä ihmisen kanssa pidempään kuin yksikään muu eläin. Tätä kahden lajin välistä suhdetta on kuvailtu vuosien varrella monella eri tapaa. Yleinen ajatus oli pitkään se, että koira suhtautuu ihmisiin samalla tavoin kuin susi suhtautuu laumanjäseniinsä. Koettiin tärkeänä, että koira pitää ihmistä ehdottomana laumanjohtajana, ja arvojärjestyksen ylläpitämiseen haettiin mallia aggressiivisesti johtoasemaansa puolustavilta susilta.

Nykyisen tutkimustiedon valossa kuitenkin tiedetään, että luonnossa susilauma muodostuu useimmiten vanhemmista ja niiden eri-ikäisistä jälkeläisistä, eikä arvojärjestys ole lainkaan niin tiukka ja aggressioon perustuva kuin aikaisemmin uskottiin. Kun vapaana elävien koirien käyttäytymistä on alettu tutkia, on käynyt selväksi, että koirien sosiaalinen käyttäytyminen eroaa monilla oleellisilla tavoilla susien laumakäyttäytymisestä. On selvää, että arvojärjestys on vain yksi osa koirien välille muodostuvia suhteita, jotka ovat huomattavan monivivahteisia ja vaihtelevia. Lisäksi olemme alkaneet ymmärtää yhä enemmän, miten koira suhtautuu ihmiseen verrattuna lajitovereihinsä. Uusimman tutkimustiedon myötä koiran ja ihmisen välistä suhdetta on alettu tarkkailla monesta eri näkökulmasta, ei pelkästään alamaisten ja johtajan välisenä suhteena.

Kuvitteleeko koira ihmisen olevan toinen koira?

Koirat muodostavat hyvin monimuotoisia suhteita keskenään saadessaan elää vapaana muiden koirien kanssa. Ympäristö ja resurssien saatavuus vaikuttavat voimakkaasti siihen, millä tavoin koirat ryhtyvät ja käyttäytyvät keskenään. Joidenkin koirayksilöiden välille saattaa tosiaan muodostua selkeä arvojärjestys, kun taas toisten välille saattaa syntyä suhde, jota voisi luonnehtia enemmänkin ystävyydeksi. Tällöin yksilöiden välillä on paljon positiivista ja ystävällistä vuorovaikutusta, eikä ole lainkaan selvää, kumpi on johtoasemassa. Osa koirista taas ei ole missään tekemisissä toistensa kanssa, vaikka kuuluisivatkin samaan

ryhmään sijaintinsa puolesta. Alueesta ja ryhmästä riippuen koirien välillä saattaa myös olla hyvin löyhät suhteet, ja ryhmien koostumus saattaa vaihdella huomattavasti päivästä ja viikosta toiseen. Tämän lisäksi koirat usein viettävät paljon aikaa myös itsekseen, erityisesti ruokaa etsiessään.

Useiden tutkimustulosten myötä on alkanut käydä koko ajan selvemmäksi, että koira käyttäytyy hyvin eri tavalla ihmisten ja lajitovereidensa kanssa. Ihmisiin riittävässä määrin sosiaalistetut koirat vaikuttaisivat itse asiassa luovan voimakkaamman siteen omistajiinsa kuin perheen muihin koiriin. Tutun ihmisen läsnäolo madaltaa tehokkaammin koiran stressitasoa vieraassa tai uudessa tilanteessa, verrattuna tutun koiran läsnäoloon. Useimmat eroahdistuksesta kärsivät koirat eivät juurikaan hyödy toisen koiran läsnäolosta, mutta ihmisen läsnäolo voi lievittää koiran ahdistusta, vaikka ihminen ei olisikaan erityisen läheinen koiralle.

Koirat myös toimivat todennäköisemmin yhteistyössä ihmisten kuin muiden koirien kanssa. Yksi teoria onkin, että koiran ja ihmisen välinen yhteistyö on kehittynyt domestikaation myötä susien välisestä yhteistyöstä, kun taas samanlaisesti koirista on tullut vähemmän yhteistyökykyisiä toistensa kanssa. Koirilla vaikuttaisikin moniin muihin eläinlajeihin verrattuna olevan ainutlaatuinen kyky ymmärtää ihmisten sosiaalisia vihjeitä, ilmeitä ja eleitä. Lisäksi koirat suhtautuvat sallivammin esimerkiksi ihmisen lähestymiseen, kun niillä on hallussaan lelu tai jokin muu arvokas kohde, kun taas toisen koiran lähestyminen saatetaan kokea todennäköisemmin kilpailutilanteena. Vaikka koira saisi leikkiä muiden koirien kanssa, se ei millään tavoin vähennä sen motivaatiota leikkiä ihmisten kanssa, mikä viittaisi siihen, että kumpikin leikkutilanne tarjoaa koiralle jotakin erilaista. Kaiken kaikkiaan koirat siis vaikuttaisivat selkeästi tekevän eron ihmisten ja koirien välillä, eivätkä kuvittele ihmisten olevan vain erikoisen näköisiä koiria.

Koira on kuin ikuinen pentu

Tuhansia vuosia kestäneen domestikaation myötä koira on muuttunut koko ajan pentumaisemmaksi suteen verrattuna. Sama ilmiö näkyy monissa muissakin lemmikkeillä kotieläimissä; domestikaatio johtaa usein siihen, että pentumainen käytös ja piirteet jatkuvat aikuisuuteen. Koirilla tämä on erityisen korostunutta. Koirilla on monia fyysisiä piirteitä, jotka ovat ominaisia nuorille susille, mutta eivät aikuisille. Haukkumista ja leikkisyyttä esiintyy susilla enimmäkseen pentuaikana, kun taas koirilla nämä

käyttäytymismallit kestävät usein koko aikuisiän. Koirilla on myös huomattavasti pidempi ja tehokkaampi sosiaalistamiskausi susiin verrattuna, mikä mahdollistaa niiden voimakkaan kiintymisen ihmiseen ja mihin tahansa muuhun eläinlajiin, jonka kanssa ne viettävät paljon aikaa pentuna.

Koiranpennun käyttäytymisessä emonaan kohtaan on paljon yhtäläisyyksiä sen kanssa, miten aikuinen koira suhtautuu omistajaansa. Koiran kiintyminen omistajaansa vastaa voimakkuudeltaan hyvin paljon emo-pentu-suhdetta. Muunlaiset suhteet ovat harvoin näin intensiivisiä, kun taas koiranpennulle emo on tärkein asia sen elämässä. Emon läsnäolossa on pennulle kysymys elämästä ja kuolemasta. Joutuaan eroon emostaan kokee pelkoa tai ahdistusta, pentu pyrkii pääsemään takaisin kontaktiin emonsa kanssa tai kutsumaan sen takaisin itkemällä tai vinkumalla. Samanlaisista käytöstä ilmenee usealla aikuisella koirilla omistajaa kohtaan; joillakin vain lievästi, toisilla taas hyvin voimakkaana. Tutkimusten mukaan yllättävän moni koira kärsii lievistä eroahdistuksesta omistajan tietämättä siitä mitään.

Emo tarjoaa pennulle turvaa, ravintoa ja ohjausta elämään, hyvin samalla tavoin kuin omistaja koiralleen. Sekä emä että omistaja tekevät lähes kaikki valinnat koiran elämässä. Uusissa ja stressaavissa tilanteissa koira yleensä tarkkailee omistajaa saadakseen vihjeitä siitä, miten tilanteeseen tulisi suhtautua. Omistajan käytös ja tunnetila voi vaikuttaa siihen, millaisena koira kokee tilanteen. Jo pelkkä omistajan läsnäolo saattaa lievittää koiran stressiä uudessa tilanteessa, ja koira hakeutuu myös usein ahdistuessaan omistajan läheisyyteen; samanlaiset ilmiöt nähdään myös lapsen ja vanhemman välisessä kiintymyssuhteessa. Omistajan ja koiran välinen katsekontakti ja fyysinen kontakti johtavat oksitosiinin erittymiseen sekä ihmisessä että koirassa. Oksitosiini on mielihyvähormoni, joka liittyy vahvasti nimenomaan lapsen ja vanhemman – tai emon ja poikasen – välisen voimakkaan kiintymyssuhteen muodostumiseen.

Koira kiintyy omistajaansa samalla tavoin kuin lapsi kiintyy vanhempansa

Ihmislapsen kiintymyssuhde hoivaajaa kohtaan on ollut jo pitkään useiden tutki-

musten aiheena. Tätä voimakasta kiintymyssuhdetta on tutkittu laajalti Ainsworthin vieras tilanne -menetelmän avulla. Siinä lapsi ja vanhempi ovat kummallekin vieraassa huoneessa, jossa lapsi altistetaan erilaisille tilanteille.

Lapsen käytöstä vanhemman seurassa verrataan siihen, miten lapsi käyttäytyy tuntemattoman aikuisen seurassa. Vanhempi jättää lapsen välillä lyhyeksi ajaksi joko yksin tai tuntemattoman aikuisen seuraan. Kun kiintymyssuhde hoivaajaa kohtaan on turvallinen, lapsi pitää van-

Moni koira pyrkii auttamaan, lohduttamaan ja tukemaan omistajaa mahdollisesti vaarallisissa ja stressaavissa tilanteissa, ja reagoi omistajan ahdistukseen sekä tunneilmaisuihin.

hempaansa turvasatamana, josta on turvallista lähteä tutkimaan ympäristöä. Lapsi liikkuu enemmän vieraassa huoneessa ja leikkii itsekseen, kun vanhempi on läsnä, kun taas tuntemattoman aikuisen seurassa näin ei käy. Lapsi myös viettää selvästi enemmän aikaa vanhemman lähettyvillä kuin tuntemattoman aikuisen lähellä. Turvallisesti kiintynyt lapsi myös näyttää lieviä stressin merkkejä vanhemman poissa ollessa, ja tervehtii häntä iloisesti tämän palatessa takaisin huoneeseen. Tällainen turvallinen kiintymyssuhde muodostuu silloin, kun vanhempi on huomioinut lapsen tarpeet ja reagoi näiden tunteiden ilmaisuihin. Lapsi on oppinut luottamaan siihen, että vanhempi on läsnä ja saatavilla tarvittaessa, ja että häneltä saa tukea ja turvaa.

Turvaton kiintymyssuhde taas muodostuu silloin, kun vanhempi käyttäytyy epäjohtomukaisesti lapsen kanssa, ja vanhemman läsnäolo ja tuki on epävarmaa. Tällöin lapsi saattaa käyttäytyä vanhempaansa kohtaan joko takertuvasti tai hyvin etäisesti. Lapsi saattaa esimerkiksi ahdistua erityisen voimakkaasti vanhemman poistuessaa, tai vaihtoehtoisesti suhtautua välinpitämättömästi vanhemman läsnäoloon, poistumiseen ja palaamiseen.

Vieras tilanne -menetelmää on sovellettu myös koiran ja omistajan välisen suhteen tutkimiseen. Tutkimuksissa on havaittu, että koira käyttäytyy omistajaansa kohtaan hyvin samalla tavalla kuin lapsi vanhempaansa kohtaan. Koiran kiintymyssuhde voi myös olla joko turvallista tai turvatonta, ja turvaton kiintymyssuhde voidaan jakaa useampiin tyyliin samalla tavoin kuin lapsillakin. Mielenkiintoista

on, että jakauma on hyvin samankaltainen kuin lapsillakin. Tutkimusten mukaan myös omistajan herkkyyys reagoida koiran tunteisiin sekä tarjota koiralle turvaa ja tukea stressaavissa ja ahdistavissa tilanteissa vaikuttaa turvallisen kiintymyssuhteen muodostumiseen. Koiran ja omistajan välinen tunneside vaikuttaisi siis olevan monilta osin hyvin samanlainen kuin kiintymyssuhde lapsen ja vanhemman välillä. Samanlaista kiintymyssuhdetta ei testeissä ole löydetty tuttujen aikuisten koirien väliltä. Enemmän merkkejä tämäntyyppisestä kiintymyssuhteesta on kuitenkin löydetty silloin, jos emo ja sen aikuiseksi kasvanut jälkeläinen ovat asuneet yhdessä, mutta silloinkaan kiintymyssuhde ei ole ollut yhtä voimakas kuin omistajan ja koiran välillä.

Ihminen – koiran paras ystävä?

Vaikka koiran ja omistajan välisessä suhteessa on paljon yhtäläisyyksiä vanhempi-lapsi -suhteen kanssa, näillä on kuitenkin joitakin eroja, jotka tekevät suhteesta samankaltaisen kuin kahden aikuisen yksilön välisen ystävyyssuhteen. Koiran ja omistajan suhteessa on esimerkiksi enemmän vastavuoroisuutta kuin emon ja pennun välisessä suhteessa. Moni koira pyrkii auttamaan, lohduttamaan ja tukemaan omistajaa mahdollisesti vaarallisissa ja stressaavissa tilanteissa, ja reagoi omistajan ahdistukseen ja tunneilmaisuihin. Koira saattaa toimia myös omistajalleen turvasatamana; omistajan stressi vähenee koiran ollessa läsnä stressaavassa, haastavassa tai ahdistavassa tilanteessa, ja koiran läsnäolo voi monilla tavoin vaikuttaa positiivisesti omistajan hyvinvointiin. Sekä koira että omistaja siis hyötyvät suhteesta, ja molemmat saavat ja tarjoavat tukea toisilleen vaikeissa tilanteissa. Tältä osin suhde vaikuttaisi olevan siis ystävyyssuhde kaltaisen.

Todennäköisesti koiran ja omistajan välinen suhde on jotakin ystävyyden ja emo-pentu -suhteen väliltä. Koira kokee ehkä omistajan olevan emon kaltainen, toista lajia oleva eläin, joka tarjoaa tärkeää informaatiota ympäröivästä maailmasta ja on myös arvokkaiden resurssien lähde. Omistajalta saa turvaa ja tukea, mutta tarvittaessa koira on valmis myös auttamaan ja tukemaan omistajaa vaikeissa tilanteissa.

Mitkä tekijät vaikuttavat suhteen laatuun?

Koirayksilöiden välillä on runsaasti vaihtelua siinä, minkälaisia sosiaalisia suhteita ne muodostavat lajitovereiden ja

ihmisten kanssa. Tähän saattavat vaikuttaa niin geneettiset tekijät kuin varhaiset kokemuksetkin. Samoin ihmiset eroavat toisistaan suhtautumisessaan koiriinsa, ja tähänkin voivat vaikuttaa monet tekijät.

Omistajan kiintymykseen koiraa kohtaan vaikuttavat itse asiassa enemmän omistajan ominaisuudet kuin koiran persoonallisuuspiirteet. Eniten vaikutusta tuntuu olevan omistajan asenteella koiran käytöstä kohtaan kuin koiran varsinaisella käytöksellä. Tärkeimpiä ovat siis odotukset, joita omistajalla on siitä, miten koiran tulisi käyttäytyä. Omistajan persoonallisuuspiirteinä neuroottisuus liittyy voimakkaampaan kiintymiseen koiraa kohtaan, ja koirat myös vaikuttaisivat kiintyvän voimakkaammin neuroottisiin omistajiin.

Omistajat, jotka hankkivat koiran harastuskoiraksi tai työkoiraksi vaikuttaisivat kiintyvän koiriinsa voimakkaammin kuin omistajat, jotka ottavat koiran vain seuran vuoksi. Yksin asuvat ihmiset kokevat tunnesiteensä koiraan voimakkaammaksi kuin perheelliset koiranomistajat, ehkä koska tällöin koiran kanssa tulee vietettyä enemmän aikaa. Yllättäen useamman koiran omistaminen vaikuttaisi liittyvän voimakkaampaan kiintymiseen yksittäisiä koiria kohtaan. Tämä saattaa johtua siitä, että koiriin herkästi kiintyvät omistajat päätyvät myös hankkimaan useamman koiran.

Kuitenkin myös koiran käyttäytyminen vaikuttaa siihen, millaisena omistaja kokee suhteen laadun. Jos koira käyttäytyy pelokkaasti tai aggressiivisesti sosiaalisissa tilanteissa, omistaja kokee yllättäen suhteensa koiraan läheisemmäksi. Tähän saattaa olla useita syitä; tällainen koira saattaa esimerkiksi ottaa enemmän kontaktia omistajaansa ja kiintyä tähän voimakkaammin, koska muut ihmiset ja koirat aiheuttavat siinä pelkoa. Arka koira saattaa myös vaatia enemmän koulutusta ja aikaa ja rajoittaa omistajan elämää enemmän. Tällöin koiran kanssa tulee ehkä vietettyä enemmän aikaa, jolloin myös kiintymyssuhde voimistuu. Sen sijaan pelkoon liittyvä ongelmakäytös (eli omistaja kokee käytöksen ongelmalliseksi) vaikuttaa suhteeseen negatiivisella tavalla.

Omistajan kokema kiintymys koiraa kohtaan voi myös vaikuttaa koiran kiintymiseen omistajaa kohtaan. Koirat, joiden omistajat viettävät paljon aikaa vuorovaikutuksessa niiden kanssa, käyttäytyvät innokkaammin omistajan palatessa takaisin poissaolon jälkeen. Ylipäänsä vaikuttaisi siltä, että mitä enemmän aikaa omistaja viettää koiran kanssa, sitä voimakkaampaa kiintymys on kumpaankin suuntaan.

Koulutusmenetelmillä on myös vaikutusta; koirat, joita koulutetaan enimmäkseen palkitsemalla, muodostavat yhden tutkimuksen mukaan todennäköisemmin turvallisen kiintymyssuhteen omistajiinsa kuin koirat, joita on koulutettu rankaisujen avulla.

Sekä koiran että omistajan persoonallisuus, kokemukset ja käyttäytyminen vaikuttavat siihen, millaisena kumpikin osapuoli kokee suhteen, ja kummankin kiintymys vaikuttaa toisen kokemaan kiintymiseen monimutkaisella ja dynaamisella tavalla. Omistaja voi monella tapaa vahvistaa suhdetta koiransa kohtaan, mutta myös omistajan ja koiran yhteensopivuus vaikuttaa suhteen toimivuuteen. Koiran rodulla ja yksilön ominaisuuksilla on vaikutusta siihen, miten voimakkaasti koira kiintyy omistajaansa ja millä tavoin kiintymys ilmenee. Esimerkiksi alkukantaiset rodut ja pystykorvat ovat tutkimusten mukaan vähemmän kiintyneitä ja huomionhakuisia, kun taas kääpiökoirarodut vaikuttaisivat kiintyvän ihmiseen voimakkaammin.

Rodut, jotka on jalostettu tiiviiseen yhteistyöhön ihmisten kanssa muodostavat myös vahvemman suhteen omistajaan ja reagoivat voimakkaammin omistajasta eroon joutumiseen. Kaikki rodut ja yksilöt eivät myöskään välttämättä näytä kiintymystään samalla tavoin; osa saattaa haluta jatkuvaa läheisyyttä ja fyysistä kontaktia, kun taas osa osoittaa kiintymisensä mieluummin muilla tavoin.

Rodun ja yksilön valitseminen omistajalle sopivaksi on siis tärkeää; kaikki ihmiset eivät arvosta voimakkaasti kiintymystä, takertuvaa ja huomionhakuista koiraa, kun taas jatkuvia hellyydenosoituksia tarjoava omistaja saattaa aiheuttaa itsenäisemmälle koiralle stressiä ja turhautumista. On siis hyvä, että sekä omistajan että koiran kiintymistyyli huomioidaan valintaa tehdessä, ja koiran annetaan olla tarvittaessa myös rauhassa.

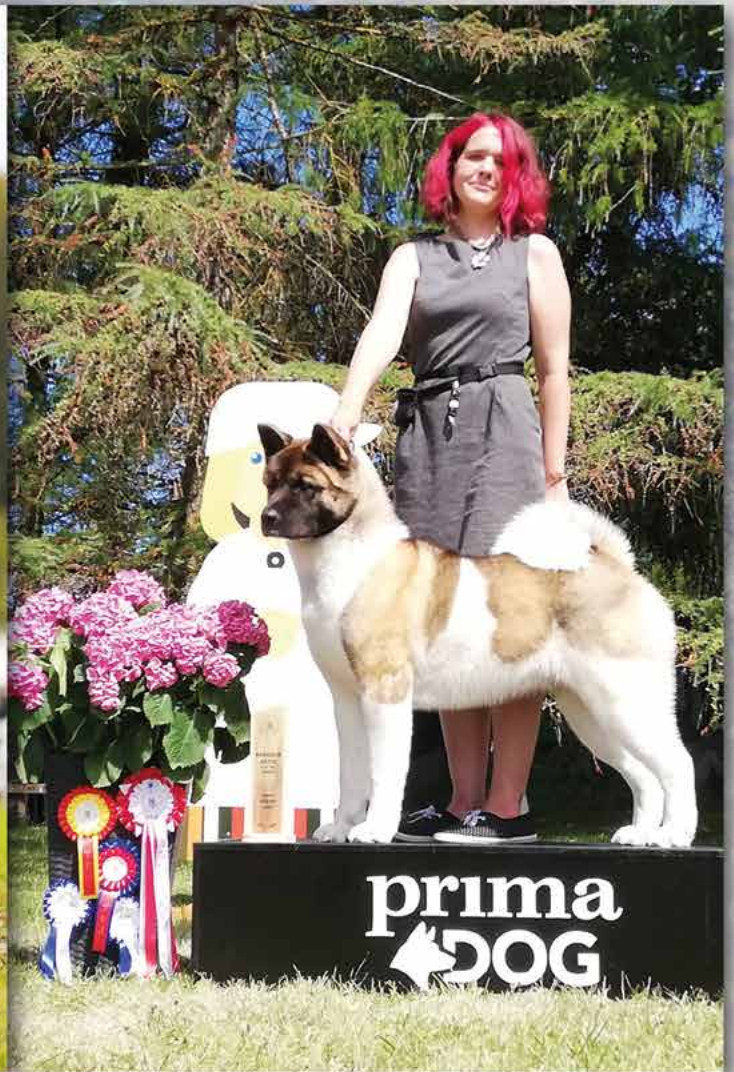
Jokainen koiran ja ihmisen välinen suhde on ainutlaatuinen; yksikään koirakko ei ole samanlainen. Kaikilla on oma tapansa kiintyä ja osoittaa kiintymystä. Toimiva ja vakaa suhde, jossa koira kokee olevansa turvassa ja saa positiivisia kokemuksia omistajaltaan, on tärkeä sekä koiran hyvinvoinnin kannalta, että myös koiran koulutettavuuden ja arjen hallinnan kannalta. Koira, joka luottaa omistajaansa ja tekee mielellään yhteistyötä tämän kanssa, on usein tasapainoisempi ja helpommin koulutettava. Oli suhde sitten minkälainen tahansa, se tarjoaa sekä omistajalle että koiralle runsaasti arvoa, iloa ja merkitystä, ja sen laatuun kannattaa panostaa. 🐾

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2022!

SENSEO A MAN IN ACTION "VIGGO"

Kasvattajat: Heidi Thomsen ja Anders Johansen, Tanska
Omistajat: Kirsi Huttunen, Laura Kukkola ja Hanna Kukkola
Handler: Ilpo Ojala

INULINE SASSENACH "IKI"

Omistaja: Laura Kukkola, Ruotsi

INULINE

Aino & Hanna Kukkola | inulineamericanakitas@gmail.com | Aino +358500228866 | Hanna +358400228866

Voimat SuKoKan joukkotarkastusten takana

SUKOKAN joukkoterveystarkastukset ovat jo instituutio. Ensimmäinen joukkotarkkii pidettiin vuonna 2006 **Toto Wuorimaan** aloitteesta ja siitä lähtien niitä on pidetty säännöllisesti, useita vuodessa. Toiminta on vuosien varrella laajentunut alueellisesti, lisäksi joukkotarkkijia on pääkaupunkiseudun tiimi lennähtänyt järjestämään mm. Ouluun useita kertoja. Laskelmiemme mukaan ainakin 15 000 koiraa on vuosien mittaan joukkotarkastettu Sukokan tapahtumissa!

Eläinlääkäreistä aktiivisimmin on mukana ollut **Lotta Axelsson**, useita vuosia oli mukana myös **Pelle Axelsson**. He ovat tarjonneet palveluitaan huomattavasti edullisemmin taksoin. Lisäksi kiitos tarkkien mahdollistamisesta kuuluu monille tilojaan tähän käyttöön antaneille tai vuokaranneille. Lotan "oikeaksi kädeksi" tarkeissa on kasvanut **Merja Karhunen**, jota voisi tituleerata SuKoKan joukkotarkastusten primus motoriksi. Joukkotarkit ovatkin jo useita vuosia pyörineet hyvin itsenäisesti Merjan ohjauksessa.

Joukkotarkit, kuten niin moni muukin tärkeä toiminta SuKoKassa, vaatii paljon talkoohenkisiä, aktiivisia tekijöitä hallituksen ulkopuolelta. Yksin hallitus ei pystyisi tarjoamaan tätäkään merkittävää toimintaa ja etua jäsenistöllemme ja heidän kasvateillemme.

Hallitus kiittää lämpimästi SuKoKan aikaansaavaa joukkotarkkiväkeä tekemästänne tärkeästä työstä meidän kaikkien kasvattajien ja kasvattien eteen!

PKS-PORUKKA: Merja Karhunen, Johanna Karlsson, Heidi Laine, Leila Lepistö, Hanna Salovuori, Leene Torri, Tuija Lahti, Susanna Eskola ja Sanna Kahelin

KOUVOLAN TARKKIPORUKKA: Susanna Eskola, Suvi Lindholm, Taija Ihalainen, Ulla Björkman, Jaana Airola, Virve Jäntti ja Minttu Hakala

TAMPEREEN TIIMI: Outi Helin, Nina Lehtolampi, Riikka Simola, Petra Jokila, Anne Koskelainen ja Ansku Linna

TURUN TIIMI: Sari Kuusisto, Teija Saarinen, Tanja Kotro, Maarit Lehtonen, Sanna Kahelin ja Merja Karhunen

OULUN TIIMI: Ulpu Haarala, Arja Kosonen, Anni Nevala, Sirpa Kailasuo ja Tiina Kopsa

Pahoittelut, jos jonkun nimi jäi tästä pois, ilmoita siitä lehti@sukoka.fi niin korjaamme sen seuraavassa numerossa. 🐾

*Hyvää joulua ja
onnellista uutta vuotta 2022!*

t. SuKoKan hallitus
toimihenkilöt ja
talkooväki

ANNE KOSKELAINEN @rasannepoodles

REPROVET

REPROVET on vuonna 2018 perustettu koirien lisääntymistieteisiin erikoistunut klinikka. Olemme yksityinen, ketjuihin kuulumaton kotimainen yritys.

Tärkeimmät lisääntymistieteen palvelut löytyvät meiltä saman katon alta, kuten esimerkiksi:

KEINOSIEMENNYKSET

PROGESTERONIMÄÄRITYKSET

- TULOS PARISSA TUNNISSA

SPERMAPANKKIPALVELUT

- SPERMAN LAADUN TARKISTUS
- PAKASTUS
- SÄILYTYS
- LÄHETYKSET

KIIMAKONTROLLIT

TIINEYSTARKASTUKSET

STERILAATIOT JA KASTRAATIOT

KEISARILEIKKAUKSET

Tarjoamme
SuKoKan jäsenille
progesteronimäärityksen
jäsenetuhintaan

50 €

www.reprovet.fi

045 697 8282

Nature's Protection Suomi

@naturesprotectionsuomi

- >> Erittäin laadukkaat, luonnolliset raaka-aineet
- >> Ainutlaatuinen ainesosa microzeogen edistää ravintoaineiden imeytymistä ja puhdistaa koiran elimistöä
- >> Pienentää riskiä allergioihin
- >> 3 erilaista tuotesarjaa erilaisiin tarpeisiin

Kasvattajakerho avattu!

Lisätietoa tuotteista, lähin jälleenmyyjä ja kasvattajakerho
www.tujoma.fi

**NATURE'S
PROTECTION**

LIFE AT ITS BEST

ARION
Original

Arion Suomi

@arionsuomi

KASVATTAJAKERHO

- >> **Ilmainen** pentupaketti
- >> **Kasvattajakortti** jolla saat 20 kg Arion Breeder-säkit **-25%**
- >> **Etukortti** jolla saat joka kuudennen Arion-säkin **ilmaiseksi** (etukortilla ei voi ostaa Breeder-säkkejä)

www.tujoma.fi/kasvattajakerho

SuKoKa etsii keskuudestaan IT-JÄRJESTELMÄVASTAAVAA

Tällä hetkellä SuKoKa panostaa voimakkaasti verkkopohjaiseen koulutukseen ja tiedonjakoon kasvattajien kesken. Erilaiset työkalut, kuten webinaari-, viestintä-, kollaboraatio- ja verkkokokousalustat ovat hajanaiset. Etsimme kiinnostunutta henkilöä vastaamaan ja kehittämään ratkaisujamme laadukkaalla ja kustannustehokkaalla otteella. Saat suunnitella ja toteuttaa kokonaisuuden hallituksen tuella. Toivomme sinun ottavan vastuun myös erilaisten verkkotapahtumien teknisestä koordinoinnista samalla, kun sisällöntuotannosta vastaavat muut toimihenkilöt. Yksin et jää, vaan saat tukea muilta aktiiveiltamme!

Järjestelmävastaavan tehtävästä maksetaan SuKoKa:n avustajapolitiikan mukainen palkkio. Tehtävä soveltuu henkilölle, jolla on kokemusta ja mielenkiintoa yhteiseen tekemiseen ja toimintaan.

Jos olet kiinnostunut, laita viestiä laura.ruotsalainen@sukoka.fi

Kuva: Saana Pirinen

JOKO TEILLÄ SYÖDÄÄN WERRATONTA?
Werraton on kotimainen kuivaruokasarja, jonka salaisuus on kokonainen, tuore kananmuna. Se on tutkitusti parasta proteiinia koiralle. Reseptit ovat eläinravitsemuksen asiantuntijamme suunnitteleimia, ja kotimaiset raaka-aineet ovat puhtaita ja tarkoin valikoituja. Ruokat sisältävät runsaasti glukosamiinia ja kondroitiinisulfaattia nivelten tueksi. Tuotteemme eivät sisällä maissia, vehnää, riisiä, soijaa eikä keinotekoisia väri- tai säilöntäaineita. Katso lisätiedot ja jälleenmyyjät sivuiltamme: www.roviopetfoods.fi

**OLEMME MUKANA 18.-19.12. 2021
KOIRAMESSUILLA HELSINGISSÄ**
TERVETULOAA tutustumaan uutuustuotteisiimme
Werraton Emo ja pentu sekä Werraton Juniori.
Kasvattajilla mahdollisuus liittyä kasvattajakerhoon.
Paikalla ovat myös eläinravitsemuksen asiantuntijamme -
TAVATAAN OSASTOLLAMME!

**TÄLLÄ KUPONGILLA -50 %
VALITSEMASTASI
WERRATON TUOTTEESTA
18.-19.12.2021.**

SuKoKan jäsenedut

Ajantasaiset edut löydät osoitteesta www.sukoka.fi/jasenedut

SuKoKan jäsenetuja ovat mm.

- 4 kertaa vuodessa ilmestyvä Kasvattaja-lehti
- Kasvattajaillat sekä erilaiset luennot, paneelit sekä koulutukset
- Kerran vuodessa järjestettävät Kasvattajapäivät
- Joukkoterveystarkastukset
- Lakimiespalvelu
- Eläinlääkärin neuvontapalvelu
- Yhteistyökumppaneiden tarjoamat alennukset ja edut
- Sähköinen jäsenkirje

Yhteydenottojen yhteydessä SuKoKan jäsenen tulee osoittaa jäsenyytensä jäsenkortilla mobiilisovelluksen muodossa tai tulosteena. Koiran omistajuus tarkastetaan KoiraNetin kautta.

SuKoKa - lakimiespalvelut

VARATUOMARI

Tina Taivaloja

Yhteydenotot: lakimies@sukoka.fi

Varatuomari Tina Taivaloja on jäsentemme käytävissä siten, että ensikontakti (sähköpostivastaus tai puhelu) on jäsenille ilmainen. (SuKoKa huolehtii kuluista: yksi yhteydenotto / jäsen / vuosi).

Laadi lyhyt yhteenveto asiastasi ja esitä selkeä kysymys. Koska kyseessä on jäsenpalvelu, vastaukset vain jäsenrekisteriin merkityille jäsenille (huom! muista ilmoittaa nimenmuutoksista jäsenihteerille).

Koska Tina saattaa joissain tapauksissa myös soittaa sinulle, kerro myös puhelinnumerosi ja vuorokauden aika, jolloin sinut parhaiten tavoittaa. Vastaukset viiden arkipäivän sisällä.

SuKoKa - asiantuntijaeläinlääkäri

ELÄINLÄÄKÄRI

Hanna Kukkola (läämineläinlääkäri)

Yhteydenotot: hanna.kukkola@sukoka.fi

Neuvontaa aiheista:

- eläinten tuonti Suomeen
- eläintensuojelu
- eläintensuojelulaki

DARREN WATSON/PIXABAY

SUKOKA- JÄSENETU MYDOGDNA -TESTISTÄ -20%

Alennuskoodi: Sukoka-20

HUOM SuKoKan jäsen!

Tämä alennus on vain Suomen Koirankasvattajat SuKoKa ry:n jäsenille!

Muista mainita tilausta tehdessäsi SuKoKan jäsennumerosi MyDogDNA verkkokaupassa kohdassa "LISÄTIETOJA TILAUKSEENI"

Alennuskoodi voimassa toistaiseksi. **Alennusta EI VOI SAADA takautuvasti.**

JATKA

JATKA

TOIMITUSTAPA

- ☒ Toimituskulut toimitus postitse: 8,00 €
Kotiinkuljetus 8,00 € Toimitetaan postissa. (2 - 14 arkipäivää). Postimaksu (8 €) sisältää postituksen, näytteenottovälineet sekä palautuskuoren.
- ☐ Ei toimitusta: 0,00 €
Nouto (Testipaketin nouto toimipisteeltämme tai näytteenottovälineille ei ole tarvetta.)
Testikitin voi noutaa osoitteesta:
Genoscooper Laboratories,
Biomedicum 2U,
Tukholmankatu 8,
FI-00290 Helsinki.
Ilmoitathan noutoajankohdan etukäteen sähköpostitse: info@mydogdna.com.

Lisätietoja tilauksestani

Matti Mallikas

SuKoKan jäsennumeroni XXXXXX

KASVATTAJA-lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
maalis-, touko-, elo- ja joulukuussa

ILMOITUSHINNAT

Yrityshinnat	4-väri
kannet	1 200 €
aukema	800 €
1/1 sivu	600 €
1/2 sivu	375 €
Jäsenhinnat	4-väri
aukema	120 €
1/1 sivu	70 €
1/2 sivu	45 €

Lehti ei ole arvonnisäverovelvollinen.

ARTIKKELIEN LAINAAMINEN

Kasvattaja-lehden artikkeleita lainataan pyynnöstä muille julkaisuille, mutta niistä veloitetaan 50 € korvaus, joka lahjoitetaan lyhentämättömänä hallituksen vuosittain päättämään hyväntekeväisyyskohteeseen. Edellyttämme luonnollisesti, että artikkelin kirjoittajalta on pyydetty ja saatu lupa sekä lehdessä mainitaan, että ko. artikkeli julkaistu ensin SuKoKan Kasvattaja-lehdessä. Artikkelilainoissa ota yhteys lehti@sukoka.fi

MATERIAALI LEHTEEN

Kasvattaja-lehden päätoimittaja
Marja "Toto" Wuorimaa, 0400 435025

MAINOSTILAT:

Yritysmainokset: mediamyynti@sukoka.fi
Katso tarkemmat tiedot ja ohjeistukset
mediakortista osoitteesta: www.sukoka.fi

YHDISTYKSEN TILINUMERO

Nordea FI30 1351 3000 1165 97

JÄSENMAKSUT 2021

Vuosijäsen	35,00 €
Kannatusjäsen	35,00 €
Perhejäsen	10,00 €
Kirjaamismaksu	15,00 €
Nuorisojäsen (14–18v)	10,00 €
(nuorijäseneltä ei peritä kirjaamismaksua)	

Jäsenmaksuista lähetetään aina lasku,
maksatteen maksun vasta laskun saatuanne.

JÄSENSIHTTEERI

Tiina Rämö
jasensihtteeri@sukoka.fi

TALoudenHOITAJA

Laura Ruotsalainen
talous@sukoka.fi

INTERNET

www.sukoka.fi

WEBMASTER

Sanna Kopola-Hirsimäki
sanna@sukoka.fi

Yhdistyksen hallitus

PUHEENJOHTAJA

Juha Kares
puheenjohtaja@sukoka.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Molli Nyman
molli.nyman@sukoka.fi

HALLITUKSEN SIHTTEERI

Olli Wuorimaa
Taipaleentie 288
01900 Nurmijärvi
sihtteeri@sukoka.fi

JÄSENET

Marja Blomqvist
marja.blomqvist@sukoka.fi

Marja "Toto" Wuorimaa
marja.wuorimaa@sukoka.fi

Anu Härmäläinen
anu.hamalainen@sukoka.fi

Ilkka Nurmela
ilkka.nurmela@sukoka.fi

Johan Juslin
johan.juslin@sukoka.fi

Anu Helle
anu.helle@sukoka.fi

Laura Ruotsalainen
laura.ruotsalainen@sukoka.fi

Pauliina Artiola
pauliina.artiola@sukoka.fi

HALLITUKSEN VARAJÄSENET

Petra Morbin
petra.morbin@sukoka.fi

Katariina Rautiala
katariina.rautiala@sukoka.fi

KASVATTAJA 1/2022 ilmestyy maaliskuun kolmannella viikolla.

Seuraavassa lehdessä mm.

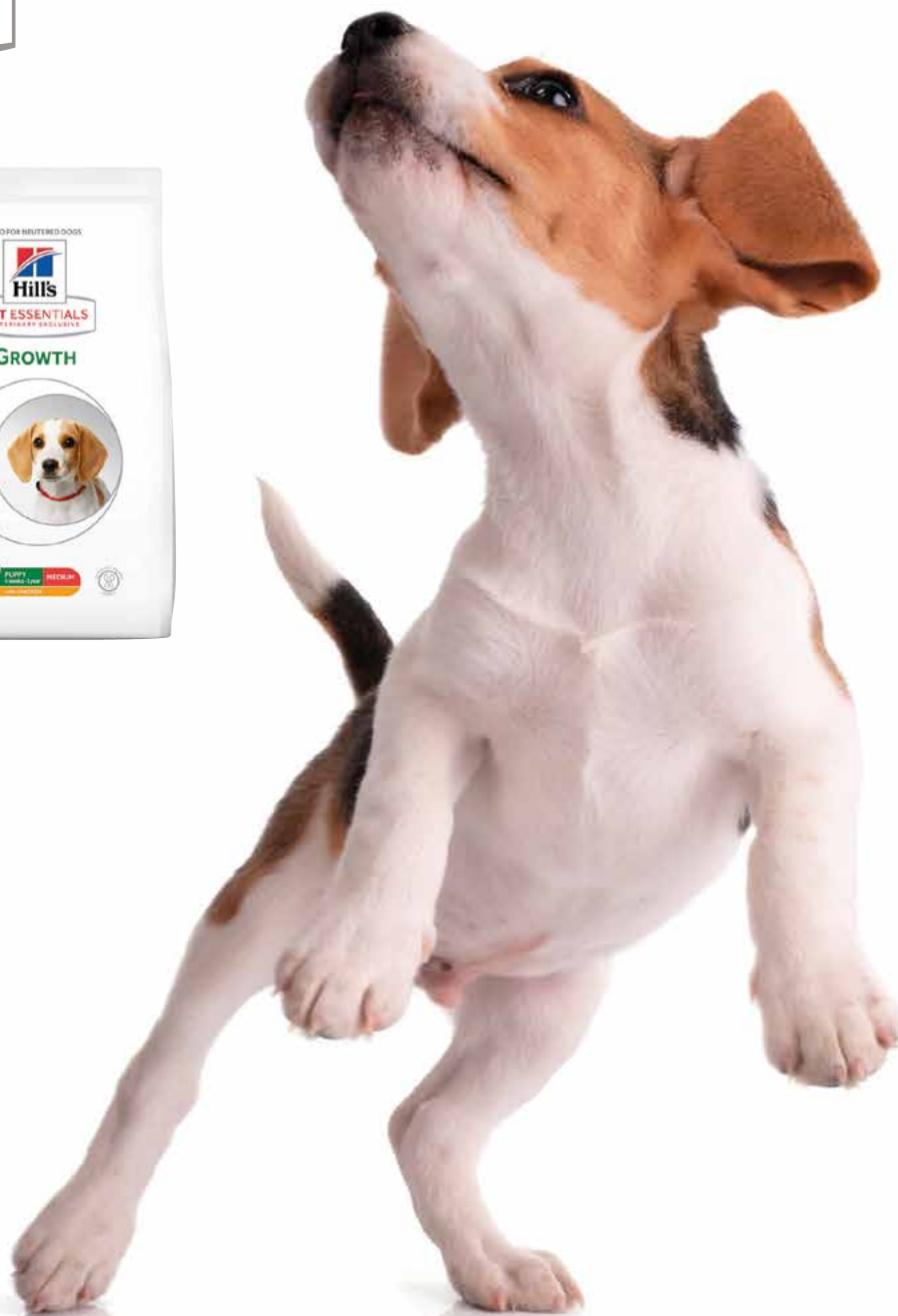
- Somemarkkinoinnin lyhyt oppimäärä kasvattajille
- Kennelliiton valtuuston jälkeen – koirankauppasopimusten seuraavat käänteet
- Raportti SuKoKan vuosikokouksesta ja uusien hallituksen jäsenten esittelyt
- Puppy culture -juttu jatkuu
- Koirien värit ja terveys
- Kasvattaja-ilta & muita luentoraportteja

SAANA KLEEMOLA

ETUMATKALLA KOHTI PARASTA ELÄMÄÄ

- ✓ Vastustuskyky
- ✓ Aivojen ja silmien kehitys
- ✓ Luuston ja nivelten terveys
- ✓ Terve ruoansulatus
- ✓ Hyvinvoiva iho ja turkki

Tehokkaat antioksidantit (C- ja E-vitamiini) tukevat pennun vastustuskykyä.

Klikkaa ostoksille Hill's-kasvattajien omaan verkkokauppaan hillskasvattajat.fi.

Sieltä saat Hill's-ruoat, pentupakkaukset sekä paljon muuta. Saat nyt tilauksen ilman toimitusmaksua käyttämällä koodia **SUKOKA4**. Kertakäyttöinen koodi on voimassa 31.1.2022 asti.

Tervetuloa ostoksille!

GOLDEN EAGLE®

All natural and holistic pet food

Valitsemalla
maistuvan ja
terveellisen Golden
Eagle Holistic Health®
ruoan lemmikillesi, on
lemmikkisi terveyden
kannalta rakastavin
päättös, jonka voit
tehdä.

Saatavilla
lemmikkieläinliikkeistä
kautta maan.

Maahantuojat:
Shetland Oy

